

១ លីអាណា

មានតែទ្រង់ប៉ុណ្ណោះដែលអាចក្លាយ
ជាអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ទំព័រ ៨

តើសេចក្តីពិតអ្វីខ្លះ ដែលយើងរៀនអំពីព្រះសព តាមរយៈ
ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនោះ ? ទំព័រ ១៤

ការស្វែងរកសេរីភាពពីបន្ទុកនៃការរំលោភបំពានលើផ្លូវភេទ
ទំព័រ ២២

ស្គាល់មាសត្រូវរបស់អ្នក ៖ របៀបទប់ទល់នឹងយុទ្ធសាស្ត្រ
ទាំងបួនរបស់សាតាំង ទំព័រ ៣០

ពួកកម្មករបានបង្កើតសញ្ញាមួយនៅទីតាំងសាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ប៊ឺន ស្ទីស ។ ព្រះវិហារ
បរិសុទ្ធត្រូវបានឧទ្ទិសឆ្លងនៅខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៥៥ ដោយប្រធាន ដេវីឌ អូ មីកយេ ។ វាគឺជា
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធទីមួយ ដែលបានសាងសង់នៅក្រៅទ្វីបអាមេរិកខាងជើង និង ជាព្រះវិហារ
បរិសុទ្ធទីមួយដែលធ្វើបទបង្ហាញពីជីវិតបរិសុទ្ធនានាក្រៅពីភាសាអង់គ្លេស ។

រូបថតទទួលបានសិទ្ធិអនុញ្ញាតជាផ្លូវការពី បណ្ណាល័យប្រវត្តិ
សាសនាចក្រ

សីហាហូណា ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៧

៤

សារលិខិត

- ៤ សារលិខិតគណៈប្រធានទីមួយ៖ មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅ ដោយអាងសេចក្តីជំនឿ ដោយប្រធាន ឆៀបថ្មី អេសូ អុជដូហូ
- ៧ សារលិខិតបង្រៀនសួរសុខទុក្ខ៖ សម្បថ និង សេចក្តីសញ្ញានៃបញ្ចជិតភាព

នៅលើក្របមុខ
ម៉ាកទាំងបីនៅឯផ្នូរ ដោយ វិល្លាម អាល់ដូហូ ប៊ូហ្គី

អត្ថបទពិសេសៗ

- ៨ ដង្វាយធួនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ៖ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃភាពជាគ្រីស្ទសាសនិកដ៏ពិត ប្រាកដ ដោយអែលឌើរ រ៉ូប៊ីត ឌី ហែល ដោយសារទ្រង់រស់ នោះយើងទាំងអស់គ្នានឹងបានរស់ឡើងវិញ ។
- ១៤ ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ និង សេចក្តីពិតអំពីព្រះកាយទ្រង់ ដោយ ជេវីឌី អេ អេដរូដ ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ បង្រៀនយើងអំពីសេចក្តីពិតដ៏សំខាន់អំពីលក្ខណៈដ៏អស់កល្ប និង ពិសិដ្ឋនៃរូបកាយ ។
- ២២ ស្ថានចម្លងទៅកាន់សេចក្តីសង្ឃឹម និង ការព្យាបាល ដោយ ណាណាន់ ថាលី តើអ្នក ឬ មនុស្សដែលអ្នកស្រឡាញ់អាចស្វែងរកភាពសុខសាន្ត សេចក្តីសង្ឃឹម និង ការព្យាបាលបានដោយរបៀបណា បន្ទាប់ពីជួបរឿងអាក្រក់ និង តក់ស្លុតដូចជាការរំលោភបំពានលើផ្លូវភេទនោះ ។

២៨ សៀវភៅរូបថតគ្រួសារចាស់ៗ ៖

ឥទ្ធិពលនៃប្រវត្តិគ្រួសារ
ដោយ អែមនើវីស ពូសសាស៊ី
រឿងរ៉ាវ និង ជីវិតរបស់បុព្វការីជនរបស់ខ្ញុំបន្តពង្រឹងដល់ខ្ញុំ ។

៣០ សង្គ្រាមនៅតែបន្ត

ដោយអែលឌើរ លែវី អេ ឡូរិន
អំរលេឌី ឡូរិន ចែកចាយអំពីយុទ្ធសាស្ត្រចំនួនបួនរបស់សាកាំង និង របៀបដើម្បីទប់ទល់នឹងយុទ្ធសាស្ត្រទាំងនោះ ។

ផ្នែកនានា

២០ តន្ត្រី៖ មកមកកន្លែងចុះ

ដោយ ស្ទីវីន យេ ចូន និង ម៉ែយែល អេហូ ម៉ូឌី

៣៨ ការបង្ហាញអំពីសេចក្តីជំនឿ៖ ស្តាយឆ្មើត បូកូម៉ា

៤០ សំឡេងពួកបរិសុទ្ធចម្លែងក្រោយ

៨០ លុះត្រាជួបទៀត៖ ព្រះចេស្ដានៃព្រះ

ដោយអែលឌើរ ព្រូស អេ ម៉ាកខនគី

៤៤ ការយល់ដឹងអំពីលទ្ធភាពរបស់លោកអ្នកអរហ័ករបស់អ្នក
ដោយ អាណិត អាណិត និង ម៉ាយ៉ាតែត វិលឌិន
ពន្យល់លោកអ្នកអរហ័កដូចជាផែនទីបង្ហាញផ្លូវ
ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង ។ នេះគឺជាយោបល់មួយ
ចំនួន ដើម្បីស្រាវជ្រាវនៅក្នុងពររបស់អ្នក ។

៤៨ ចូរកុំភ័យនឹងការធ្វើដំណើរឡើយ
ដោយ កាណែ ម៉ាទីន ពេជ្រ ខ្យល់ ឌី លីម៉ា
មន្ទិលសង្ស័យ និង ការភ័យខ្លាចអំពីការចាប់ផ្តើម
គ្រួសារផ្ទាល់របស់ខ្ញុំ បានធ្វើឲ្យចិត្តខ្ញុំព្រួយបារម្ភ ។
តើខ្ញុំអាចស្វែងរកភាពសុខសាន្តដោយរបៀប
ណា ?

ចាំមើលថា តើអ្នក
អាចរកឃើញរូប
លីអាហ្សូណាដែលលាក់
នៅក្នុងលេខនេះដែរឬ
ទេ ។ តម្រូវ ៖ តើវា
បញ្ចេញពន្លឺឬទេ ?

៥០

៥០ តើខ្ញុំអាចសិក្សានៅក្នុងគំនិត និងនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំយ៉ាង
ដូចម្តេច ?

តើរបៀបរបស់ព្រះអម្ចាស់មានអ្វីខ្លះ ដើម្បីស្វែងរក
ចម្លើយចំពោះសំណួររបស់ខ្ញុំ និងការយល់ដឹងអំពី
បទគម្ពីរឲ្យបានការតែប្រសើរឡើង ?

៥២ សិក្សាដំណឹងល្អតាមរបៀបរបស់អ្នក
រៀនអំពីរបៀបដែលអ្នកអាចរៀនបានច្រើនបំផុត
តាមរយៈការសិក្សាដំណឹងល្អរបស់អ្នក ។

៥៦ ចម្លើយមកពីថ្នាក់ដឹកនាំនៃសាសនាចក្រ របៀប
ស្វែងរកភាពសុខសាន្តពិតប្រាកដ
ដោយ អែលឌើរ ហ្វីនធីន អិល យុក

៥៧ ភ្លេចសៀវភៅ ប៉ុន្តែចងចាំទីបន្ទាល់
ដោយ អាថ៌កំបាំង ឌី ហ្វីរី
នៅថ្ងៃដែលគេបានសូមឲ្យខ្ញុំចែកចាយព័ត៌មានអំពី
សាសនាចក្រ វាគឺជាថ្ងៃតែមួយដែលខ្ញុំបានភ្លេច
ឯកសារព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ ។ តើពាក្យសាមញ្ញរបស់
ខ្ញុំមានប្រសិទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ដែរឬទេ ?

៥៨ ពួកគេបានឃើញទ្រង់
សូមអានទីបន្ទាល់ទាំងនេះអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយឃើញពី
របៀបដែលអ្នកអាចក្លាយជាសាក្សីអំពីការមាន
ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ផងដែរ ។

៦២ ទឹកន្លែងរបស់យើង

៦៣ ប័ណ្ណប្រកាសៈ ចូរទៅមុខពួកគ្រីស្ទាន

៦៤ សំណួរ និង ចម្លើយ
តើខ្ញុំអាចដឹងថា ព្រះកំពុងស្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់
ខ្ញុំតាមរបៀបណា ?

៧៩

៦៦ អែនឌ្រេ និង ពាក្យសម្តីអាក្រក់
ដោយ ជូលី ស៊ី ដូណាស៊ិន
ពាក្យសម្តីអាក្រក់តែមួយម៉ាត់ វាពុំមែនជាបញ្ហាអ្វី
ទេ មែនទេ ?

៦៨ ចម្លើយមកពីសាវៈ តើខ្ញុំអាចជួយគ្រួសារខ្ញុំឲ្យរឹងមាំ
បានយ៉ាងដូចម្តេច ?
ដោយ អែលឌើរ ដាវីន អេ បែដណា

៦៩ រៀបចំខ្លួនសម្រាប់ព្រះវិហារបេសិទ្ធភ្យៀងរាល់ថ្ងៃ
ដោយ ចាយ ឌី ចូនស៍
សូមរៀនអំពីរបៀបដែល សិស្ស ចូនស៍ ដាក់
គោលដៅសំខាន់មួយ ។

៧០ ស្តារបញ្ចេញពន្លឺ
ដោយ ជេន ម៉ាកប្រាយដ៍
ស្តារ ភិតភ័យនឹងការទៅថ្នាក់អង្គការបឋមសិក្សា
ជាលើកដំបូង ។ តើនាងអាចរកបានមិត្តភក្តិដែរ
ឬទេ ?

៧២ ចូរធ្វើជាពន្លឺ !
ដោយ អេលីស្កាបែត កីនយូ
របៀបប្រាប័យយ៉ាងដើម្បីធ្វើជាកល្យាណមិត្ត ។

៧៣ រូបភាពប្រវត្តិសាសនាចក្រៈ ការផ្សាយដំណឹងល្អ

៧៤ គិតអំពីព្រះយេស៊ូ
ដោយ លីនស៊ី ថេននើរ
រ៉ៃម៉ៀនអំពីសាក្យាម៉ង់ ។

៧៦ រឿងអំពីព្រះយេស៊ូៈ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានប្រទាន
សាក្យាម៉ង់ដល់ពួកយើង
ដោយ គីម ប៊ែ រៀង

៧៩ ផ្តាសាយនៃបុណ្យអឺស្ទែរ

m

ដោយប្រធាន
ខៀវ ហ៊ុន សែន អ្នកជំនាញ
ទីប្រឹក្សាទីពីរក្នុងគណៈប្រធាន
ទីមួយ

មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅ ដោយអាងសេចក្តីជំនឿ

គ្រូអាចារ្យ និង អ្នកផលិតសាប៊ូ

មានរឿងព្រេងបុរាណមួយរបស់ពួកសាសន៍យូដា ដែលនិយាយពីអ្នកផលិតសាប៊ូម្នាក់ដែលពុំជឿលើព្រះឡើយ ។ ថ្ងៃមួយពេលគាត់កំពុងដើរជាមួយគ្រូអាចារ្យម្នាក់ គាត់បាននិយាយថា « មានរឿងមួយដែលខ្ញុំពុំអាចយល់សោះ ។ យើងមានសាសនាអស់រយៈពេលរាប់ពាន់ឆ្នាំមកហើយ ។ ប៉ុន្តែលោកគ្រូមើលចុះ គ្រប់ទីកន្លែងសុទ្ធតែមានអំពើអាក្រក់ ពុករលួយ ពុំទៀងត្រង់ អយុត្តិធម៌ ឈឺចាប់ ស្រែកឃ្លាន និង អំពើហិង្សា ។ វាសបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថា សាសនាពុំបានធ្វើឲ្យពិភពលោកនេះល្អប្រសើរទាល់តែសោះ ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមសួរលោកគ្រូថា តើសាសនាល្អត្រង់ណាទៅ ? »

គ្រូអាចារ្យនោះពុំបានឆ្លើយតបនឹងសំណួរនោះឡើយ ប៉ុន្តែគាត់បានបន្តដើរជាមួយអ្នកផលិតសាប៊ូនោះ ។ នៅទីបំផុតពួកគេបានដើរទៅដល់សួនកុមារមួយកន្លែង ដែលមានក្មេងៗប្រឡាក់សុទ្ធតែកក់ដែលពួកគេកំពុងលេងនៅទីនោះ ។

គ្រូអាចារ្យបាននិយាយថា « មានរឿងមួយដែលខ្ញុំពុំយល់សោះ » ។ ចូរក្រឡេកមើលក្មេងៗទាំងនោះ ។ « យើងមានសាប៊ូប្រើអស់រយៈពេលរាប់ពាន់ឆ្នាំមកហើយ ប៉ុន្តែក្មេងៗទាំងនោះនៅ តែកខ្វក់ ។ តើសាប៊ូមានប្រយោជន៍ត្រង់ណាទៅ ? »

អ្នកផលិតសាប៊ូបានតបវិញថា « លោកគ្រូ ប៉ុន្តែវាមិនយុត្តិធម៌ទេ ដែលយើងបន្ទោសសាប៊ូដោយសារតែក្មេងៗកខ្វក់ទាំងនេះនោះ ។ គេត្រូវប្រើសាប៊ូនោះជាមុនសិន ទើបគេដឹងពីប្រសិទ្ធភាពរបស់វា ។

គ្រូអាចារ្យឮញឹម ហើយនិយាយថា « ប្រាកដណាស់ » ។

តើយើងនឹងរស់នៅយ៉ាងដូចម្តេច ?

ដោយដកស្រង់ពីព្យាបាលក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ សាវ័កប៉ូលបានសង្ខេបអំពីអត្ថន័យនៃការធ្វើជាអ្នកជឿ កាលលោកបានសរសេរថា « មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយអាងសេចក្តីជំនឿ » (រ៉ូម ១:១៧) ។

ប្រហែលជានៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងដ៏សាមញ្ញនេះ យើងយល់អំពីភាពខុសគ្នារវាងសាសនាមួយដែលទន់ខ្សោយ និង គ្មានប្រសិទ្ធភាព ជាមួយនឹងសាសនាមួយទៀតដែលមានអំណាចដើម្បីផ្លាស់ប្តូរជីវិត ។

ប៉ុន្តែដើម្បីយល់អំពីអត្ថន័យនៃការរស់នៅដោយអាងលើសេចក្តីជំនឿ នោះយើងត្រូវតែយល់ពីអត្ថន័យនៃសេចក្តីជំនឿជាមុនសិន ។

សេចក្តីជំនឿគឺលើសពីការជឿទៅទៀត ។ វាគឺជាការទុកចិត្តទាំងស្រុងទៅលើព្រះជាមួយនឹងការប្រព្រឹត្តតាម ។

វាលើសពីការប៉ងប្រាថ្នាទៅទៀត ។

វាលើសពីការគ្រាន់តែអង្គុយបែរខ្នង ដក់ក្បាលយើង ហើយនិយាយថាយើងយល់ព្រមទៅទៀត ។ នៅពេលយើងនិយាយថា « មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយអាងសេចក្តីជំនឿ » នោះយើងចង់និយាយថា សេចក្តីជំនឿរបស់យើងដឹកនាំ និង ណែនាំផ្លូវយើង ។ យើង ប្រព្រឹត្ត ក្នុងរបៀបមួយដែលស័ង្វាក់គ្នានឹងសេចក្តីជំនឿរបស់យើង—ពុំមែនដោយស្មារតីនៃការគោរពប្រតិបត្តិដែលព្រងើយកន្តើយឡើយ ប៉ុន្តែជាការគោរពប្រតិបត្តិដោយមានទំនុកចិត្ត និង សេចក្តីស្រឡាញ់ស្មោះសាច់ពោះព្រះរបស់យើង និង ចំពោះប្រាជ្ញាដ៏កាត់ថ្លៃពុំបានដែលទ្រង់បានបើកសម្តែងដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់ ។

សេចក្តីជំនឿត្រូវតែមានការប្រព្រឹត្តតាម បើមិនដូច្នោះទេសេចក្តីជំនឿនោះគឺស្លាប់ហើយ (សូមមើល យ៉ាកុប ២:១៧) ។ វាពុំមែនជាសេចក្តីជំនឿនោះឡើយ ។ វាគ្មានអំណាចដើម្បីផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលណាម្នាក់ឡើយ ដូច្នេះចូរទុកឲ្យពិភពលោកនៅតែដដែលចុះ ។

បុរស និង ស្ត្រីដែលមានសេចក្តីជំនឿទុកចិត្តលើព្រះវរបិតាស្នូតរបស់ខ្លួនដែលមានក្តីមេត្តាករុណា—សូម្បីតែក្នុងគ្រាអន្តរាយ សូម្បីតែក្នុងគ្រាដែលការមន្ទិលសង្ស័យ និង ទុក្ខវេទនា គឺជាពេលដែលពួកគេពុំអាចឃើញ ឬ យល់បានច្បាស់លាស់នោះ ។

បុរស និង ស្ត្រីដែលមានសេចក្តីជំនឿដើរដោយស្មោះត្រង់លើផ្លូវនៃភាពជាសិស្ស ហើយព្យាយាមធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេគឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។ ប្រាកដណាស់សេចក្តីជំនឿជំរុញចិត្ត បំផុសគំនិតយើងឲ្យបង្វែរចិត្តទៅឋានសួគ៌ ហើយឈោងទៅជួយ លើកស្ទួយ និង ផ្តល់ពរដល់បងប្អូនរបស់យើង ។

សាសនាដែលគ្មានការប្រព្រឹត្តតាមគឺដូចជាសាប៊ូដែលទុកចោលក្នុងប្រអប់ដូច្នេះដែរ ។ សាប៊ូអាចមានសក្តានុពលអស្ចារ្យ ប៉ុន្តែតាមពិតទៅវាមានឥទ្ធិពលតិចតួចក្នុងការលាងជម្រះ ប៉ុន្តែលុះត្រាណាយើងបានប្រើវាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទដែលបានស្តារឡើងវិញគឺ ជាដំណឹងល្អនៃការប្រព្រឹត្តតាម ។ សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបង្រៀនអំពីសាសនាពិតថាជា សារលិខិតនៃសេចក្តីសង្ឃឹម សេចក្តីជំនឿ និង សេចក្តីសប្បុរសរួមជាមួយនឹងការជួយបងប្អូនរបស់យើងតាមផ្លូវវិញ្ញាណ និង សាច់ឈាម ។

ប្រធាន អុជដូហ្វ និង កូនស្រីរបស់លោក អានជេ បានទៅសួរសុខទុក្ខជនភៀសខ្លួននៅក្នុងជំរុំក្រុមទីក្រុងអាប៊ែន ប្រទេស ក្រិក ។

ពីបីខែកន្លងទៅ ភរិយាខ្ញុំ ហាវៀត និង ខ្ញុំបានធ្វើ ដំណើរកម្សាន្តជាគ្រួសារជាមួយកូនៗរបស់ពួកយើង ទៅលេងតំបន់ មេឌីទែរ៉ាណេ ។ យើងបានទៅលេង ជំរុំជនភៀសខ្លួនមួយចំនួន ហើយបានជួបក្រុមគ្រួសារ ដែលរងទុក្ខដោយសារប្រទេសមានសង្គ្រាម ។ ពួកគេពុំមែនជាអ្នកមានជំនឿដូចយើងឡើយ ប៉ុន្តែ ពួកគេគឺជាបងប្អូនស្រីរបស់យើងពួកគេត្រូវការ ជំនួយជាបន្ទាន់ ។ ពួកយើងមានចិត្តក្អកក្អាលយ៉ាង ខ្លាំង នៅពេលយើងបានឃើញដោយផ្ទាល់នូវរបៀប ដែល សមាជិកសាសនាចក្ររបស់យើងមានជំនឿ ប្រព្រឹត្តតាមបាននាំជំនួយ ការសង្គ្រោះ និង សេចក្តី សង្ឃឹមដល់បងប្អូនរបស់យើងដែលខ្វះខាត ដោយមិន គិតពីជំនឿសាសនា សញ្ជាតិ ឬ ការអប់រំរបស់ពួកគេ ឡើយ ។

សេចក្តីជំនឿដើរទន្ទឹមគ្នាជាមួយនឹងការប្រព្រឹត្តតាម ជាប់ជានិច្ច ដោយបំពេញដូងចិត្តនូវចិត្តសប្បុរស គំនិត ដែលមានប្រាជ្ញា និង ការយល់ដឹង ព្រមទាំងព្រលឹង ដែលមានភាពសុខសាន្ត និង ក្តីស្រឡាញ់ ។

សេចក្តីជំនឿរបស់យើងអាចផ្តល់ពរ និង មាន

ឥទ្ធិពលសុចរិតដល់ទាំងអ្នកដែលនៅជុំវិញយើង និង ខ្លួនយើង ។

សេចក្តីជំនឿរបស់យើងអាចធ្វើឲ្យពិភពលោក ពោរពេញដោយសេចក្តីល្អ និង ភាពសុខសាន្ត ។

សេចក្តីជំនឿរបស់យើងអាចប្តូរការស្អប់ខ្ពើម ឲ្យទៅ ជាការស្រឡាញ់ និង ប្តូរពីសត្រូវទៅជាមិត្ត ។

ដូច្នេះមនុស្សសុចរិតរស់នៅដោយការប្រព្រឹត្តតាម ក្នុងសេចក្តីជំនឿ ពួកគេរស់នៅដោយការទុកចិត្តលើ ព្រះ ហើយដើរនៅលើផ្លូវរបស់ទ្រង់ ។

នោះហើយគឺជាជំនឿមួយបែបដែលអាច ផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលម្នាក់ៗ ក្រុមគ្រួសារ ប្រទេសជាតិ និង ពិភពលោក ។ ■

ការបង្រៀនចេញពីសាលាខិតនេះ

ប្រធាន អុជដូហ្វ ពន្យល់ថាសេចក្តីជំនឿគឺជាលើសពីការគ្រាន់តែបង្ហាញនូវការជឿទៅទៀត ។ សេចក្តីជំនឿពិតប្រាកដលើព្រះវរបិតាស្តី និង យេស៊ូវគ្រីស្ទ តម្រូវឲ្យប្រព្រឹត្តតាម ហើយ ការរស់នៅដោយសេចក្តីជំនឿ មានអំណាចផ្លាស់ប្តូរជីវិត និង គេហដ្ឋាន ។ អ្នកអាចអញ្ជើញអស់អ្នក ដែលអ្នកបង្រៀនឲ្យចែកចាយគ្រានានាដែលពួកគេបានឃើញអំពីពិភពជ័យ និង អំណាចនៃការរស់នៅ ដោយសេចក្តីជំនឿ—ជាបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ឬ បទពិសោធន៍ពីការអង្កេតមើលលើ មនុស្សដទៃក៏បាន ។ សូមលើកទឹកចិត្តពួកគេឲ្យអធិស្ឋានសុំការណែនាំ ឲ្យដឹងអំពីរបៀបរស់នៅតាម ដំណឹងល្អឲ្យបានកាន់តែប្រសើរឡើង ។

បម្រើអ្នកដទៃដោយសេចក្តីជំនឿ

ប្រធាន អុជដូហ្វ ប្រាប់ពួកយើងថាសេចក្តីជំនឿលើព្រះ ត្រូវតែ « មាន ការប្រព្រឹត្តតាម » ។ លោកបានពន្យល់ថា នៅពេលសេចក្តីជំនឿរបស់យើង « ដើរទឹមគ្នាជាមួយនឹងការប្រព្រឹត្តតាមជាប់ជានិច្ច នោះវា « ធ្វើឲ្យ... ព្រលឹងយើងពេញ ដោយសេចក្តីសុខសាន្ត និង ក្តីស្រឡាញ់ » ។ ដោយមានការសន្យានៃពរជ័យនេះ នោះ យើង អាច ធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ហើយយើងអាចឃើញការណ៍នេះនៅក្នុងជីវិតរបស់ យើង ប្រសិនបើយើងចំណាយពេលធ្វើការបម្រើ ដែលពោរពេញដោយសេចក្តីជំនឿ ។ អ្នកអាចអធិស្ឋានរៀងរាល់ព្រឹកទូលសុំជំនួយពីព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីបម្រើដល់មនុស្សដទៃ ។ ឧទាហរណ៍ ទូលសុំទ្រង់ឲ្យប្រាប់អ្នកឲ្យដឹងពី គ្រាដែលបងប្អូនអ្នកត្រូវការជំនួយក្នុងការ ងារផ្សេងៗ ឬ ពេលមិត្តភក្តិរបស់អ្នកត្រូវការការសរសើរ ។ បន្ទាប់មក ពេលអ្នកទទួលបាន ការបំផុសគំនិត ចូរអ្នកប្រព្រឹត្តតាមការបំផុសគំនិតនោះ ! ប្រសិនបើអ្នកអធិស្ឋាន និង ធ្វើ ការបម្រើទាំងនេះឲ្យក្លាយជាទម្លាប់ នោះការប្រព្រឹត្តតាមដ៏ស្មោះត្រង់ ដ៏ជាប់ជានិច្ចរបស់ អ្នកនឹងផ្តល់ពរជ័យដល់ជីវិតអ្នក និង ជីវិតអ្នកដទៃទៀត ។ ប្រធាន អុជដូហ្វ សន្យាថាអ្នក « អាចផ្លាស់ប្តូរបុគ្គលម្នាក់ៗ ក្រុមគ្រួសារ ប្រទេសជាតិ និង ពិភពលោកបាន » ។

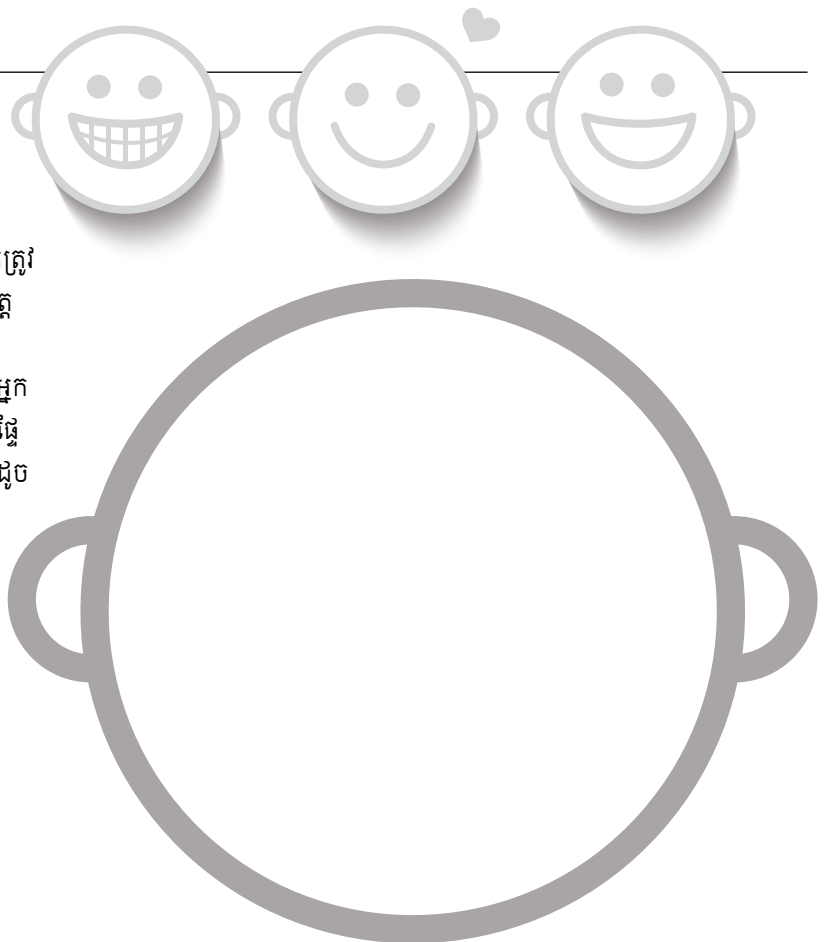
កុមារ

ទំនុកចិត្ត

សូមសាកល្បងធ្វើសកម្មភាពនេះជាមួយមិត្តណាម្នាក់ ។ អ្នកត្រូវ ទុកចិត្ត ហើយធ្វើតាមការណែនាំរបស់ពួកគេដោយយកចិត្ត ទុកដាក់ ។

សូមបិទភ្នែក ដោយមានកាន់បិច ឬ ខ្មៅដៃ ។ ចូរទុកឲ្យមិត្តអ្នក ប្រាប់អ្នកពីកន្លែងដែលត្រូវត្រូវភ្នែក ច្រមុះ មាត់ និង សក់នៅលើផ្ទៃ មុខនេះ ។ បន្ទាប់មក មើលវា ។ តើរូបភាពនេះនឹងមានសភាពដូច ម្តេច ? អ្នកអាចផាត់ពណ៌លើរូបមុខនោះ ហើយគូររូបមួយទៀត ដើម្បីលេងសារជាថ្មី !

ពេលខ្លះវាពិបាក ដើម្បីធ្វើតាមការណែនាំ ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលយើងព្យាយាមធ្វើតាមព្រះវរបិតាស្នូត ដោយការ ស្តាប់តាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះទ្រង់នឹងជួយយើង ។ យើង អាចទុកចិត្តទ្រង់បានជានិច្ច ។

សារលិខិតបង្រៀនសូសុខខុកូ

សម្បថ និង សេចក្តីសញ្ញានៃ បព្វជិតភាព

សូមសិក្សាអត្ថបទនេះប្រកបដោយការអធិស្ឋាន និងស្វែងរកការបំផុសគំនិត ដើម្បីជឿជំនឿដែលត្រូវ ចែកចាយ ។ តើការយល់ដឹងអំពីគោលបំណងនៃ សមាគមសង្គ្រោះ នឹងរៀបចំបុគ្គលិកទាំងឡាយរបស់ព្រះ ឲ្យទទួលបានពរជ័យនៃជីវិតនៅអស់កល្បជានិច្ច យ៉ាងដូចម្តេច ?

សេចក្តីជំនឿ
ក្រុមគ្រួសារ
ការសង្គ្រោះ

ដរាបណាយើងដែលជាបងប្អូនស្រីយល់ថា សម្បថ និង សេចក្តីសញ្ញានៃបព្វជិតភាព អនុវត្តចំពោះយើងដោយផ្ទាល់ខ្លួន ដរាបនោះយើងនឹងទទួលបានពរជ័យ និង ការសន្យានៃបព្វជិតភាពយ៉ាងពេញលេញ ។

អែលឌើរ អិម ស៊ុល បាឡីដ ក្នុងក្បួននៃពួកសាវកដ៏បំរើនាគាត់ បានមានប្រសាសន៍ថា « អស់អ្នកទាំងឡាយណាដែលធ្វើសេចក្តីសញ្ញាពិសិដ្ឋជាមួយព្រះអម្ចាស់ និង អស់អ្នកទាំងឡាយណាដែលគោរពតាមសេចក្តីសញ្ញាទាំងនោះ មានសិទ្ធិទទួលបាននូវរំណះផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវ បានប្រទានពរដោយការបម្រើនៃពួកទេវតា ទាក់ទងជាមួយព្រះ ទទួលបាននូវភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អ ហើយទីបំផុតក្លាយជាអ្នកគ្រងមរតកជាមួយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះរំបិតាមាន » ។^១

ពរជ័យ និង ការសន្យានៃសម្បថ និង សេចក្តីសញ្ញានៃបព្វជិតភាព ជាប់ទាក់ទងទាំងបុរស និង ស្ត្រី ។ ស៊ីស្ទើរ ស្ទើរ អិល ឌូ អតីតទីប្រឹក្សានៅក្នុងគណៈប្រធានសមាគមសង្គ្រោះ ទូទៅ បានមានប្រសាសន៍ថា « ភាពពោរពេញនៃបព្វជិតភាពមាននៅក្នុងពិធីបរិសុទ្ធដ៏ខ្ពស់

បំផុតនៃដំណាក់កាលសង្គ្រោះ អាចទទួលបានតែចំពោះបុរស និង ស្ត្រីម្នាក់ៗគ្នាប៉ុណ្ណោះ » ។^២

ស៊ីស្ទើរ លីនដា ខេ ប៊ើតុន ប្រធានសមាគមសង្គ្រោះទូទៅ បានចេញនូវការអំពាវនាវថា « ខ្ញុំសូមអញ្ជើញបងប្អូនឲ្យទន្ទេញសម្បថ និង សេចក្តីសញ្ញានៃបព្វជិតភាព ដែលមាននៅក្នុង គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ៨៤:៣៣-៤៤ ។ តាមរយៈការធ្វើដូច្នេះ ខ្ញុំសូមសន្យានឹងអ្នកថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងពង្រីកការយល់ដឹងរបស់អ្នកស្តីពីបព្វជិតភាព ព្រមទាំងបំផុស ហើយលើកតម្កើងអ្នកតាមរបៀបដ៏អស្ចារ្យទាំងឡាយ » ។^៣

ការណែនាំរបស់ យ៉ូសែប ស្ទីផ ដល់សមាគមសង្គ្រោះគឺក្នុងគោលបំណងរៀបចំស្ត្រីឲ្យ « ក្លាយជាម្ចាស់លើឯកសិទ្ធិ ពរជ័យ និង អំណោយទាននៃបព្វជិតភាព » ។ ការណែនាំនេះអាចសម្រេចបាន តាមរយៈពិធីបរិសុទ្ធនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

« ពិធីបរិសុទ្ធនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ [គឺជា] ពិធីបរិសុទ្ធនៃបព្វជិតភាព ប៉ុន្តែពិធីទាំងនេះពុំ [ផ្តល់] តំណែងសាសនាលើបុរស ឬ

ស្ត្រីឡើយ ។ [ពិធីបរិសុទ្ធទាំងនេះបំពេញតាម] ការសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលថា វាស្រ្តរបស់ទ្រង់—ទាំងប្រុស ទាំងស្រី—នឹងត្រូវ < បានទទួលព្រះចេស្ដាមកពីស្ថានលើ > [គ. និង ស. ៣៨:៣២] » ។^៤

ខគម្ពីរ និង ព័ត៌មានបន្ថែម
គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ៨៤:១៩-៤០;
១២១:៤៥-៤៦ reliefsociety.lds.org

កំណត់ចំណាំ

១. អិម ស៊ុល បាឡីដ « Men and Women and Priesthood Power » *Liahona* ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៤ ទំព័រ ៣៦ ។
២. ស្ទើរ អិល ឌូ នៅក្នុង *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (ឆ្នាំ ២០១១) ទំព័រ ១២៨ ។
៣. លីនដា ខេ ប៊ើតុន « Priesthood Power—Available to All » *Ensign* ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៤ ទំព័រ ៣៩-៤០ ។
៤. *Gospel Topics - Joseph Smith's Teachings about Priesthood, Temple, and Women* » topics.lds.org ។

សូមពិចារណាអំពី
សំណួរនេះ៖

តើអ្នកអាចធ្វើអ្វី
ខ្លះ ដើម្បីកាន់តែ
យល់ និង ទទួល
បានពរជ័យ
ដែលបានសន្យា
អំពីសម្បថ និង
សេចក្តីសញ្ញានៃ
បព្វជិតភាពឲ្យ
បានកាន់តែពេញ
លេញនោះ ?

សូន្យរំភ័យសម័យថ្មី ថ្មី ឆ្នាំ ២០១២

ដោយអែលឌើរ
រ៉ូប៊ីត ទី ហែល
ក្នុងក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់
ពីរនាក់

ដង្វាយធួនរបស់ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ៖

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃភាពជាគ្រិស្តសាសនិកដ៏ពិតប្រាកដ

យើងទាំងអស់គ្នានឹងរស់ឡើងវិញ ហើយក្លាយជាអមត ដោយសារតែពលិកម្ម
ធួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

មនោស្ត ព្យាករីយ៉ូសែប ស្ទីធី (ឆ្នាំ ១៨០៥-៤៤) ថា « តើគោលការណ៍សំខាន់ៗនៅក្នុងសាសនា
របស់លោកមានអ្វីខ្លះ ? » លោកបានឆ្លើយថា « គោលការណ៍ដ៏សំខាន់នៃសាសនាចក្ររបស់យើង
គឺជាទីបន្ទាល់នៃពួកសាវ័ក និង ពួកព្យាករីអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាទ្រង់បានសុគត ត្រូវបានបញ្ចុះ
ក្នុងផ្នូរ ហើយបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី ហើយបានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយរឿងផ្សេងទៀតដែល
ទាក់ទងនឹងសាសនារបស់យើងគឺជារឿងបន្ទាប់បន្សំទៅនឹងរឿងនេះប៉ុណ្ណោះ » ។^១
ខ្ញុំចង់ផ្តល់ការគាំទ្រដល់សេចក្តីថ្លែងរបស់ព្យាករី យ៉ូសែប ។ ចំណុចខ្លឹមនៃចំណុចទាំងអស់ដែលយើងជឿនោះ
គឺអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង និង ពលិកម្មធួនរបស់ទ្រង់— ការយាងចុះមកនៃព្រះ » (និហ្វេទី ១ ១១:១៦)
ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះវរបិតាបានបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រទ្រង់មកកាន់ផែនដីដើម្បីធ្វើដង្វាយធួន ។ គោលបំណងសំខាន់ក្នុង
ជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺសម្រេចឲ្យបាននូវពលិកម្មធួន ។ ដង្វាយធួនគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃភាពជាគ្រិស្តសាសនិកដ៏
ពិតប្រាកដ ។

ហេតុអ្វីដង្វាយធួនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះគឺជាគោលការណ៍ខ្លឹមនៃដំណឹងល្អនៅក្នុងសាសនាចក្រ និង ជីវិតរបស់
យើង ?

មាត្រានៃសេចក្តីជំនឿ ១:៣

ខ្ញុំបីក្នុងមាត្រានៃសេចក្តីជំនឿចែងថា « យើងខ្ញុំជឿថា តាមរយៈដង្វាយធួននៃព្រះគ្រីស្ទ នោះមនុស្សលោកទាំង
អស់អាចបានសង្គ្រោះ ដោយសារការគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យ និងពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយនៃដំណឹងល្អ » ។

« បានសង្គ្រោះ » នៅក្នុងបរិបទនេះ សំដៅលើការយោងចាប់យកកម្រិតដ៏ខ្ពស់បំផុតនៃសិរីល្អនៅក្នុងនគរ
សេឡេស្ទាល ។ ការរស់ឡើងវិញត្រូវបានប្រទានដល់អស់អ្នកដែលបានកើតនៅលើផែនដី ប៉ុន្តែការទទួលបានជីវិត
អស់កល្បជានិច្ច ពរជ័យពេញលេញនៃការរីកចម្រើនអស់កល្បជានិច្ច នោះបុគ្គលម្នាក់ៗត្រូវធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យ ទទួល
ពិធីបរិសុទ្ធ ហើយចុះសេចក្តីសញ្ញានៃដំណឹងល្អ ។

ហេតុអ្វីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអាច ហើយមានតែទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះដែលធ្វើឲ្យធួននឹងអំពើបាបនៃមនុស្សលោក ? ទ្រង់មាន
លក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់បែបយ៉ាង ។

ព្រះបានស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយបានទុកព្រះទ័យលើទ្រង់

ព្រះយេស៊ូវបានប្រសូតមកពីព្រះមាតាបិតាស្នាក់នៅក្នុងពិភពមុនឆាកជីវិតនេះ ។ ទ្រង់គឺជាកូនច្បងរបស់ព្រះវរបិតាស្នាក់យើង ។ ទ្រង់ត្រូវបានរើសតាំងពីដើមដំបូងមក ។ ទ្រង់គោរពធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះវរបិតាទ្រង់ ។ ជាញឹកញយ ព្រះគម្ពីរប្រាប់អំពីអំណរដែលព្រះវរបិតាស្នាក់មានចំពោះព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ។

នៅក្នុងគម្ពីរម៉ាថាយយើងអានថា « នោះមានពួសឡើងចេញពីមេយថា នោះជាកូនស្នូនភ្នារបស់យើង ជាទីពេញចិត្តយើងណាស់ » (ម៉ាថាយ ៣:១៧) ។

លូកា កត់ត្រាថា « ហើយមានសំឡេងចេញពីពពកមកថា នេះជាកូនស្នូនភ្នារយើង ចូរឲ្យស្តាប់តាមចុះ » (លូកា ៩:៣៥) ។

ហើយនៅពេលព្រះវរបិតាស្នាក់បង្ហាញបន្ទាប់ពីព្រះអង្គសង្គ្រោះមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ប្រជាជនបានឮសំឡេងរបស់ព្រះវរបិតា ៖ « មើលន័ បុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ដែលយើងគាប់ចិត្តណាស់ » (នីហ្វេទី ៣ ១១:៧) ។

ជាពិសេសវាធ្វើឲ្យដឹងចិត្តខ្ញុំក្នុងក្បួល នៅពេលខ្ញុំអានអំពីគ្រាដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងរងទុក្ខនៅក្នុងច្បារគេតសម្មាសិ ដោយសារតែសេចក្តីស្រឡាញ់ និង ក្តីអាណិតអាសូរដ៏ខ្លាំងចំពោះព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់ទ្រង់ នោះព្រះវរបិតាបានបញ្ជូនទេវតាឲ្យមកលួងលោម ហើយផ្តល់កម្លាំងដល់ទ្រង់ (សូមមើល លូកា ២២:៤៣) ។

ព្រះយេស៊ូវប្រើសិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ដើម្បីគោរពប្រតិបត្តិ

ព្រះយេស៊ូវស្ម័គ្រព្រះទ័យថ្វាយព្រះជន្មទ្រង់ដើម្បីពួកយើង ។

នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាដ៏ធំនៅឯឋានសួគ៌ លូសីហ្វើរ « បុត្រានៃពេលព្រឹក »

(អេសាយ ១៤:១២, គ. និងស. ៧៦:២៦-២៧) បាននិយាយថា ៖

« មើលចុះ ទូលបង្គំនៅឯណោះហើយ សូមចាត់ទូលបង្គំចុះ ទូលបង្គំនឹងធ្វើជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ហើយទូលបង្គំនឹងប្រោសលោះមនុស្សលោកទាំងអស់ប្រយោជន៍កុំឲ្យព្រលឹងណាមួយត្រូវបាត់ឡើយ ហើយទូលបង្គំនឹងប្រព្រឹត្តការនោះជាមិនខាន ហេតុដូច្នេះហើយ សូមប្រទានដល់ទូលបង្គំនូវកិត្តិយសរបស់ព្រះអង្គចុះ ។

« ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយរបស់យើង ដែលជាទីស្នូនភ្នារ និងជាទីជម្រើសរបស់យើងចាប់តាំងពីដើមដំបូងមក បានទូលដល់យើងថា—ព្រះវរបិតាអើយ សូមឲ្យព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គបានសម្រេច ហើយសូមឲ្យសិរីល្អរបស់ព្រះអង្គបានជារបស់ផងព្រះអង្គរហូត » (ម៉ូសេ ៤:១-២ សូមមើលផងដែរ អំប្រាហាំ ៣:២៧) ។

ដោយសារសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះរាជបុត្រាមានចំពោះព្រះវរបិតាទ្រង់ និង ដល់ពួកយើងម្នាក់ៗ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា « សូមចាត់ទូលបង្គំចុះ » ។ នៅពេលទ្រង់មានបន្ទូលថា « សូមចាត់ទូលបង្គំចុះ » ទ្រង់បានប្រើសិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ ។

« ដូចជាព្រះវរបិតាទ្រង់ស្គាល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏ស្គាល់ទ្រង់ដែរ ខ្ញុំសូមប្តូរជីវិតខ្ញុំនឹងចៀម ។ . .

ហេតុនោះបានជាព្រះវរបិតាទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំដាក់ជីវិតខ្ញុំចុះ ដើម្បីឲ្យបានយកមកវិញ ។

គ្មានអ្នកណាដកយកជីវិតពីខ្ញុំបានទេ គឺខ្ញុំដាក់ជីវិតចុះដោយខ្លួនខ្ញុំ ។ ខ្ញុំអាចនឹងដាក់ជីវិតនេះចុះ ហើយក៏អាចនឹងយកមកវិញបានដែរ ។ ខ្ញុំបានទទួលអំណាចនេះ ពីព្រះវរបិតាខ្ញុំមក » (យ៉ូហាន ១០:១៥, ១៧-១៨) ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះមានព្រះទ័យឲ្យ ពួកពលទេវតាយកទ្រង់ចេញពីឈើឆ្កាងឆ្កោះទៅផ្ទះរបស់ព្រះវរបិតាវិញទ្រង់ដោយផ្ទាល់ ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានប្រើសិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ ដើម្បីប្រជាព្រះអង្គទ្រង់សម្រាប់ពួកយើង ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មរបស់ទ្រង់នៅក្នុងជីវិតមែនស្លាប់នេះ ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត ដោយបំពេញនូវពលិកម្មផ្ទុន ។

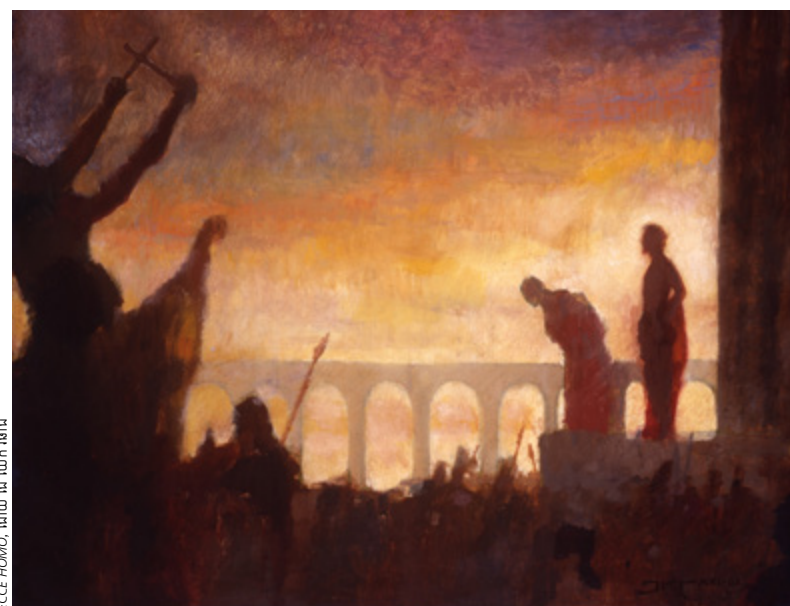
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះទ័យយាងមកកាន់ផែនដី ហើយទ្រង់មានគុណសម្បត្តិដើម្បីធ្វើដូច្នោះ ។ ហើយនៅពេលទ្រង់បានយាងមក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា « ពីព្រោះខ្ញុំបានចុះពីស្ថានសួគ៌មក មិនមែននឹងធ្វើតាមចិត្តខ្ញុំទេ គឺតាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញ ដែលទ្រង់ចាត់ឲ្យខ្ញុំមក » (យ៉ូហាន ៦:៣៨) ។

ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានតែងតាំងពីមុនផែនដី

ពេត្រុសបានបង្រៀនថាព្រះយេស៊ូវ « បានស្គាល់តាំងពីមុនកំណើតលោកីយមក » (សូមមើល ពេត្រុសទី ១ ១:១៩-២១) ។

ពួកវាវិនិច្ឆ័យគ្រាន់តែកាន់កាប់ត្រួតត្រាទាំងអស់បានពួកវាអំពី ការយាងមកនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និង អំពីបេសកកម្មរបស់ទ្រង់ដែលនឹងកើតឡើង ។ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿដ៏ខ្លាំង នោះហេណុក ត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញការនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យអំពីការប្រសូត ការសុគត ការយាងឡើងទៅឋានលើ និង ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

« ហើយមើលចុះ ហេណុកបានឃើញថ្ងៃនៃការយាងមករបស់កូនមនុស្ស គឺនៅក្នុងសាច់ឈាម ហើយព្រលឹងគាត់បានអរសប្បាយដោយពោលថា ៖ អ្នកសុចរិតត្រូវបានលើកឡើង ហើយកូនចៀមត្រូវបានប្រហារ តាំងពីកំណើតលោកីយមកម្ល៉េះ ។ . .

ECCE HOMO. ដោយ រ៉េ ឃីក ត្រាដ

« ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅហេណុកថា ៖ ចូរមើល ហើយគាត់ក៏មើល ហើយបានឃើញកូនមនុស្សត្រូវបានលើកឡើងលើឈើឆ្កាង តាមរបៀបមនុស្សលោក

ហើយគាត់បានឮសំឡេងដ៏ខ្លាំង ហើយស្ថានសួគ៌បិទមុខ ហើយរបស់ទាំងអស់ដែលព្រះទ្រង់បានបង្កើតមកក៏ទុញសោក ហើយផែនដីថ្ងៃ ហើយថ្មទាំងប៉ុន្មានក៏បែក ហើយពួកបរិសុទ្ធបានក្រោកឡើង ហើយត្រូវបានបំពាក់សិរីល្អជាមកដល់ នៅខាងស្តាំដៃនៃកូនមនុស្ស ។ . .

ហើយហេណុកបានឃើញកូនមនុស្សយាងឡើងទៅឯព្រះវរបិតា ។ . .

ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ហេណុកបានឃើញថ្ងៃនៃការយាងមករបស់កូនមនុស្ស គឺនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ដើម្បីមកគង់នៅលើផែនដីក្នុងសេចក្តីសុចរិត អស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ » (ម៉ូសេ ៧:៤៧, ៥៥-៥៦, ៥៩, ៦៥) ។

ប្រហែលជា ៧៥ ឆ្នាំពីមុនព្រះគ្រីស្ទប្រសូត អាមូលេកបានថ្លែងទីបន្ទាល់ថា ៖ « មើលចុះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំដឹងថាព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្ស ដើម្បីទទួលយកនូវអំពើលង់ទាំងឡាយនៃប្រជាពលរដ្ឋរបស់ទ្រង់ ហើយថាទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យឆ្លុះនឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក ព្រោះព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ » (អាលម៉ា ៣៤:៨) ។

ព្រះយេស៊ូវមានគុណសម្បត្តិពិសេសៗ

មានតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចធ្វើពលិកម្មឆ្លុះ—ប្រសូតមកពីម្តាយដែលមានជីវិតមែនស្លាប់គឺបាត់ ហើយបានទទួលព្រះចេស្តាឲ្យមានជីវិតមកពីព្រះវរបិតាទ្រង់ (សូមមើល យ៉ូហាន ៥:២៦) ។ ដោយសារតែព្រះចេស្តានៃជីវិតនេះហើយ ទើបទ្រង់អាចឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ អំណាចនៃផ្លូវប្រជាគ្មានប្រសិទ្ធភាព ហើយទ្រង់បានក្លាយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និង ជាអង្គសង្គ្រោះបង្រួបបង្រួមរបស់យើងព្រមទាំងជាម្ចាស់នៃការរស់ឡើងវិញ—ជាមធ្យោបាយដែលផ្តល់សេចក្តីសង្គ្រោះ និងជីវិតអមតដល់ពួកយើងទាំងអស់គ្នា ។ យើងទាំងអស់គ្នានឹងរស់ឡើងវិញ ហើយក្លាយជាអមត ដោយសារតែពលិកម្មឆ្លុះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ព្រះយេស៊ូវស្ម័គ្រច្រពះទ័យធ្វើឲ្យឆ្លុះនឹងទោសដើម

ខទីពីរក្នុងមាត្រានៃសេចក្តីជំនឿបានចែងថា « យើងខ្ញុំជឿថា មនុស្សទាំងអស់នឹងត្រូវទទួលទោសចំពោះអំពើបាបរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ គឺមិនមែនចំពោះអំពើលង់របស់លោកអ័ដាមទេ » ។

តាមរយៈការប្រើសិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់យើង នោះយើងជ្រើសរើសអនុវត្តសេចក្តីជំនឿរបស់យើង ។ ដោយក្តីព្យាយាម យើងអាចប្រែចិត្តបាន ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្មានដង្វាយឆ្លុះទេ នោះយើងពុំអាចប្រែចិត្តបានឡើយ ។

នៅក្នុងគម្ពីរម៉ូសេយ៉ងត្រូវបានបង្រៀនថា « មកពីការណ៍នេះហើយ ទើបមានគេនិយាយទូទៅក្នុងចំណោមប្រជាជនថា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ បានធ្វើឲ្យឆ្លុះនឹងទោសដើម ម្ល៉េះហើយបានជាអំពើបាបទាំងឡាយនៃឪពុកម្តាយ ពុំអាចធ្លាក់ទៅលើក្បាលនៃកូនចៅបានឡើយ » (ម៉ូសេ ៦:៥៤) ។

ថ្ងៃដំណើរមុនព្រះយេស៊ូវឡើងវិញ ដើម្បីបំពេញផែនការនៃការប្រោសប្រណីរបស់ព្រះបង្កើតដ៏ធំយ៉ាងណា នោះក៏ជាការចាំបាច់ដែលត្រូវតែមានអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញយ៉ាងនោះដែរ ហើយដំណើររស់ឡើងវិញ ក៏ត្រូវតែមានដល់មនុស្សលោកដោយព្រោះការធ្លាក់ ហើយការធ្លាក់កើតឡើងដោយព្រោះសេចក្តីរលង ហើយដោយព្រោះមនុស្សបានក្លាយទៅជាមនុស្សដែលធ្លាក់ នោះពួកគេត្រូវបានកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ។

នៅក្នុងគម្ពីរនិវ្វេទី ២ យើងបានទទួលមេរៀនមួយដ៏អស្ចារ្យ ៖

« ដ្បិតដូចជាសេចក្តីស្លាប់បានមកដល់មនុស្សលោកគ្រប់រូប ដើម្បីបំពេញផែនការនៃការប្រោសប្រណីរបស់ព្រះបង្កើតដ៏ធំយ៉ាងណា នោះក៏ជាការចាំបាច់ដែលត្រូវតែមានអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញយ៉ាងនោះដែរ ហើយដំណើររស់ឡើងវិញ ក៏ត្រូវតែមានដល់មនុស្សលោកដោយព្រោះការធ្លាក់ ហើយការធ្លាក់កើតឡើងដោយព្រោះសេចក្តីរលង ហើយដោយព្រោះមនុស្សបានក្លាយទៅជាមនុស្សដែលធ្លាក់ នោះពួកគេត្រូវបានកាត់ចេញពីវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ ។

ហេតុដូច្នេះហើយ ត្រូវតែមានដង្វាយឆ្លុះដ៏និរន្តរ៍មួយ—លើកលែងតែមានដង្វាយឆ្លុះដ៏និរន្តរ៍ នោះការពុករលួយនេះ ក៏មិនអាចក្លាយទៅជាមិនពុករលួយវិញបានឡើយ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ សេចក្តីជំនុំជម្រះទីមួយដែលធ្លាក់មកលើមនុស្សត្រូវស្ថិតនៅរហូតដោយមិនចេះចប់មិនចេះហើយ ។ ហើយបើយ៉ាងនេះមែនសាច់ឈាមនេះនឹងត្រូវបញ្ចុះឲ្យរលួយ ហើយរលាយនៅក្នុងព្រះធរណី ដោយមិនអាចនឹងក្រោកឡើងបានទៀតឡើយ » (និវ្វេទី២ ៩:៦-៧) ។

ព្រះយេស៊ូវគឺជាអង្គតែមួយដែលល្អឥតខ្ចោះ

នៅក្នុងគោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ព្រះអង្គសង្គ្រោះមានបន្ទូលថា « ព្រះវរបិតាអើយ សូមទតមើលការរងទុក្ខទាំងឡាយ និង ការសុគតរបស់អ្នកដែលពុំបានធ្វើបាបឡើយ ជាអ្នកដែលព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យចុះ សូមទតមើលព្រះលោហិតនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គដែលបានធ្លួច ជាព្រះលោហិតរបស់អ្នកដែលព្រះអង្គបានប្រទានឲ្យដើម្បីឲ្យព្រះអង្គបានតម្កើងឡើង » (គ. និង ស. ៤៥:៤) ។

ព្រះយេស៊ូវគឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលមានភាពល្អឥតខ្ចោះ ដែលគ្មានអំពើបាប ។ ការបូជានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ជាការបូជាដោយឈាម—ចង្កុលបង្ហាញទៅរកការបូជានៃព្រះអម្ចាស់ និង ព្រះអង្គប្រោសលោះរបស់យើងនៅលើឈើឆ្កាង ដើម្បីបំពេញពលិកម្មឆ្លុះ ។ នៅពេលធ្វើការបូជាដោយឈាមនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធពី

បុរាណ ពួកសង្ឃបុរាណត្រូវបានដកខ្លះ គឺពួកត្រូវបានគ្រប់យ៉ាង ។ ជាញឹកញយ ព្រះអង្គសង្គ្រោះត្រូវបានគេហៅនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថាជា « កូនចៀមនៃព្រះ » ដោយសារ ភាពដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ (ឧទាហរណ៍ សូមមើល យ៉ូហាន ១:២៩, ៣៦, និហ្វេទី ១ ១២:៦, ១៤:១០, គ. និង ស. ៨៨:១០៦) ។

ពេត្រុសបានបង្រៀនថា យើងត្រូវបានប្រោសលោះ « ដោយសារព្រះលោហិត ដ៏រស់សររបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ ទុកដូចជាឈាមនៃកូនចៀមឥតខ្ចោះ ឥតស្លាកស្នាម » (ពេត្រុសទី១ ១:១៩) ។

ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានយកអំពើបាបនៃមនុស្សលោក

ខគម្ពីរដូចគ្នាទៅនេះធ្វើឲ្យយើងដឹងច្បាស់ថា តាមរយៈដង្វាយធួនរបស់ទ្រង់ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្កើនសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ។

« យើងទាំងអស់គ្នាបានទាសចេញដូចជាចៀម គឺយើងបានបែរចេញទៅតាមផ្លូវ យើងរៀងខ្លួន ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានទម្លាក់អំពើទុច្ចរិតរបស់យើងទាំងអស់គ្នាទៅ លើទ្រង់ » (ម៉ូសាយ ១៤:៦) ។

« តែងព្រះ ទ្រង់សម្តែងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ដល់យើងរាល់គ្នាឲ្យឃើញ ច្បាស់ ដោយព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសយើងរាល់គ្នា នោះគឺក្នុងកាលដែលយើងនៅ មានបាបនៅឡើយផង ។. .

ដ្បិតកាលយើងជាខ្មាំងសត្រូវ បើយើងបានជាមេត្រីនឹងព្រះវិញទៅហើយ ដោយព្រះរាជបុត្រាទ្រង់សុគត ដូច្នេះដែលយើងបាន ជាមេត្រីហើយ នោះប្រាកដ ជាយើងនឹងបានសង្គ្រោះជាមិនខានលើសទៅទៀត ដោយទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ឡើងវិញ ។

ហើយមិនតែប៉ុណ្ណោះសោត យើងក៏មានសេចក្តីរីករាយចំពោះព្រះផង ដោយនូវ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នាដែលឥឡូវនេះ យើងបានជាមេត្រី ដោយសារទ្រង់ហើយ ។. .

ដ្បិតដូចជាមនុស្សជាច្រើន បានត្រឡប់ជាមនុស្សបាប ដោយសារមនុស្សតែម្នាក់ មិនបានស្តាប់បង្គាប់យ៉ាងណា នោះមនុស្សជាច្រើន ក៏បានត្រឡប់ជាសុចរិត ដោយសារម្នាក់បានស្តាប់បង្គាប់វិញយ៉ាងនោះដែរ » (រ៉ូម ៥:៨, ១០-១១, ១៩) ។

« ដើម្បីឲ្យបានសំរេច តាមទំនាយដែលហោរាអេសាយ បានទាយទុកមកថា ទ្រង់បានទទួលអស់ទាំងធាតុ ហើយផ្ទុកអស់ទាំងដំណើររបស់យើងរាល់គ្នា នៅលើ ព្រះអង្គទ្រង់ » (ម៉ាថាយ ៨:១៧) ។

« ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់មិនឈប់ធ្វើជាព្រះទេ ឯសេចក្តីមេត្តាករុណាការពារដល់ជនណា ដែលប្រែចិត្ត ហើយសេចក្តីមេត្តាករុណាបានមក ដោយសារដង្វាយធួន ឯដង្វាយធួន នឹងនាំមកនូវដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សស្លាប់ ហើយដំណើររស់ឡើងវិញដល់ មនុស្សស្លាប់ នឹងនាំមនុស្សឲ្យត្រឡប់ទៅវត្តមាននៃព្រះវិញ ម្ល៉ោះហើយ គេនឹងបាន សាងឡើងវិញ នៅឯវត្តមានរបស់ទ្រង់ ដើម្បីទទួលបានជំនុំជម្រះ ស្របតាមកិច្ចការ ទាំងឡាយរបស់ខ្លួន គឺស្របតាមច្បាប់ និងសេចក្តីយុត្តិធម៌ ។. .

ម្ល៉ោះហើយ ព្រះទ្រង់បាននាំមកនូវគោលបំណងទាំងឡាយដ៏មហិមា ហើយ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានរៀបចំឡើង ចាប់តាំងពីកំណើតលោកិយមក ។

ម្ល៉ោះហើយ ទើបមានសេចក្តីសង្គ្រោះ និងសេចក្តីប្រោសលោះដល់មនុស្ស និង សេចក្តីបំប្លែងបំផ្លាញ និងសេចក្តីទុក្ខវេទនាដល់គេផងដែរ » (អាឈម៉ា ៤២:២៣, ២៦) ។

ព្រះយេស៊ូបានកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត

ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានស្ម័គ្រចិត្តនូវការសាកល្បង ការរងទុក្ខ ការពលិកម្ម និង សេចក្តីទុក្ខលំបាកនៅក្នុងសួនច្បារតែតសេម៉ារី ព្រមទាំងការឈឺចាប់នៅលើឈើ ឆ្កាងនៅភ្នំគាល់កូថា ។ បន្ទាប់មកទ្រង់បានមានបន្ទូលថា « ការស្រេចហើយ » (យ៉ូហាន ១៩:៣០) ។ ទ្រង់បានបំពេញកិច្ចការរបស់ទ្រង់នៅក្នុងជីវិតរមែងស្លាប់ ហើយកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត ដូច្នេះហើយបានបំពេញនូវពលិកម្មធួន ។

នៅក្នុងសួនច្បារទ្រង់មានបន្ទូលថា « ឱព្រះវរបិតានៃទូលបង្គំអើយ បើសិនជា បាន នោះសូមឲ្យព្រះនេះកន្លងហួសពីទូលបង្គំទៅ ប៉ុន្តែ កុំតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ សូមតាមតែព្រះហឫទ័យទ្រង់វិញ » (ម៉ាថាយ ២៦:៣៩) ។

នៅក្នុងគោលលទ្ធិ និងសេចក្តីសញ្ញាយើងបានរៀនថា ៖
« គឺជាសេចក្តីរងទុក្ខវេទនា ដែលបណ្តាលឲ្យយើង គឺជាព្រះដែលមហិមាលើអ្វីៗ ទាំងអស់ ត្រូវប្រើដោយសារតែការឈឺចាប់ ហើយត្រូវប្រែចលោហិតចេញពីគ្រប់រន្ធ ញើស ហើយត្រូវរងទុក្ខព្រមទាំងរូបកាយ និងវិញ្ញាណផង—ហើយដើម្បីកុំឲ្យយើងត្រូវ ដឹកពែងល្វឹង ហើយរុញខ្លាច—

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សូមព្រះវរបិតាបានសិរីល្អ ហើយយើងបានទទួល ទាន និងសម្រេចការរៀបចំរបស់យើងចំពោះកូនចៅមនុស្ស » (គ. និង ស. ១៩:១៨-១៩) ។

ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ព្រះវរបិតាទ្រង់ថា « ទូលបង្គំបានតម្កើងទ្រង់ នៅដែនដី ទូលបង្គំបានបង្ហើយការ ដែលទ្រង់បានប្រគល់មកឲ្យធ្វើ » (យ៉ូហាន ១៧:៤) ។

គេរំលឹកបានយកព្រះយេស៊ូទ្រង់ទៅឯណា? ដោយ ដេ លីក តែដេ

ក្រោយមកពេលនៅលើឈើឆ្កាង « កាលព្រះយេស៊ូវបានទទួលទឹកខ្មេះរួចហើយ ក៏មានព្រះបន្ទូលថា ការស្រេចហើយ នោះទ្រង់ឱនព្រះសិប្បគល់វិញ្ញាណទ្រង់ទៅ » (យ៉ូហាន ១៩:៣០) ។

ព្រះយេស៊ូវបានយាងមកកាន់ផែនដី រក្សាភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់ប្រយោជន៍ឲ្យទ្រង់ អាចធ្វើពលិកម្មធួន និង កាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត ។

ចងចាំទ្រង់តាមរយៈពិធីសាស្ត្រម៉ង់

សព្វថ្ងៃនេះ យើងចងចាំពលិកម្មធួនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ជាមួយនឹងនិមិត្តរូបនៃ នំប៉័ង និង ទឹក—ជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះកាយ និង ព្រះលោហិតទ្រង់—ដែលបានធ្វើឡើងនៅអាហាររយបំប្លែងក្រោយរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាមួយពួកសាវ័ករបស់ទ្រង់ ។

« រួចទ្រង់ក៏យកនំប៉័ងមកអព្រោះគុណ ហើយកាច់ប្រទានទៅគេ ដោយព្រះបន្ទូលថា នេះហើយជាបូកាយខ្ញុំ ដែលបានប្រទានមកសំរាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើបុណ្យនេះ ដើម្បីរំលឹកពីខ្ញុំចុះ ។

ក្រោយដែលបានបរិភោគហើយ នោះទ្រង់យកពែងមកធ្វើបែបដូច្នោះដែរ ដោយព្រះបន្ទូលថា ពែងនេះជាសញ្ញាថ្មី ដែលតាំងដោយនូវឈាមខ្ញុំ គឺជាឈាមដែលត្រូវត្រួចចេញសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា » (លូកា ២២:១៩-២០) ។

នៅក្នុង យ៉ូហាន ១១:២៥-២៦ យើងអានថា ៖

« ខ្ញុំជាសេចក្តីរស់ឡើងវិញ ហើយជាជីវិត អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ ទោះបីបានស្លាប់ហើយគង់តែនឹងរស់ឡើងវិញដែរ ៖

« ឯអ្នកណាដែលរស់នៅ ហើយជឿដល់ខ្ញុំ នោះមិនត្រូវស្លាប់ឡើយ » ។

យើងក៏អានផងដែរថា ៖ « ខ្ញុំជានំប៉័ងដ៏រស់ ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មក បើអ្នកណាបរិភោគនំប៉័ងនេះ នោះនឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច ឯនំប៉័ងដែលខ្ញុំឲ្យ គឺជាបូកាយខ្ញុំដែលខ្ញុំនឹងឲ្យជំនួសជីវិតមនុស្សលោក » (យ៉ូហាន ៦:៥១) ។

« ជីវិតមនុស្សលោក » មានន័យថា ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។

យើងត្រូវរៀបចំខ្លួន និង គ្រួសារយើងរៀងរាល់សប្តាហ៍ ដើម្បីទទួលទានសាស្ត្រាម៉ង់ដោយសក្តិសម ហើយរំលឹកសេចក្តីសញ្ញារបស់យើងដោយដូងចិត្តដែលប្រែចិត្ត ។

ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រាស្រឡាញ់ពួកយើង

ព្រះវរបិតាបានបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រាទ្រង់មកលើផែនដី—ការយាងចុះមកនៃព្រះ—ដើម្បីអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់ត្រូវបានគេឆ្កាង ហើយឲ្យទ្រង់ឆ្លងកាត់នូវគ្រប់អ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់បានហែលឆ្លងកាត់ ។ នៅក្នុងយ៉ូហាន យើងអានថា ៖

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល...ថា ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត ហើយជាជីវិត បើមិនមកតាមខ្ញុំ នោះគ្មានអ្នកណាទៅដល់ព្រះវរបិតាបានឡើយ ។

« បើអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ខ្ញុំ នោះបានស្គាល់ព្រះវរបិតាដែរ អំពីនេះទៅមុខ អ្នករាល់គ្នាក៏ស្គាល់ ហើយបានឃើញទ្រង់ផង » (យ៉ូហាន ១៤:៦-៧) ។

« នេះហើយជាសេចក្តីស្រឡាញ់ មិនមែនជាយើងបានស្រឡាញ់ព្រះនោះទេ គឺទ្រង់បានស្រឡាញ់យើងវិញទេតើ ហើយបានចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់មក ទុកជា

ពួកសង្ឃវ័យថ្មី រូបថតស្តីពីយ៉ូហាន ៨:១២ ដោយ ផេ ហ្វែក ត្រៃដេ

ដង្ហាយឲ្យធួននឹងបាបយើងរាល់គ្នាផង » (យ៉ូហានទី១ ៤:១០) ។

ដង្ហាយឲ្យធួន មានន័យថា ផ្សះផ្សារ ឬ ធ្វើឲ្យស្ងប់ចិត្ត ។

សេចក្តីបញ្ចប់

មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលកើតមកផែនដី ហើយទទួលរូបកាយនៃជីវិតមែងស្លាប់នេះ នឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញ ប៉ុន្តែយើងត្រូវខិតខំដើម្បីទទួលបានពរជ័យនៃភាពតម្កើងឡើង តាមរយៈភាពស្មោះត្រង់ សិទ្ធិជ្រើសរើស ការគោរពប្រតិបត្តិ និង ការប្រែចិត្តរបស់យើង ។ សេចក្តីមេត្តាករុណានឹងត្រូវប្រទានមកជាមួយនឹងសេចក្តីយុត្តិធម៌ដែលអនុញ្ញាតឲ្យមានការប្រែចិត្ត ។

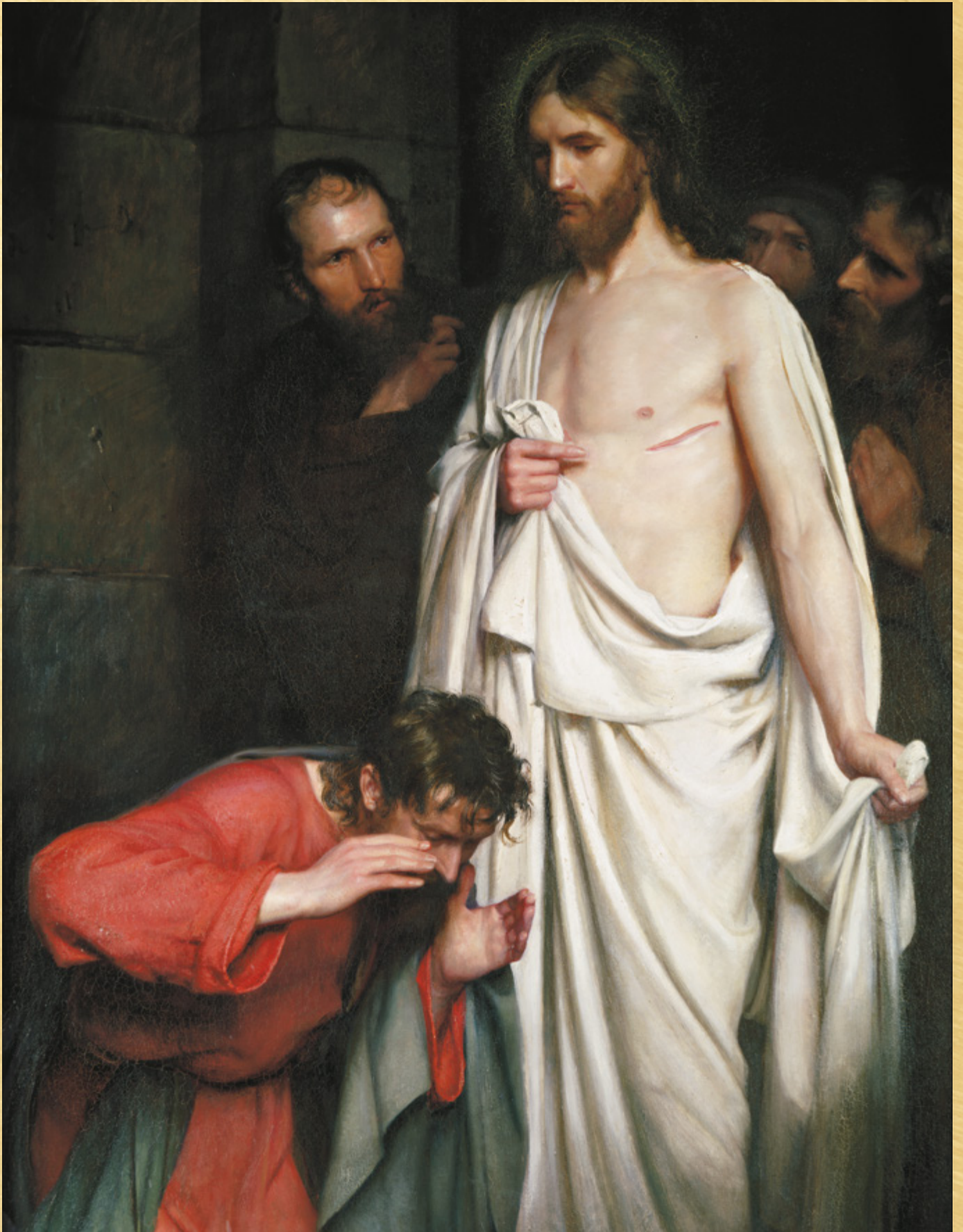
ដោយសារយើងជ្រើសរើសធ្វើតាម និង ទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះប្រោសលោះរបស់យើង នោះយើងបានលើកដាក់ព្រះនាមទ្រង់លើយើងនៅពេលបុណ្យជ្រមុជទឹក ។ យើងទទួលយកក្រឹត្យវិន័យនៃការគោរពប្រតិបត្តិ ។ យើងបានសន្យាថា យើងនឹងចងចាំទ្រង់ជានិច្ច ហើយរក្សាបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ ។ យើងរំលឹកសេចក្តីសញ្ញារបស់យើង ពេលយើងទទួលទានសាស្ត្រាម៉ង់ ។

តាមរយៈការរំលឹកសេចក្តីសញ្ញារបស់យើង នោះយើងត្រូវបានសន្យាថានឹងមានព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងយើងជាដរាប ។ ប្រសិនបើយើងអនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ យាងចូលមក ហើយដឹកនាំជីវិតយើង នោះយើងអាចត្រឡប់ទៅទីត្រូវបាននៃព្រះវរបិតាសួគ៌ និង ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទវិញដែលនោះគឺជាផែនការនៃសុភមង្គលរបស់ពួកទ្រង់សម្រាប់ពួកយើង—គឺផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ ■

ដកស្រង់ចេញពីស្នាដៃថា The Atonement - ដែលបានថ្លែងនៅក្នុងសិក្ខាសាលាសម្រាប់ប្រធានរបស់កម្មវិធី នៅមជ្ឈមណ្ឌលបំប៉នអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាទីក្រុង ញ៉ូវ អ៊ីយ៉ូក ថ្ងៃទី ២៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៨ ។

កំណត់ចំណាំ

១. ការបកប្រែនេះសម្រាប់ប្រធានសាសនាព្រះ យ៉ូសែប ស្ទីវ (ឆ្នាំ ២០០៧) ទំព័រ ៤៩ ។

ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ របស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និង សេចក្តីពិតអំពីព្រះកាយទ្រង់

ដោយ ដេវីឌ អេ អេដ្យុង
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

« ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ការស្រេចហើយ នោះ ទ្រង់ឱនព្រះសិរ្សគល់វិញ្ញាណទ្រង់ទៅ »
(យ៉ូហាន ១៩:៣០) ។ នៅគ្រានោះ វិញ្ញាណ
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានចាកចេញពីព្រះកាយទ្រង់—ជាព្រះ
កាយដែលបានស៊ីទ្រាំការងទុក្ខ ប្រយោជន៍ឲ្យទ្រង់អាចធ្វើឲ្យ
ឆ្លុះនឹងអំពើបាបរបស់មនុស្សទាំងអស់ ហើយជួយពួកគេតាម
ជំងឺរបស់ពួកគេ (សូមមើល អាលម៉ា ៧:១២-១៣) ។ ឥឡូវ
ព្រះកាយដែលវិញ្ញាណបានចាកចេញនោះ ត្រូវបានដាក់ចុះពីលើ
ឈើឆ្កាង រុំនឹងសំពត់ទេសឯក ហើយទីបំផុតបានដាក់ទុកក្នុង
ផ្នូរ ។ នៅថ្ងៃទីបី ស្រ្តីបានទៅឯផ្នូរ ដើម្បីធ្វើការរៀបចំសម្រាប់ពិធី
បញ្ចុះព្រះសពនោះ ។

ប៉ុន្តែ ព្រះសពនោះមិនបាននៅទីនោះឡើយ ។

ការឃើញថាផ្នូរនៅទីនោះគឺគ្រាន់តែជាការចាប់ផ្តើមប៉ុណ្ណោះ ។
ក្រោយមកទៀត ម៉ាក ម៉ាកដាឡា ពួកសាវក និង មនុស្សដទៃ
ទៀតជាច្រើនបានឃើញអព្ភកហេតុ ៖ គឺឃើញព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ល្អិតខ្លោះ ជាប្រពិត
ជាក់ស្តែង និង ក្នុងរូបរាងជាមនុស្ស ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះធ្វើឲ្យប្រាកដថា អស់អ្នកដែលបានឃើញ
ទ្រង់បន្ទាប់ពីទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ យល់ជាក់ច្បាស់
អំពីសភាពនៃព្រះកាយដែលទ្រង់មាន ។ ឧទាហរណ៍ ទ្រង់
បានអញ្ជើញពួកសាវកឲ្យប៉ះព្រះកាយទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេ
អាចប្រាកដក្នុងចិត្តពួកគេថា ទ្រង់មានព្រះកាយ មិនមែនជា

វិញ្ញាណឡើយ (សូមមើល លូកា ២៤:៣៦-៤០) ។^១ ទ្រង់
ក៏បានសោយអាហារជាមួយពួកគេផងដែរ (សូមមើល លូកា
២៤:៤២-៤៣) ។

ក្រោយមក នៅពេលពួកសាវកបានបំពេញការចាត់តាំងរបស់
ពួកគេ ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះពួកគេបាន
ជួបប្រទះនឹងការជំទាស់ និង ការបៀតបៀន ដែលការជំទាស់
និង ការបៀតបៀនមួយចំនួនកើតឡើង ដោយព្រះពួកគេបាន
បង្រៀនថា ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមានព្រះជន្មរស់ឡើង
វិញ នោះមនុស្សទាំងអស់នឹងរស់ឡើងវិញផងដែរ (សូមមើល
កិច្ចការ ៤:១-៣) ។

សព្វថ្ងៃនេះ ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺនៅតែជាសារលិខិតសំខាន់ ដែលបាន
ប្រកាសដល់ពិភពលោកដោយសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ ។ ដូច
ព្យាករណ៍ យ៉ូសែប ស្ទីធី បានមានប្រសាសន៍ថា ៖ « គោលការណ៍
ដ៏សំខាន់នៃសាសនាចក្ររបស់យើង គឺជាទីបន្ទាល់នៃពួកសាវក
និង ពួកព្យាករណ៍ អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាទ្រង់បានសុគត ត្រូវបាន
កប់ ហើយបានរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី ហើយបានយាងឡើងទៅ
ស្ថានសួគ៌ ហើយរៀងផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងសាសនារបស់
យើង គឺជាជឿនបន្ទាប់បន្សំទៅនឹងជឿននេះប៉ុណ្ណោះ » ។^២

ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ជួយឆ្លើយសំណួរសំខាន់ៗ
អំពីលក្ខណៈរបស់ព្រះ លក្ខណៈរបស់យើង និង ទំនាក់ទំនង
របស់យើងជាមួយព្រះ គោលបំណងនៃជីវិតនេះ ព្រមទាំង

តាមរយៈការមានព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញរបស់
ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
បានបង្រៀនយើងអំពី
សេចក្តីពិតដ៏សំខាន់អំពី
រូបកាយ ។

« អស់អ្នកដែល
បដិសេធនូវ
គំនិតដែលថា ព្រះមាន
ព្រះកាយ នោះបដិសេធ
ទាំងជីវិតមែងស្លាប់
និង ការមានព្រះជន្មរស់
ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយ » ។
—អែលឌើរ ផ្លែហ្វ្រី
អ័រ ហូឡិន

សេចក្តីសង្ឃឹមដែលយើងមានលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ នេះគឺជា
សេចក្តីពិតមួយចំនួន ដែលបានគូសបញ្ជាក់ដោយការមានព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ព្រះវរបិតាស្ថិតមានព្រះកាយនៃសិរីល្អ

ប្រាកដណាស់ គំនិតដែលគិតថា ព្រះមានរូបរាងដូចជាមនុស្ស
គឺមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរប៊ីប^៣ ហើយមនុស្សភាគច្រើនគិតបែបនេះ
ផងដែរ ប៉ុន្តែជំនឿខាងសាសនាវិទ្យា និង ទស្សនៈខាងសាសនា
បានបដិសេធផ្សេងនេះ ដោយចូលចិត្តគិតថាព្រះគឺ « គ្មានព្រះកាយ
បំណែក ឬ ចំណង់ » ឡើយ^៤ តាមទស្សនៈនេះ គេយល់ថា
រូបកាយ (ហើយជាទូទៅគឺជាតុ) គឺអាក្រក់ ឬ មិនសុទ្ធ ចំណែក
ឯវិញ្ញាណ ចិត្ត ឬ គំនិតវិញគឺជាធាតុពិតដ៏សំខាន់នៃរូបកាយ ឬ
ជាជីវិត ។

ឱ ! វិវរណៈអំពីលក្ខណៈរបស់ព្រះតាមរយៈព្រះរាជបុត្រាទ្រង់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ រុងរឿង និងទូលំទូលាយអ្វីម្ល៉េះ ។

អំឡុងពេលការងារបម្រើរបស់ទ្រង់ ព្រះអង្គសង្គ្រោះមាន
បន្ទូលថា « អ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំ នោះក៏បានឃើញព្រះវរបិតា
ដែរ » (យ៉ូហាន ១៤:៩) ។ ការណ៍នេះកាន់តែពិតឡើង បន្ទាប់
ពីការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដោយមានព្រះកាយល្អឥតខ្ចោះ
រូបកាយអមត ដែលបង្ហាញថា « ព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះកាយ
ជាសាច់ និង ឆ្អឹងដែលដាក់ស្តែង ដូចជារូបកាយមនុស្ស ហើយ
ព្រះរាជបុត្រាក៏ដូច្នោះដែរ » (គ. និង ស. ១៣០:២២) ។

ដូច្នោះហើយ លក្ខណៈនៃព្រះកាយរបស់ព្រះវរបិតាស្ថិតបាន

បើកសម្តែងឡើង ។ ក្រោយមកដូច យ៉ូសែប ស្ទីធរ បានពន្យល់ថា
« ការគ្មានរូបកាយ ឬ បំណែកនោះគឺគ្មានជាអ្វីទាំងអស់ ។ គ្មានព្រះ
ផ្សេងទៀតណានៅលើឋានសួគ៌ឡើយ ក្រៅពីព្រះដែលមានសាច់
និង ឆ្អឹង » ។^៥

អែលឌើរ ផ្លែហ្វ្រី អ័រ ហូឡិន ក្នុងក្បួននៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់
បានមានប្រសាសន៍ថា ៖ « ការមានព្រះកាយមិនត្រឹមតែជាឿង
ចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងជាព្រះរាជបំណងរបស់ព្រះទៀត
ផង បើមិនដូច្នោះទេ តើហេតុអ្វីព្រះប្រោសលោះនៃមនុស្សលោក
ប្រោសលោះព្រះកាយ ទ្រង់ ដោយប្រោសលោះព្រះកាយទ្រង់ពី
ក្រញាំនៃសេចក្តីស្លាប់ និង ពីផ្ទុះ ដោយធានាថា វានឹងមិនបែកចេញ
ពីវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ម្តងទៀតឡើយ នៅក្នុងពេលនោះ ឬ អស់កល្ប
ជានិច្ចក្តីធ្វើអ្វី ? អស់អ្នកដែលបដិសេធនូវគំនិតដែលថា ព្រះមាន
ព្រះកាយ នោះបដិសេធទាំងជីវិតមែងស្លាប់ និង ការមានព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទហើយ » ។^៦

ព្រះវរបិតាស្ថិតមានគ្រប់ព្រះចេស្តាទាំងអស់ ជ្រាបដឹងទាំងអស់ និង
ស្រឡាញ់មនុស្សទាំងអស់

លក្ខណៈសម្បត្តិដ៏ប្រសើរបំផុតនៃចិត្តលក្ខណៈរបស់
ព្រះវរបិតាស្ថិត ក៏ត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងការមានព្រះជន្មរស់
ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផងដែរ ។ ដូចអែលឌើរ ឌី ថត
គ្រីស្ទហ្វីសិន ក្នុងក្បួននៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ បានមានប្រសាសន៍
ថា « ដោយមានភាពពិតនៃការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់
ព្រះគ្រីស្ទ នោះមន្ទិលសង្ស័យអំពីព្រះចេស្តាដ៏អស្ចារ្យ ទៅភាព និង
សេចក្តីមេត្តារបស់ព្រះជាព្រះវរបិតា—ដែលបានប្រទានព្រះរាជបុត្រា
តែមួយគត់របស់ទ្រង់ សម្រាប់ជាសេចក្តីប្រោសលោះដល់
ពិភពលោក—គឺគ្មានមូលហេតុឡើយ » ។^៧

ព្រះចេស្តា ចំណេះដឹង និង សេចក្តីល្អសប្បុរសនៃព្រះបាន
បង្ហាញឲ្យឃើញ តាមរយៈការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលផ្តល់ជាកស្ថានអំពីប្រាជ្ញា និង សេចក្តី
ស្រឡាញ់នៅក្នុងផែនការរបស់ព្រះវរបិតាស្ថិត និង សមត្ថភាពរបស់
ទ្រង់ (និង របស់បុត្រាទ្រង់) ដើម្បីសម្រេចបាននូវផែនការនេះ ។

យើងគឺជាកូនចៅរបស់ព្រះ

ដូចព្រះគម្ពីរប៊ីបបង្រៀនយើងថា យើងត្រូវបានបង្កើតឡើង
« ឲ្យចំនឹងរូបអង្គទ្រង់នោះឯង . . . ជាប្រុសជាស្រី » (លោកប្បត្តិ
១:២៧) ។ ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
គូសបញ្ជាក់អំពីសេចក្តីពិតនេះ ។ ប្រាកដណាស់ នៅចំពេលដែល
ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានគូសបញ្ជាក់
អំពីទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយព្រះវរបិតាស្ថិត ដោយមាន
បន្ទូលថា « ខ្ញុំឡើងទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំ និង ជាព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់

គ្នា គឺជាព្រះនៃខ្ញុំ ហើយជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នាដែរ » (យ៉ូហាន ២០:១៧ ការគូសបញ្ជាក់បានបន្ថែម) ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបើកសម្តែងថាព្រះ និង មនុស្សលោក គឺមានរូបរាងពុំខុសគ្នានោះទេ ។ រូបរាងជាមូលដ្ឋាននៃរូបកាយ របស់យើង គឺស្រដៀងទៅនឹងរូបរាងនៃវិញ្ញាណរបស់យើង។ ហើយវិញ្ញាណរបស់យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងដូចជារូបអង្គទ្រង់ ដោយសារនោះគឺជាលក្ខណៈនៃទំនាក់ទំនងរវាងឪពុកម្តាយ និង កូន ។

រូបកាយគឺជាអំណាចទាននៃកាយសម្បទា និង ភាពខ្ពង់ខ្ពស់

តាមរយៈការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្ហាញយើងថា ការមានរូបកាយ និង ការរស់រានគឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃរូបកាយអស់កល្បជានិច្ចរបស់ ព្រះ និង កូនចៅរបស់ទ្រង់ ។ ដូចព្រះអម្ចាស់បានបើកសម្តែង ដល់ យ៉ូសែប ស្ទីវ ថា « វត្ថុធាតុទាំងឡាយសុទ្ធតែមាននៅ អស់កល្បជានិច្ច ហើយវិញ្ញាណ និងវត្ថុធាតុនៅជាប់គ្នាដោយ ឥតបែកបាក់ឡើយ គឺបានទទួលនូវភាពពោរពេញនៃសេចក្តី អំណរ » (គ. និង ស. ៩៣:៣៣) ។ ទំនាក់ទំនងដែលមិនអាច បំបែកបាននេះ ភ្ជាប់វិញ្ញាណ និង រូបកាយឲ្យនៅជាមួយគ្នា ដើម្បី ឲ្យវាភ្លាយជារូបកាយដែលអមត ពុំពុករលួយ មានសិរីល្អ និង ឥតខ្ចោះ—ជារូបកាយមួយបែបដែលមានសមត្ថភាពទទួលបាន នូវភាពពោរពេញនៃសេចក្តីអំណរដែលព្រះមាន ។

ផ្ទុយទៅវិញ បន្ទាប់ពីមានរូបកាយសាច់ឈាម ហើយ ក្រោយមកត្រូវបានបែកចេញពីវា ដើម្បីចូលទៅក្នុងវិញ្ញាណ នោះ « ពួកអ្នកស្លាប់បាន (គិត) ថា...ការបាត់វិញ្ញាណគេ ដ៏យូរលង់ពីរូបកាយគេ នោះជាសេរីភាព » (គ. និង ស. ១៣៨:៥០ សូមមើលផងដែរ គ. និង ស. ៤៥:១៧) ។

ទោះបីជារូបកាយមែងស្លាប់របស់យើង គឺជាផ្នែកមួយដ៏ សំខាន់នៃផែនការរបស់ព្រះវរបិតាស្តី ហើយជាអំណោយទាន មកពីព្រះក្តី ។ នៅពេលវិញ្ញាណនៃជីវិតមុនផែនដីមកកាន់ផែនដី នេះ វិញ្ញាណទាំងនោះត្រូវបាន « បន្ថែម » (អំប្រាហាំ ៣:២៦) រូបកាយឲ្យ ។ ដូចព្យាករណ៍ យ៉ូសែប ស្ទីវ បានបង្រៀនថា ៖ « យើងមកលើផែនដីនេះ ដើម្បីយើងអាចមានរូបកាយ ហើយ បង្ហាញថាវាបរិសុទ្ធនៅចំពោះព្រះ នៅក្នុងនគរសឡេស្តាល ។ គោលការណ៍នៃសូត្រមង្គលដ៏មហិមា មាននៅក្នុងការមានរូប កាយ ។ អារក្សគ្មានរូបកាយទេ ហើយការគ្មានរូបកាយនេះហើយ គឺជាទណ្ឌកម្មរបស់វា » ។^៩

ដូចអែលឌ័រ ដេវីឌ អេ បែដណា ក្នុងក្បួននៃពួកសាវ័កដប់ពីរ នាក់ បានបង្រៀនថា ៖ « រូបកាយសាច់ឈាមរបស់យើង ធ្វើឲ្យ មានបទពិសោធន៍ទូលំទូលាយ ជ្រាលជ្រៅ និង កម្លាំង ដែល

ជាធម្មតាពុំអាចទទួលបាននៅក្នុងរូបកាយមុនជីវិតមែងស្លាប់ របស់យើងបានឡើយ ។ ដូច្នេះ ទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយ មនុស្សទូទៅ សមត្ថភាពរបស់យើងដើម្បីស្គាល់ និង ប្រព្រឹត្ត ស្របតាមសេចក្តីពិត និង លទ្ធភាពរបស់យើងដើម្បីគោរពតាម គោលការណ៍ និង ពិធីបរិសុទ្ធទាំងឡាយនៃដំណឹងល្អរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវបានពង្រីកឲ្យកាន់តែល្អឡើងតាមរយៈ រូបកាយសាច់ឈាមរបស់យើង ។ នៅពេលយើងរៀនក្នុងអំឡុង ពេលនៃជីវិតមែងស្លាប់នេះ យើងដកពិសោធន៍ពីភាពទន់ភ្លន់ ក្តីស្រឡាញ់ ចិត្តសប្បុរស សុភមង្គល ទុក្ខព្រួយ ការខកចិត្ត ការឈឺចាប់ និងសូម្បីតែឧបសគ្គនានានៃផែនកំណត់ខាង សាច់ឈាម នៅក្នុងរបៀបទាំងឡាយដែលរៀបចំយើងសម្រាប់ ភាពអស់កល្បជានិច្ច ។ និយាយដោយសាមញ្ញទៅ មានមេរៀន ជាច្រើន ដែលយើងត្រូវតែរៀន និងដកពិសោធន៍ ដែលយើង ត្រូវតែមាន ដូចព្រះគម្ពីរពិពណ៌នាថា (ស្របតាមសាច់ឈាម) « និហ្វេទី ១ ១៩:៦, អាណម៉ា ៧:១២-១៣ » ។^{១០}

ក្រៅពីនោះទៀត ព្យាករណ៍ យ៉ូសែប ស្ទីវ បានបង្រៀនថា ៖ « គ្រប់មនុស្ស និង សត្វលោកទាំងអស់ ដែលមានរូបកាយ មានអំណាចលើអ្វីៗ ដែលគ្មានរូបកាយ » ។^{១១} សាតាំងអាច ល្អងយើង ប៉ុន្តែវាមិនអាចបង្ខំយើងបានឡើយ ។ « អារក្ស គ្មានអំណាចលើយើងទេ លើកលែងតែយើងអនុញ្ញាតឲ្យវា ប៉ុណ្ណោះ » ។^{១២}

ទីបំផុត អំណោយទាននៃរូបកាយដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ដែលរស់ ឡើងវិញ ធ្វើឲ្យយើងមានឥទ្ធិពលលើអំណាចរបស់សាតាំងជា រៀងរហូត ។ ប្រសិនបើគ្មានការមានព្រះជន្មឡើងវិញទេ « នោះ

រូបកាយមែងស្លាប់របស់ យើង គឺជាផ្នែកមួយដ៏ សំខាន់នៃផែនការរបស់ ព្រះវរបិតាស្តី ហើយជា អំណោយទានមកពីព្រះ ។ នៅពេលវិញ្ញាណរបស់យើង មកកាន់ផែនដីនេះ វិញ្ញាណ ទាំងនោះត្រូវបាន « បន្ថែម » (អំប្រាហាំ ៣:២៦) រូបកាយឲ្យ ។

វិញ្ញាណរបស់យើងនឹងនៅក្នុងអំណាចនៃ... អារក្ស ហើយមិនអាចក្រោកឡើងទៀតសោះ ។ ហើយវិញ្ញាណទាំងឡាយរបស់យើងនឹងក្លាយទៅដូចជាវាដែរ ហើយយើងនឹងក្លាយទៅជាពួកអារក្ស គឺជាពួកទេវតានៃអារក្ស ដែលនឹងត្រូវបិទចេញពីវត្តមាននៃព្រះរបស់យើង ហើយត្រូវនៅជាមួយនឹងបិតានៃសេចក្តីកុហកទាំងឡាយនៅក្នុងសេចក្តីទុក្ខវេទនាដូចវាដែរ » (និហ្វេមី ២ ៩:៨-៩) ។

វិញ្ញាណ និង រូបកាយពុំមែនជាសត្រូវនឹងគ្នាឡើយ

ទោះបីជាវិញ្ញាណ និង រូបកាយមានភាពខុសគ្នាក្តី ក៏វិញ្ញាណ និង រូបកាយជាតំរូវឱ្យមែនជាធាតុពីរ ដែលមិនអាចចុះសម្រុងនឹងគ្នាបានឡើយ ។ ដូចយ៉ូសេប ស្ទីធី បានរៀនថា « គ្មានអ្វីដែលជាអរូបធាតុនោះឡើយ ។ គ្រប់អស់ទាំងវិញ្ញាណសុទ្ធតែជាធាតុ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាធាតុនោះឡើយ ហើយអាចសម្គាល់ឃើញដោយភ្នែកបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ យើងពុំអាចមើលឃើញទេ ប៉ុន្តែកាលណារូបកាយយើងត្រូវបានធ្វើឲ្យបរិសុទ្ធ នោះយើងអាចមើលឃើញថា វាសុទ្ធតែជាធាតុទាំងអស់ » (គ. និង ស. ១៣១:៧-៨) ។

នៅក្នុងស្ថានភាពនៃសិរីល្អ និង មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ នោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើជាតំណាងឲ្យការរួបរួមដ៏ឥតខ្ចោះនៃវិញ្ញាណ និង រូបកាយ ដោយបង្ហាញដល់ពួកយើងថា « វិញ្ញាណ និង រូបកាយគឺជាព្រលឹងនៃមនុស្ស » (គ. និង ស. ៨៨:១៥) ។ នៅក្នុងជីវិតនេះយើងព្យាយាមឲ្យមាន « គំនិតដែលជាប់ទៅខាងវិញ្ញាណ » ជាជាង « គំនិតដែលជាប់ខាងរូបកាយ » (និហ្វេមី ២ ៩:៣៩) « [សម្រាត] ភាពខាងសាច់ឈាមចេញ » (ម៉ូសាយ ៣:១៩) ហើយ « ទប់អស់ទាំងតណ្ហា [របស់យើង] (អាលម៉ា ៣៨:១២) ។ ប៉ុន្តែនោះពុំមែនមានន័យថាវិញ្ញាណ និង រូបកាយគឺជាសត្រូវនឹងគ្នាឡើយ ។ ដូចព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបង្ហាញយើងថា រូបកាយគឺពុំមែនត្រូវបានគេស្អប់ខ្ពើម និង ធ្វើឲ្យឆោឆោតឆោតហួសហេតុឡើយ ប៉ុន្តែយើងត្រូវធ្វើជាម្ចាស់លើរូបកាយយើង ហើយផ្លាស់ប្តូរវា ។

ជីវិតនៅក្នុងរូបកាយរមែងស្លាប់ មានគោលបំណងដ៏សំខាន់

គំនិតដែលថាជីវិតនេះគឺជាការសាកល្បង ធ្វើឲ្យវាវាស់តែមានន័យឡើង នៅពេលយើងពិចារណាអំពីអ្វីដែលយើងដឹងអំពីជីវិតរបស់យើង កាលពីមុន និង បន្ទាប់ពី

ជីវិតនេះ ។ យើងបានរស់នៅជាវិញ្ញាណពីមុនយើងបានមកកាន់ផែនដីនេះ ហើយព្រះបិតាស្តីឡើងយើងមានព្រះទ័យឲ្យយើង ក្លាយដូចជាទ្រង់ ហើយរស់នៅជារៀងរហូតជាមួយរូបកាយអមត ។ សេចក្តីពិតទាំងនេះមានន័យថា ពេលវេលានៃការសាកល្បងរបស់យើងនៅក្នុងរូបកាយរមែងស្លាប់នេះ គឺពុំមែនជាភាពចៃដន្យទេ ប៉ុន្តែគឺវាមានអត្ថន័យ និង គោលបំណងច្បាស់លាស់ ។

ដូចអែលខ្មែរ គ្រីស្ទហ្វីលីប បានពន្យល់ថា ៖ « តាមការជ្រើសរើសរបស់យើងនោះយើងនឹងបង្ហាញដល់ព្រះ (និងខ្លួនយើង) នូវការប្តេជ្ញាចិត្ត និងសមត្ថភាពរបស់យើង ដើម្បីរស់នៅតាមក្រឹត្យនិយមសេចក្តីស្នើសុំរបស់ទ្រង់ ខណៈដែលនៅក្រៅវត្តមានរបស់ទ្រង់ និងនៅក្នុងរូបកាយសាច់ឈាមដែលមាននូវថាមពល ការស្រេកប្លាន និងតណ្ហា ។ តើយើងអាចគ្រប់គ្រងសាច់ឈាមយើង ដើម្បីធ្វើឲ្យវាក្លាយជាឧបករណ៍ ជាជាងឲ្យវាធ្វើជាចៅហ្វាយលើវិញ្ញាណយើងបានឬទេ ? តើយើងអាចទុកចិត្តបានឬទេទាំងក្នុងពេលវេលានេះ និង ភាពអស់កល្បជានិច្ច ជាមួយនឹងព្រះចេស្ដាពីព្រះ រួមទាំងអំណាចដើម្បីបង្កើតជីវិតនោះ ? តើយើងម្នាក់ៗអាចយកល្អៗលើអារក្សដែរឬទេ ? អ្នកទាំងឡាយដែលបានឈ្នះនឹង « មានសិរីល្អបន្ថែមទៅលើក្បាលគេជារៀងរាល់រហូតទៅ » [អំប្រាហាំ ៣:២៦]—ជាសណ្ឋានដ៏សំខាន់មួយដែលរូបកាយសិរីល្អបានរស់ឡើងវិញ នៅអមត និងជាតួអង្គដ៏រុងរឿង » ។^{១៣}

បទពិសោធន៍របស់យើងនៅក្នុងរូបកាយបច្ចុប្បន្ននេះ រួមទាំងទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយមនុស្សដទៃគឺមានអត្ថន័យណាស់ ដោយសារវាស្រដៀងទៅនឹងអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតបន្ទាប់ ។ ដូច យ៉ូសេប ស្ទីធី បានរៀនថា « ទំនាក់ទំនងដែលមាននៅក្នុងចំណោមពួកយើងនៅទីនេះយ៉ាងណា នោះក៏នឹងមាននៅក្នុងចំណោមយើងនៅទីនោះយ៉ាងនោះដែរ គ្រាន់តែរួមដោយសិរីល្អដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច គឺជាសិរីល្អដែលយើងពុំមានការពិសោធន៍នៅពេលឥឡូវនេះប៉ុណ្ណោះ » (គ. និង ស. ១៣០:២) ។

យើងមានសេចក្តីសង្ឃឹមលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ចាប់តាំងពីការដឹងថាផ្ទះនៅទីនោះទេមក នោះការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បាននាំក្តីសង្ឃឹមឲ្យកើតមានឡើង ដោយសារយើងទទួលស្គាល់ក្នុងការយល់ឃើញផ្ទាល់របស់យើងថា នៅក្នុងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់

នៅក្នុងស្ថានភាពនៃសិរីល្អ និង មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ នោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើជាតំណាងឲ្យការរួបរួមដ៏ឥតខ្ចោះនៃវិញ្ញាណ និង រូបកាយ ដោយបង្ហាញថា « វិញ្ញាណ និង រូបកាយគឺជាព្រលឹងនៃមនុស្ស » (គ. និង ស. ៨៨:១៥) ។

បំតាំងពីការដឹងថា ផ្ទះនៅទីនោះ មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បាន នាំគ្រប់អ្នកឲ្យកើតមានឡើង ដោយសារយើងទទួលស្គាល់ ថាការមានព្រះជន្មរស់ឡើង វិញរបស់ទ្រង់ គឺជាទិដ្ឋភាព ផ្ទាល់របស់យើង ។

« ភាពបរាជ័យទាំងអស់ [របស់យើង] នឹងត្រូវបានសងមក [យើង] វិញ... បាន ផ្តល់ឲ្យ [យើង] បន្តដោយស្មោះត្រង់ » ។^{១៤}

ពួកសាវ័ករបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះកាលពីជំនាន់មុនៗ អាចថ្លែងទីបន្ទាល់យ៉ាង ក្លាហានអំពី ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ដោយសារពួកលោកបានឃើញ ហើយបានប៉ះព្រះកាយរបស់ទ្រង់ ។ ប៉ុន្តែវាមានអ្វីច្រើនលើសពីនោះទៅទៀត ។ ដូចដែល ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានព្យាបាលជំងឺនៃរូបកាយឲ្យបានជាសះស្បើយ ដើម្បី បង្ហាញថាទ្រង់មានព្រះចេស្ដាអភ័យបាបបាន (សូមមើល លូកា ៥:២៣-២៥) នោះការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់—ជាភស្តុតាងជាក់ស្តែងអំពីព្រះចេស្ដា របស់ទ្រង់ឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ខាងរូបកាយ—បានក្លាយជាការបញ្ជាក់អះអាងរបស់ ពួកអ្នកដើរតាមទ្រង់ អំពីព្រះចេស្ដាទ្រង់ ដើម្បីឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ ។ ការសន្យាដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យនៅក្នុងការបង្រៀនរបស់ទ្រង់—ការអភ័យបាប ភាពសុខសាន្តក្នុងជីវិតនេះ ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងនគរបស់ព្រះវរបិតា— បានក្លាយជាការពិត ហើយសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេពុំឃ្លាឡើយ ។

« បើព្រះគ្រីស្ទមិនបានរស់ឡើងវិញមែន នោះសេចក្តីជំនឿ [របស់យើង] ក៏ជា ការតក់អំពើ (កូរិនថូសទី ១ ១៥:១៧) ។ ប៉ុន្តែដោយសារទ្រង់ បាន មានព្រះជន្មរស់

ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ នោះយើងអាច « មានសេចក្តីសង្ឃឹម តាមរយៈដង្វាយធួន នៃព្រះគ្រីស្ទ និង អំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យបានប្រោសឲ្យ មានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយនេះក៏មកពីសេចក្តីជំនឿ [របស់យើង] ដល់ ទ្រង់ ស្របតាមពាក្យសន្យា » (មរិណា ៧:៤១) ។

អំឡុងពេលនៃជីវិតមែនស្លាប់របស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអញ្ជើញមនុស្សឲ្យដើរ តាមទ្រង់ ។ បន្ទាប់ពីការសុគត និង ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ នោះ គោលដៅប្រែកាន់តែច្បាស់ឡើង ។ តាមរយៈការគោរពប្រតិបត្តិត្រឹក្សានិយម និង ពិធីបរិសុទ្ធនៃដំណឹងល្អ ប្រសិនបើយើងបណ្តុះឲ្យមាន « វិញ្ញាណនៃសេច្យស្វាល » នៅក្នុងចិត្តយើង នោះយើងអាច « ទទួលរូបកាយដដែល ដែលជាប្រកាយធម្មតា » ហើយ « ដោយសារចំណែកនៃសិរីល្អខាងសេច្យស្វាល [ហើយ] ខណៈនោះនឹង បានទទួលដដែល គឺជាភាពពោរពេញ » (គ. និង ស. ៨៨:២៨-២៩) ។ ទ្រង់ បានបង្ហាញផ្លូវហើយ ។ ទ្រង់គឺជាផ្លូវ ។ ដោយសារព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់—តាមរយៈ ដង្វាយធួន និង ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់—ដែលអាចធ្វើឲ្យមាន ភាពពោរពេញនៃសេច្យស្វាលនេះកើតមានឡើង ដែលរួមមាននូវភាពពោរពេញនៃ សេចក្តីអំណរនៅក្នុងរូបកាយដែលបានរស់ឡើងវិញ ។ ■

កំណត់ចំណាំ

១. នៅពេលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបង្ហាញព្រះកាយដល់មនុស្សនៅក្នុង ពិភពលោកថ្មី (ទីបរិភោគ) នោះទ្រង់បានសុំឲ្យពួកគេ—មនុស្ស រាប់ពាន់នាក់—ឲ្យមក - ម្តងម្នាក់ៗ - ហើយស្លាប់ព្រះហស្ត ព្រះបាទ និង ចំហៀងទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចឃើញថា ពួកគេ បានទាំងស្រាប់ និង ឃើញព្រះអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើង វិញ (សូមមើល និវេទន៍ ៣ ១១:១៤-១៥, ១៨:២៥) ។
២. ការបង្រៀនរបស់ព្រះអម្ចាស់សាសនាចក្រ : យ៉ូសេប ស្ទីត (ឆ្នាំ ២០០៧), ទំព័រ ៤៩ ។
៣. សូមមើល លោកប្បវត្តិ ១:២៧, និក្ខមន៍ ៣៣:១១, កិច្ចការ ៧:៥៦ ។

៤. ទោះបីជាគំនិតស្រដៀងគ្នាមាននៅក្នុងជំនឿសាសនាពួក គ្រីស្ទសាសនាពីមុនៗក្តី ក៏ការបង្ហាញពីសេសនេះកើតឡើងមកពី រូបមន្តក្នុងមាត្រាទីសាមសិបប្រាំបួននៃព្រះវិហារ អង់ហ្គីខេន (ឆ្នាំ ១៥៦៣) ។
៥. Teachings: Joseph Smith ទំព័រ ៤២ ។
៦. ផែប្រើអ័រ ហ្វឡិន « The Only True God and Jesus Christ Whom He Hath Sent » លិខិតហ្វូណា ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧ ទំព័រ ៤២ ។
៧. ឌី ថែត គ្រីស្ទហ្វីស៊ិន « The Resurrection of Jesus Christ » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៤ ទំព័រ ១១៣ ។
៨. ទោះបីជាវិវាទអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅជីវិតមុននាការជីវិតនេះ គឺ

- ជាទីបន្ទាល់អំពីសេចក្តីពិតនេះក្តី នោះវាបានបង្ហាញថាព្រះកាយ នៃវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់គឺមានសភាពជាប្រភេទមនុស្ស (សូមមើល អេធើរ ៣:១៦) ។
៩. Teachings: Joseph Smith ទំព័រ ២១១ ។
១០. ដើរដ អេ បែដណា « We Believe in Being Chaste » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៤១ ។
១១. Teachings: Joseph Smith ទំព័រ ២១១ ។
១២. Teachings: Joseph Smith ទំព័រ ២១៤ ។
១៣. ឌី ថែត គ្រីស្ទហ្វីស៊ិន « Why Marriage, Why Family » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ៥១ ។
១៤. Teachings: Joseph Smith ទំព័រ ៥១ ។

អ្នកទាំងបីនៅឯម្តុំ ដោយ វិទ្យុម អាន់ធូរ ហ្វេរ៉ូ SUPERSTOCK.COM

ឃកឃកឃកប្រជុំចុះ

ដោយអស់ពីដួងចិត្ត ២. = ៤៤-៤៤

ទំនុកបទដោយ ស្ទីវិន យេ កូនស៍
ទំនុកឆ្លងដោយ ម៉ែយ៉ែល អេហ្វ ម៉ូនី

9. ទ្រង់
(២. ទ្រង់)
(៣. ទ្រង់)

mp

ដៃស្តាំ

មក រក យើង ព្រោះ ទ្រង់ ស្នេហា យើង ត្រៃ ។ គ្មាន ព្រៃ លឹង ណា ម្នាក់ ដែល ទ្រង់
មក ផែន ដី រស់ ជា មនុស្ស ធម្ម តា ។ គ្មាន ក្តី បា រម្ម ដែល ទ្រង់
រស់ ដូច យើង ទាំង ស្គាល់ ការ លំ បាក ។ អស់ អ្នក មាន ជំ នឿ ទ្រង់

មិន ត្រា ប្រ ណី រាល់ ភាព ង ជិត ទ្រង់ អាច បំ ភ្លឺ ភាព
មិន ជ្រាប ឡើយ ណា ទ្រង់ ភ្លក់ គ្រប់ ក្តី ឈឺ ចាប់ ទាំង អស់ ការ
ប្រោស ឲ្យ ស្រាន្ត ស្រាក ។ ទ្រង់ បើក ភ្នែក យើង ទ្រង់ អ ភ័យ បាប ដល់ អ្នក

បន្ថយល្បឿន

99 គ្រឡប់មកល្បឿនដើម

គ្រឿម ត្រំ ទុក្ខ ព្រួយ ទ្រង់ ប្រោស មិន ឲ្យ ឈឺ ។ មក មក រក ទ្រង់
ស្រេក ឃ្លាន ដំ បៅ ដូង ចិត្ត ទ្រង់ អាច ប្រោស ។ មក មក រក ទ្រង់
ដើរ តាម ទ្រង់ ដំ ស្មោះ គ្រង់ នឹង រាប ទាប ។ មក មក រក ទ្រង់

2

១៤

ចុះ ។ _____
ចុះ ។ _____ មក រក ទ្រង់ ។ មក រៀន ពី ទ្រង់ _____ ទ្រង់
ចុះ ។ _____

១៧

ស្លូត មាន ព្រះ ទ័យ រាប ទាប និង សុ ភាព ។ មក មក រក ទ្រង់

២០

ចុះ ។ _____ ១, ២. ២. ទ្រង់ ៣. ទ្រង់ ចូរ

២៣

មក មក រក ទ្រង់ ចុះ ។ _____

© 2016 by Steven K. Jones and Michael F. Moody. All rights reserved.
បទចម្លើយនេះ អាចថតចម្លងសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ជាបន្ទាប់បន្សំ
ការប្រើប្រាស់នៅព្រះវិហារ ឬនៅគេហដ្ឋានដែលពុំមានលក្ខណៈជាពាណិជ្ជកម្មឡើយ ។

ដកស្រង់ចេញពី អង្គការ ដេវីស ឈែន ទទួលបានសិទ្ធិបញ្ញត្តិសាមញ្ញប្រព័ន្ធស្រាសសាធារណៈ

ស្ថានចម្លងទៅកាន់ សេចក្តីសង្ឃឹម និង ការព្យាបាល

ដោយមានជំនួយសមស្រប
នោះជនរងគ្រោះដោយ
ការរំលោភបំពានផ្លូវភេទ អាច
រកឃើញការព្យាបាលដែល
ពួកគេចង់បានយ៉ាងខ្លាំង ។

ដោយ ណាណាន់ ថាសី
សេវាកម្មគ្រួសារអិល.ឌី.អេស រដ្ឋ តិចសាស ស.រ.អា.

ចូរស្រមៃថា អ្នកកំពុងឈរនៅតែម្នាក់ឯង ហើយអ្នកចង់ឆ្លងទៅត្រើយម្ខាងទៀតនៃជ្រលងភ្នំដ៏ជ្រៅនោះ ជាទីកន្លែង
ដែលគេប្រាប់អ្នកថា សូមរង់ចាំអ្នកនៅទីនោះ ។ នៅពេលអ្នកស្វែងរកផ្លូវដើម្បីឆ្លង នោះអ្នកបាន
ជួបនឹងសម្ភារមួយគំនរ ដែលនឹងបង្កើតបានជាស្ថានមួយដើម្បីឆ្លងទៅជ្រលងភ្នំម្ខាងទៀត ប្រសិនបើអ្នកផ្តុំសម្ភារនោះរួមគ្នាឲ្យ
បានត្រឹមត្រូវនោះ ។

ប្រសិនបើអ្នកពុំដឹងអំពីរបៀបសាងសង់ស្ថានទេនោះ សម្ភារទាំងនោះនឹងគ្មានប្រយោជន៍ ហើយអ្នកនឹងមានអារម្មណ៍ថា
ស្មុគស្មាញ ហើយអស់សង្ឃឹម ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកទទួលបានជំនួយពីនរណាម្នាក់ ដែលមានបទពិសោធន៍ក្នុងការសាងសង់ស្ថាន នោះ
ចំណេះដឹង និង ការយល់ដឹងរបស់អ្នក អាចកើនឡើង ហើយទាំងចំណេះដឹង និង ការយល់ដឹងរបស់អ្នកនឹងធ្វើឲ្យការសាងសង់
ស្ថាននោះបានសម្រេច ។

អស់រយៈពេលជាង ១៨ ឆ្នាំ កន្លងមកនេះ ការងាររបស់ខ្ញុំគឺត្រូវផ្តល់ជាឧបករណ៍ និង ការណែនាំ ដើម្បីជួយមនុស្សឲ្យឆ្លងផុត
ឈូងសមុទ្រនៃការរងទុក្ខខាងសកម្មភាព ឬ ផ្លូវចិត្ត ។ ក្នុងចំណោមអតិថិជនទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានផ្តល់ការប្រឹក្សា គ្មានអតិថិជន
ណាដែលមានរបួសផ្លូវចិត្តធ្ងន់ធ្ងរជាងជនរងគ្រោះដោយការរំលោភបំពានផ្លូវភេទឡើយ ។ ខ្ញុំបានឃើញពីផលប៉ះពាល់ដ៏ខ្លាំងដែល
បញ្ហានេះជះឥទ្ធិពលលើសមត្ថភាពរបស់បុគ្គលទាំងនោះ ដើម្បីឲ្យពួកគេកាន់ខ្ជាប់ឲ្យបានល្អដរាបដល់ចុងបំផុត ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំក៏បានដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា ការឆ្លើយតបយូរអង្វែងពីការពុះពារ និង ការរងទុក្ខរបស់យើងគឺអាចធ្វើទៅបានតាមរយៈ
ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ពួកយើង ។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ លើកស្ទួយមនុស្សឲ្យចេញពីភាពងងឹតទៅរកពន្លឺ ។

ចេញផ្សាយដោយ គ្រឹះស្ថាន យើងជាស្បៀង

ហេតុអ្វីការរំលោភបំពានផ្លូវភេទបណ្តាលឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងបែបនេះ ?

ជនរងគ្រោះដោយការរំលោភបំពានប្រាប់ខ្ញុំអំពីជីវិតមួយដែលពោរពេញដោយការបាក់ទឹកចិត្ត មានមន្ទិលសង្ស័យចំពោះខ្លួនឯង និង ការឈឺចាប់ខាងផ្លូវអាមូណ៍យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរជាច្រើន ។ ប្រធាន គរុជន ប៊ី ហ៊ីងគី (ឆ្នាំ ១៩១០-២០០៨) បានជួយយើងឲ្យយល់ពីមូលហេតុដែលការរំលោភបំពានផ្លូវភេទបណ្តាលឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងបែបនេះ ៖

« មានការប្រព្រឹត្តិការរំលោភបំពានផ្លូវភេទដ៏អាក្រក់ កាចសាហាវ ។ វាពិបាកនឹងយល់ខ្លាំងណាស់ ។ វាជាការប្រមាថដល់ភាពថ្លៃថ្នូរដែលគួរតែមាននៅក្នុងខ្លួនបុរស និង ស្ត្រីគ្រប់រូប ។ វាគឺជា ការរំលោភបំពានមួយទៅលើអ្វីដែលពិសិដ្ឋ និង ទៅលើព្រះ ។ វាគឺជាបំណងចិត្តនៅក្នុងជីវិតរបស់ក្មេងៗ ។ វាគួរតែត្រូវដាក់ទោស ហើយសមនឹងការកាត់ទោសឲ្យធ្ងន់ធ្ងរបំផុត ។

« វាគឺជាការអម្ចាស់ដល់បុរស ឬ ស្ត្រីណាដែលនឹងប្រព្រឹត្តការរំលោភបំពានផ្លូវភេទលើកុមារ ។ ការធ្វើបែបនោះ អ្នកប្រព្រឹត្តការរំលោភបំពានមិនត្រឹមតែ ធ្វើឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរប៉ុណ្ណោះទេ ។ ពួកគេថែមទាំងត្រូវឈរដើម្បីទទួលបានការកាត់ទោសនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ផងដែរ » ។^១

អំណាចនៃការបង្កើតកូន ជាអំណាចដ៏ពិសិដ្ឋ និង មកពីព្រះ ដែលព្រះវរបិតាគង់នៅស្ថានសួគ៌របស់យើង បានប្រទានដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់ ។ ដែលខ្មែរ ដើរខ្មែរ បែបណា ក្នុងក្បួននៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ បានបង្រៀនថា ៖ « អំណាចនៃការបង្កើតកូនគឺជាអំណាចដ៏ខាន់ខាងវិញ្ញាណ ។ . . ព្រះវរបិតាសួគ៌របស់យើង

និងព្រះរាជបុត្រាសំណព្វរបស់ទ្រង់ គឺជាអង្គបង្កបង្កើត ហើយបានទុកព្រះទ័យលើយើងម្នាក់ៗឲ្យមានចំណែកមួយនូវអំណាចនៃការបង្កបង្កើតរបស់ទ្រង់នេះ » ។^២ ដូច្នេះហើយ វាមិនគួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលឡើយថា ការរំលោភបំពានទៅលើអំណាចដ៏ពិសិដ្ឋនេះគឺ « សមនឹងការកាត់ទោសឲ្យធ្ងន់ធ្ងរបំផុត » ហើយបណ្តាលឲ្យមាន « គ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ » ។

ការយល់ដឹងអំពីការឈឺចាប់

ការរំលោភ បំពានផ្លូវភេទគឺជាទំនាក់ទំនងគ្នាការយល់ព្រមពីបុគ្គលម្ខាងទៀត គឺពាក់ព័ន្ធនឹងឥរិយាបថរបស់មនុស្សម្នាក់ បានប្រើដោយប៉ះពាល់ ឬ មិនប៉ះពាល់ទៅលើបុគ្គលផ្សេងទៀត ក្នុងគោលបំណងចង់រកអាមូណ៍ផ្លូវភេទ ។ ជាញឹកញយ ជនរងគ្រោះដោយការរំលោភបំពានផ្លូវភេទមានការគិតច្របូកច្របល់ និង មានអាមូណ៍ជាពុំស្មើសម និង អម្ចាស់ ដែលវាមានទំហំធំធេងមិនអាចទ្រាំបាន ។ ជាញឹកញយ ការឈឺចាប់ និង ការរងទុក្ខដែលជនរងគ្រោះទាំងនោះបានជួប គឺកើនឡើងដោយសារការនិយាយដែលកើតមកពីការមិនយល់អំពីការរំលោភបំពានខាងផ្លូវភេទ និង ផលប៉ះពាល់របស់វា ។ ជនរងគ្រោះមួយចំនួនត្រូវបានគេមូលបង្កាច់ដោយចោទប្រកាន់ ឬ មានគេប្រាប់ពួកគេថា ការរំលោភបំពាននោះគឺជាកំហុសរបស់ពួកគេ ។ ជនរងគ្រោះមួយចំនួនទៀត ត្រូវបានដឹកនាំដោយការជឿខុសឆ្គងថា ពួកគេត្រូវតែប្រថុញ ព្រោះពួកគេមានអំពើបាបដោយសារការបណ្តោយខ្លួនឲ្យក្លាយជាជនរងគ្រោះ ។

អតិថិជនជាច្រើនដែលខ្ញុំបានធ្វើការជាមួយដែលរងនូវការរំលោភបំពានផ្លូវភេទកាលនៅកុមារភាព ឬ ក្នុងយុវវ័យរបស់ពួកគេ ត្រូវបានគេប្រាប់ថា « ចូរយកឈ្នះលើវាទៅ » « ចូរបំភ្លេចរឿងនោះចោលទៅ » ឬ « ចូរអភ័យទោស ហើយបំភ្លេចវាចោលទៅ » ។ ការថ្លែងបែបនោះ—ជាពិសេសគឺ មកពីមិត្តភក្តិស្និទ្ធស្នាល សមាជិកគ្រួសារ ឬ ថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រ—អាចធ្វើឲ្យជនរងគ្រោះកាន់តែលាក់អាចកំបាំង ហើយមានភាពអម្ចាស់ ជាជាងទទួលបានការព្យាបាល និង ភាពសុខសាន្តទៅវិញ ។ ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងដំបៅ ឬ ការក្លាយជាជនរងគ្រោះដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដំបៅផ្លូវចិត្តទាំងនេះពុំអាចបានជាសះស្បើយឡើយ ប្រសិនបើយើងព្រងើយកន្តើយនឹងវា ។ ផ្ទុយទៅវិញ ភាពច្របូកច្របល់ដែលចាប់ផ្តើមមាន អំឡុងពេលនៃការរំលោភបំពានកើនឡើង ហើយរួមជាមួយនឹងការឈឺចាប់ខាងផ្លូវចិត្តកើតឡើង នោះគឺនិរតិរបស់បុគ្គលនោះ អាចមានការប្រែប្រួល ហើយទីបំផុតនាំទៅរកឥរិយាបថដែលគ្រោះថ្នាក់ ។ វាជារឿងធម្មតាទៅដល់ជនរងគ្រោះដោយការរំលោភបំពាន ពុំដឹងថាអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះពួកគេគឺជារឿងខុសច្បាប់ ផងដែរពួកគេអាចនៅតែកើតមាននូវឥរិយាបថដែលគ្រោះថ្នាក់ និង ពេញដោយការឈឺចាប់ផ្នែកសតិអាមូណ៍ ។

ហាន់ណា (ឈ្មោះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ) បានជួបនូវការរំលោភបំពានផ្លូវភេទតាំងពីកុមារភាពរបស់គាត់ ។ ដូចជាជនរងគ្រោះដទៃទៀតដែរ គាត់បានកើតមានអាមូណ៍ថា គាត់ជាមនុស្សអាក្រក់ដែលគ្មានភាពសក្តិសម ។ គាត់បានចំណាយពេលវេលានៃជីវិតគាត់ស្ទើរតែទាំងស្រុង ក្នុងការព្យាយាមបម្រើអ្នកដទៃ ដើម្បីប៉ះប៉ូវនូវអាមូណ៍

ដែលគាត់មានគាត់ពុំ « ល្អគ្រប់គ្រាន់ » ដើម្បីឲ្យព្រះវរបិតាស្ងួត ឬ មនុស្សផ្សេងទៀតស្រឡាញ់គាត់ ។ នៅក្នុងការរស់នៅរបស់គាត់ គាត់ភ័យខ្លាចថា ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ស្គាល់គាត់ច្បាស់ ពួកគេនឹងគិតថាគាត់ជាមនុស្សអាក្រក់ ដូចគាត់ជឿថាខ្លួនជាមនុស្សបែបនោះមែន ។ គាត់ជួបនូវការភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងថា គេបដិសេធរូបគាត់ ដែលនាំឲ្យគាត់ខ្លាចមិនហ៊ាន

សាកល្បងអ្វីដែលថ្មីនៅក្នុងជីវិតគាត់ ឬ ធ្វើកិច្ចការសាមញ្ញដូចជាទូរសព្ទទៅមនុស្សណាម្នាក់ឡើយ ។ គាត់មានពរដោយមានទេពកោសល្យផ្នែកសិល្បៈ ប៉ុន្តែគាត់បានបោះបង់វាចោល ដោយសារការភ័យខ្លាចព្រោះពុំអាចស្ម័គ្រចិត្តនឹងការរិះគន់បាន ។

អស់រយៈពេលជាង ៥០ ឆ្នាំ ហើយអារម្មណ៍នៃការគ្មានជំនួយ គ្មានអំណាច ការភ័យខ្លាច កំហឹង ភាពច្របូកច្របល់ ក្តីអាម៉ាស់ ភាពងាយ និង ការនៅដាច់ពីសង្គម បានដឹកនាំការសម្រេចចិត្តប្រចាំថ្ងៃរបស់គាត់ ។

ការជំនួសនូវការឈឺចាប់ដោយភាពសុខសាន្ត

ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានរង « ការឈឺចាប់ និង ទុក្ខវេទនា និង ការល្អងគ្រប់បែបយ៉ាង » ។ ទ្រង់ធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីទ្រង់អាច « ដឹងស្របតាមសាច់ឈាមថា តើត្រូវជួយរក្សាទ្រង់បែបណា » (អាឈម៉ា ៧:១១-១២) ។ ការរងទុក្ខរបស់ទ្រង់គឺមិនគ្រាន់តែសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើងប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងសម្រាប់ការព្យាបាលយើង ពេលអំពើបាបរបស់មនុស្សផ្សេងទៀត ធ្វើឲ្យយើងរងទុក្ខ ។

ប្រសិនបើទ្រង់គង់នៅទីនេះថ្ងៃនេះ ខ្ញុំគិតថាព្រះអង្គសង្គ្រោះនឹងព្រះកន្សែង ហើយប្រសិទ្ធពិធានរបស់អស់អ្នកដែលត្រូវគេរំលោភបំពានផ្លូវភេទ ដូចទ្រង់បានព្រះកន្សែង និង ប្រសិទ្ធពិធានដែលពួកសាសន៍នីហ្វែងដែរ (សូមមើល និហ្វែទី ៣ ១៧) ។ ទោះបីជាព្រះកាយទ្រង់ពុំគង់នៅទីនេះក្តី តែវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់អាចគង់នៅជាមួយពួកយើង ហើយទ្រង់បានផ្តល់មធ្យោបាយមួយឲ្យយើងបានជាសះស្បើយ

ដើម្បីទទួលបានអារម្មណ៍សុខសាន្ត និង ដើម្បីអភ័យទោស ។

សម្រាប់មនុស្សជាច្រើនដែលមានការឈឺចាប់គំនិតដែលថា ការឈឺចាប់ដែលពួកគេមានអាចជំនួសដោយភាពសុខសាន្តបាននោះ គឺជារឿងមួយដែលពុំគួរឲ្យជឿឡើយ ។ ជារឿយៗ ការឈឺចាប់មកពីការរំលោភបំពានបានរលាយបាត់អស់ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ដោយគ្មានការកត់សម្គាល់ និង ដឹងពីមនុស្សដទៃឡើយ ។ ការឈឺចាប់នេះត្រូវបានលាក់កំបាំងដោយស្នាមញញឹម មានឆន្ទៈជួយមនុស្សដទៃ ហើយរស់នៅក្នុងជីវិតមួយដោយគិតថាគ្មានរឿងអាក្រក់នោះបានកើតឡើងឡើយ ប៉ុន្តែការឈឺចាប់នោះនៅតែបន្តកើតមាន ។

ចូរប្រៀបធៀបដំណើរការនៃការព្យាបាលផ្នែកផ្លូវចិត្តជាមួយនឹងការថែទាំ និង ការព្យាបាលប្លែកខាងរាងកាយ ។ ឧបមាថា កាលនៅក្មេងអ្នកបានបាក់ជើង ។ ដោយពុំបានទៅជួបវេជ្ជបណ្ឌិតដើម្បីដាក់ឆ្អឹងជើងនោះឲ្យបានត្រូវគ្នាវិញ អ្នកបានស្ម័គ្រចិត្តដើរដោយការឈឺចាប់ រហូតទាល់តែការឈឺចាប់ដ៏ខ្លាំងនោះបានរលាយបាត់ទៅ ប៉ុន្តែវាមានការឈឺចាប់តិចតួចនៅគ្រប់ដំបូនដែលអ្នកដើរជានិច្ច ។ អស់ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក អ្នកចង់ឲ្យការឈឺចាប់នោះរលាយបាត់អស់ ដូច្នេះអ្នកបានទៅជួបវេជ្ជបណ្ឌិត ។ វេជ្ជបណ្ឌិតត្រូវធ្វើការដាក់បញ្ចូលឆ្អឹងជើងនោះសារជាថ្មី ដោយកចេញនូវកាសិកាដែលបានដុះគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់នោះអប្បឆ្អឹង ហើយបញ្ជូនអ្នកឲ្យទៅព្យាបាលជាមួយពេទ្យចលនាដើម្បីធ្វើឲ្យឆ្អឹងអ្នករឹងមាំវិញ ។

ដំណើរការនៃការព្យាបាលពីការរំលោភបំពានគឺ

ឥរិយាបថទូទៅរបស់ជនរងគ្រោះ

ជារឿយៗ ជនរងគ្រោះមានការលំបាកក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា ហើយអាចព្យាយាមសូមការអនុញ្ញាតពីមនុស្សដទៃជានិច្ច ប្រែជាមនុស្សដែលទទួលអំពើ បង្កើតនូវចិត្តដោយនៅឆ្ងាយពីមនុស្សដទៃ ដើម្បីគេចកុំឲ្យទទួលបានការឈឺចាប់ ប្រែជាមានសកម្មភាពផ្លូវភេទខ្លាំងក្លា (រួមមានទាំងការណែនាំសម្រាប់ និង ការដាស់អារម្មណ៍ផ្លូវភេទខ្លួន) ឬ ធ្វើទង្វើនានាដែលផ្ទុយពីរឿងទាំងអស់នោះវិញ ហើយគេចចេញពីអ្វីដែលទាក់ទងនឹងរឿងផ្លូវភេទ ។ ជារឿយៗ ការអាម៉ាស់ដែលមានមកជាមួយនឹងឥរិយាបថទាំងនេះ រារាំងបុគ្គលទាំងនោះពីការស្វែងរកជំនួយពីឪពុកម្តាយ ថ្នាក់ដឹកនាំបង្អស់ ឬ ពីអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ដោយសារពួកគេពុំយល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះពួកគេ និង ឥរិយាបថរបស់ពួកគេ ។

នៅក្នុងការរស់នៅតាមដំណឹងល្អ ជនរងគ្រោះមានទំនោរទៅរកភាពជ្រុលនិយម ឬ អ្វីផ្សេងទៀត ៖ អ្នកខ្លះ ប្រែជាមានជំនឿហួសហេតុ ។ ក្នុងការប៉ុនប៉ងគ្រប់គ្រងអ្វីដែលពួកគេគិតថាគឺជាភាពមិនសក្តិសមរបស់ខ្លួន នោះពួកគេព្យាយាមធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលត្រឹមត្រូវ ។ អ្នកខ្លះទៀតមានអារម្មណ៍ថា ពួកគេពុំសមនឹងទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចឡើយ ហើយជួនកាលបោះបង់ការព្យាយាមនោះ ។

មេរៀនមកពី គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ១២៣

អំឡុងពេលដែលព្យាករី យ៉ូសែប ស្ទើរជាប់នៅក្នុងគុក លីបើទី ដង្កូវ មីសស្ទើរ លោក បានសរសេរសំបុត្រទៅកាន់ សមាជិកសាសនាចក្រ ដោយ រួមមានកណ្តាទី ១២១-១២៤ នៃ គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ដែលរួមមាននូវ « កាតព្វកិច្ចនៃ ពួកអ្នកបៀតបៀនរបស់ខ្លួន » (គ. និង ស. ១២៣ ក្បាល កណ្តា) ។ លោកពុំបានប្រាប់ ឲ្យពួកបរិសុទ្ធដែលរងទុក្ខដោយ សារការបៀតបៀន និង រងរបួស រូបកាយទាំងនោះ ឲ្យបន្ត ការឈឺចាប់របស់ខ្លួន ហើយធ្វើ ពួកគេឡើយ ។ ចូរពិចារណា អំពីរបៀបដែលការទូន្មាននោះ ដែលបានផ្តល់ឲ្យនៅក្នុងកណ្តាទី ១២៣ អាចអនុវត្តចំពោះបញ្ហានៃ ការរំលោភបំពាន ។

ស្រដៀងនឹងដំណើរការព្យាបាលនោះដែរ ដំបូងជនរងគ្រោះ ត្រូវទទួលស្គាល់ថាការឈឺចាប់នោះមានពិតប្រាកដ ហើយ មានអ្វីមួយដែលអាចបំបាត់ការឈឺចាប់នោះបាន ។ ដំណើរការនោះរួមមានទាំងការទទួលស្គាល់អំពីអ្វីដែលបាន កើតឡើង ហើយឲ្យមនុស្សដទៃយល់ ទទួលស្គាល់ និង ឃើញ ពីអារម្មណ៍ដែលមានការឈឺចាប់ ភ័យខ្លាច និង សោកសៅ នោះ ។ ជាញឹកញយ វាមានប្រយោជន៍ក្នុងការជួបជាមួយ អ្នកមានវិជ្ជាជីវៈដែលមានបទពិសោធន៍នៅក្នុងដំណើរការ ព្យាបាលនេះ ។ (សូមសួរថ្នាក់ដឹកនាំបញ្ញត្តិការពាររបស់អ្នក ដើម្បីដឹងថា តើសេវាកម្មគ្រួសារអិល. ឌី. អេស.មាននៅក្នុង តំបន់របស់អ្នកដែរឬទេ) ។

ទោះបីជាជនរងគ្រោះបាន ឬ ពុំបានទទួលជំនួយពីអ្នក មានវិជ្ជាជីវៈនេះក្តី វិធីល្អបំផុតគឺអធិស្ឋាន រៀនពីជីវិតរបស់ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និង ជង្វាយឆ្លូនរបស់ទ្រង់ ហើយជួបជាមួយ ថ្នាក់ដឹកនាំបញ្ញត្តិការពារជាទៀងទាត់ ។ ទ្រង់អាចជួយសម្រាល បន្ទុក ហើយទទួលការបំផុសគំនិត ដើម្បីជួយជនរងគ្រោះ ឲ្យយល់អំពីតម្លៃ និង ទំនាក់ទំនងនៃភាពជាព្រះរបស់ពួកគេ ជាមួយនឹងព្រះរ៉ូបិតាគង់នៅស្ថានសួគ៌ និង ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ ដូចបងស្រី ខាវ៉ូល អិម ស្ទីហ្វិនស៍ ជាទីប្រឹក្សាទីមួយនៅ ក្នុងគណៈប្រធានសមាគមសង្គ្រោះទូទៅ បានបង្រៀនយើង ក្នុងពេលថ្មីៗនេះថា ៖ « ការព្យាបាលអាចជាដំណើរការមួយ យូរអង្វែង ។ វានឹងតម្រូវឲ្យអ្នកស្វែងរកការណែនាំ និង ជំនួយ សមស្របដោយការអធិស្ឋាន រួមទាំងការប្រឹក្សាជាមួយអ្នក កាន់បញ្ញត្តិការពារដែលបានតែងតាំងត្រឹមត្រូវ ។ នៅពេលអ្នក រៀននិយាយដោយបើកចំហ ចូរដាក់ដែនកំណត់សមស្រប ហើយអាចស្វែងរកការប្រឹក្សាពីអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ។ ការថែទាំ

សុខភាពខាងវិញ្ញាណពេញមួយដំណើរការនោះគឺជាអ្វីៗ ចាំបាច់ ! » ។^៣

ចំពោះ ហាន់ណា ជីវិតរបស់គាត់បានប្រែជាពុំងាយ ស្រួល នោះគាត់បានស្វែងរកជំនួយ ។ គាត់បានដឹងតាមរយៈ ទីបន្ទាល់របស់ខ្លួនថា គាត់អាចមានភាពសុខសាន្ត និង ការសប្បាយនៅក្នុងជីវិតគាត់ ប៉ុន្តែគាត់ពុំទទួលបានអារម្មណ៍ ជាប់ជានិច្ចនោះទេ ។ តាមរយៈការអធិស្ឋាន និង និយាយ ជាមួយប្តីស្ស្ស គាត់ត្រូវបានដឹកនាំឲ្យទទួលបានការប្រឹក្សា ជាវិធី មួយដែលគាត់អាចទទួលបានមធ្យោបាយ ដែលគាត់ត្រូវការ ដើម្បីនាំសេចក្តីពិតចេញពីទីងងឹត ហើយចែកចាយពីបន្ទុកដ៏ ធ្ងន់ធ្ងរដែលគាត់បានរំលោភក្នុងកំឡុងនោះ ។ ដោយធ្វើបែប នោះ គាត់អាចរំលោភក្តីឈឺចាប់ ហើយជួបនូវភាពសុខសាន្ត ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានសន្យា (សូមមើល យ៉ូហាន ១៤:២៧) ។ បំណងប្រាថ្នា និង លទ្ធភាពដើម្បីអភ័យទោស នឹងកើតឡើងតាមរយៈភាពសុខសាន្ត និង ការលូងលោម នេះ ។

តម្រូវការដើម្បីអភ័យទោស

ជាញឹកញយ ជនរងគ្រោះដោយការរំលោភបំពានពុំងាយ នឹងស្តាប់ ហើយមានការយល់ខុសចំពោះគំនិតនៃការអភ័យ ទោស ។ ប្រសិនបើពួកគេគិតថា ការអត់ទោសគឺដូចជា ការអនុញ្ញាតឲ្យជនល្មើសគេបំផុតពីទង្វើដែលគេប្រព្រឹត្ត ឬ និយាយថា អ្វីដែលពួកគេធ្វើគឺគ្មានបញ្ហាទៀត នោះជនរងគ្រោះ នឹងគ្មានអារម្មណ៍ថាយុត្តិធម៌ឡើយ ។ ទោះបីយើងត្រូវបាន បង្គាប់ឲ្យអភ័យទោសក្តី (សូមមើល គ. និង ស. ៦៤:១០) នៅក្នុងស្ថានភាពដែលគ្រោះថ្នាក់នោះមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរ

ជាទូទៅ ការព្យាបាលត្រូវចាប់ផ្តើមពីមុនជនរងគ្រោះ នោះអភ័យទោសទាំងស្រុងដល់ជនល្មើស ។

អស់អ្នកដែលកំពុងរងទុក្ខដោយការឈឺចាប់ ដែល បណ្តាលមកពីការរំលោភបំពាន អាចទទួលបាន ការល្អនៃលោមពីការទូន្មាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរមែននេះ ថា ៖ « ខ្ញុំ យ៉ាកុប ចង់និយាយទៅកាន់អ្នកទាំងឡាយ ដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ។ ចូរមើលទៅព្រះ ដោយមាន គំនិតរឹងប៉ឹង ហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គ ដោយមាន សេចក្តីជំនឿដ៏លើសលប់ នោះទ្រង់នឹងល្អនៃលោម ដល់អ្នក ក្នុងគ្រាដែលអ្នកមានទុក្ខលំបាក ហើយ ទ្រង់នឹងអង្វរដើម្បីប្រយោជន៍របស់អ្នក ហើយនឹង ទម្លាក់សេចក្តីយុត្តិធម៌មកធ្វើទោសពួកអ្នកណាដែល ស្វែងរកបំផ្លាញអ្នក » (យ៉ាកុប ៣:១) ។ តម្រូវការ សម្រាប់សេចក្តីយុត្តិធម៌ និង សិទ្ធិដើម្បីទទួលសំណង អាចបង្វែរថ្វាយទៅឲ្យព្រះអម្ចាស់ ប្រយោជន៍ឲ្យ ទ្រង់អាចជំនួសការឈឺចាប់របស់យើងដោយភាព សុខសាន្ត ។

ទីបំផុត ហាន់ណា បានឃើញថា គាត់អាច បង្វែរសេចក្តីត្រូវការសម្រាប់ភាពយុត្តិធម៌ថ្វាយទៅ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ហើយគាត់បានទទួលត្រឡប់មកវិញ នូវអារម្មណ៍នៃភាពសុខសាន្តក្នុងជីវិតគាត់ ដែលគាត់ពុំ ធ្លាប់មានអារម្មណ៍បែបនោះពីមុនឡើយ ។ ពីមុនគាត់ មានការភ័យខ្លាច ក្នុងការចូលរួមការជួបជុំក្រុមគ្រួសារ ដោយសារជនល្មើសនឹងមានវត្តមាននៅទីនោះ ដែរ ។ ឥឡូវនេះដោយសារតែគាត់មានឆន្ទៈប្រឈម មុខនឹងដំបៅខាងផ្លូវចិត្តដ៏លំបាកនៅក្នុងដំណើរការ នៃការព្យាបាល នោះគាត់ពុំខ្លាចនៅពេលជនល្មើស នោះមានវត្តមានឡើយ ហើយគាត់ថែមទាំងមានចិត្ត អាណិតអាសូរដល់ជនល្មើសនោះ ពេលជនល្មើស នោះមានវ័យចំណាស់ផងដែរ ។

មានសេរីភាពពីបន្ទុកដែលមិនចាំបាច់

អែលឌើរ រីឆាដ ជី ស្កត (ឆ្នាំ ១៩២៨-២០១៥) ក្នុងក្បួននៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ បានថ្លែងថា « ការជាស្រីស្បែកខ្មៅនឹងកើតមានឡើង តាមរយៈសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និង ព្រះចេស្ដា ព្រមទាំងសមត្ថភាពរបស់ទ្រង់ ដើម្បី

ព្យាបាលស្លាកស្នាមនៃអ្វីដែលអយុត្តិធម៌ និង មិន ត្រឹមត្រូវ ។. .

« ទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នក ។ ទ្រង់បានប្រទានព្រះជន្ម ទ្រង់ ប្រយោជន៍ឲ្យអ្នកអាចមានសេរីភាពពីបន្ទុកដែល មិនចាំបាច់ ។ ទ្រង់នឹងជួយអ្នកឲ្យធ្វើការនេះបាន ។ ខ្ញុំ ដឹងថាទ្រង់មានព្រះចេស្ដាដើម្បីព្យាបាលអ្នក » ។^១

បច្ចាមិត្តចង់ឲ្យមនុស្សនៅជាប់យ៉ូយ៉ាងក្នុង ការឈឺចាប់ និងរងទុក្ខ ដោយសារមានទុក្ខវេទនា (សូមមើល និហ្វេទី ២ ២:២៧) ។ ដោយមានជំនួយ ពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ការឈឺចាប់ ពិតជាជំនួសឲ្យមានភាពសុខសាន្ត ហើយមានតែ ព្រះអង្គសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះដែលទ្រង់អាចប្រទានឲ្យ យើងបាន ហើយយើងអាចរស់នៅដោយអំណរ ។ « លោកអីដោយបានធ្លាក់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យមានមនុស្ស លោក ហើយមានមនុស្សលោកដើម្បីឲ្យគេអាចមាន សេចក្តីអំណរ » (និហ្វេទី ២ ២:២៥) ។ ការរស់នៅ ដោយអំណរនឹងធ្វើឲ្យគ្រានៃការសាកល្បង អាច ត្រូវបានស្ងៀមទៅបាន ហើយធ្វើឲ្យយើងរៀន និង រីកចម្រើន ព្រមទាំងក្លាយកាន់តែដូច ព្រះវរបិតាគង់នៅ ស្ថានសួគ៌របស់យើង ។

ខ្ញុំមានភាពរាបសាដោយសារពរជ័យដែលខ្ញុំមាន នៅក្នុងជីវិតខ្ញុំ ដើម្បីអង្គុយជាមួយអស់អ្នកដែលមាន គ្រោះថ្នាក់ដោយការរំលោភបំពាន ហើយមើលឃើញ ពីអព្វកហេតុនៃការព្យាបាល ដែលកើតឡើងយ៉ាង ពិតប្រាកដតាមរយៈព្រះអង្គសង្គ្រោះតែប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងរងទុក្ខ សូមបែករកជំនួយ ដោយការគិតពិចារណា ។ អ្នកពុំចាំបាច់ស្ងៀមទៅកាន់ បន្ទុកដ៏ធ្ងន់នោះតែឯងឡើយ ។ ខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់អាច ព្យាបាលយើងបាន ដ្បិតខ្ញុំបានឃើញរឿងនេះច្រើន ដងហើយ ។ ■

កំណត់ចំណាំ

- ១. ហ្វេដេរ៉េ ប៊ី ហ្វីលីប្គី « Save the Children » Ensign ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ទំព័រ ៥៤ ការគូសបញ្ជាក់បានបន្ថែម ។
- ២. ដេវីដ អេ បែដណា « We Believe in Being Chaste » Liahona ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៤២ ។
- ៣. ខាវ៉ុល អិម ស្ទីហ្វិន « The Master Healer » Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៦ ទំព័រ ១១ ។
- ៤. រីឆាដ ជី ស្កត « To Be Free of Heavy Burdens » Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០២ ទំព័រ ៨៨ ។

ជំនួយសម្រាប់ថ្នាក់ដឹកនាំ ក្រុមគ្រួសារ និង មិត្តភក្តិ

នៅពេលជនរងគ្រោះទុកចិត្តលើអ្នកល្មម គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីចែកចាយការរងទុក្ខ និង ការរំលោភបំពាននោះជាមួយអ្នក សូមសន្ទនា ជាមួយពួកគេ គប្បីចាប់ផ្តើមដោយក្តីស្រឡាញ់ និង ចិត្តអាណិតអាសូរចំពោះពួកគេ ។ កន្លងមក ជនរងគ្រោះបានចែកចាយជាមួយខ្ញុំថា នៅពេល ពួកគេបានជួបជាមួយប្តីស្វាមីរបស់ពួកគេសុំ ជំនួយ នោះការផ្តោតចិត្តទុកដាក់ដំបូងគឺទៅលើ តម្រូវការដើម្បីអភ័យទោសឲ្យជនល្មើស ។ រឿង នេះអាចទុកឲ្យជនរងគ្រោះមានអារម្មណ៍ថា អ្វី ដែលសំខាន់បំផុតនោះគឺជាជនល្មើសទៅវិញ ។ ប្រសិនបើរឿងនេះកើតមានឡើង បុគ្គលដែល រងគ្រោះនោះកម្រនឹងបែរទៅរកប្តីស្វាមីរបស់ ពួកគេសុំជំនួយ ហើយពុំបានទទួលការព្យាបាល ខាងវិជ្ជាណា ដែលអាចកើតឡើងបានតាមរយៈ សេចក្តីស្រឡាញ់ និង ការគាំទ្រពីថ្នាក់ដឹកនាំ បច្ចេកទេសឡើយ ។

ការអភ័យទោសគឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៅក្នុង ដំណើរការនៃការព្យាបាល ហើយគឺជាបទបញ្ញត្តិ មួយ—ប៉ុន្តែសូមទុកចិត្តថា ការធ្វើឲ្យបុគ្គលម្នាក់ ទទួលស្គាល់ជាមុននូវការរងទុក្ខរបស់ពួកគេ ទទួលស្គាល់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ ហើយនិយាយ អំពីពួកគេ ជាមួយមនុស្សដែលគួរឲ្យទុកចិត្តនឹង នាំទៅរកការព្យាបាលទាន់ពេល ដែលកើតមកពី ការដែលអាចអភ័យទោសដល់ជនល្មើស ។

ថ្នាក់ដឹកនាំអាចចូលទៅគេហទំព័រ **ministering.lds.org** ដើម្បីស្វែងរក « Abuse: Help for the Victim » សម្រាប់ជាព័ត៌មានបន្ថែម ។

សៀវភៅរូបថត

គ្រួសារចាស់ៗ ៖ ឥទ្ធិពលនៃប្រវត្តិគ្រួសារ

កេរដំណែលរបស់បុព្វការីជនខ្ញុំរស់រានមានជីវិតតាមរយៈរូបខ្ញុំ
ហើយបន្តធ្វើឲ្យជីវិតរបស់ខ្ញុំកាន់តែល្អប្រសើរឡើងដែរ ។

ដោយ អែមនើស ពួសសាស្ទី

នាព្រឹកមួយក្នុងរដូវក្ដៅពីមុនសង្គ្រាមលោកលើកទី II ជីតាទុករបស់ខ្ញុំ
បានក្រោកពីដំណេកឡើងដូចសត្វមួយដង—ពីមុនព្រះអាទិត្យរះ ។
គាត់បានចេញទៅក្រៅផ្ទះ នៅលើទួលមួយ ដោយមើលទៅជ្រលង
ភ្នំ និង ភូមិរបស់គាត់ដែលមានទេសភាពពណ៌បៃតង នៅក្នុងប្រទេស រូម៉ានី ហើយ
អង្គុយលើវាលស្មៅដែលគ្របដណ្តប់ដោយទឹកសន្លឹមពេលព្រឹកព្រលឹម ដោយស្តង់
គំនិតរបស់គាត់—ជាគំនិតដែលដែលគាត់បានគិតមួយរយៈពេលមកហើយ ។
គាត់ជាបុរសម្នាក់មានការសិក្សាអប់រំដែលមានចិត្តទូលាយ និង មានគំនិតតែងចង់
ចេះចង់ដឹង មនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងភូមិស្រឡាញ់ និង គោរពគាត់ ។ ភូមិរបស់គាត់
មានទីតាំងនៅក្នុងដែនដីនៃទន្លេបុរាណមួយឈ្មោះអុល ជាកំរងដើមនៃទិដ្ឋភាពភូមិ
នៅប្រទេសរូម៉ានីជាច្រើនជំនាន់ ដែលមានទេសភាពដ៏ស្រស់បំព្រង ជារតនៈសម្បត្តិ
ដ៏គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ ហើយប្រជាជននៅភូមិនោះមាន

ការទទួលខុសត្រូវចង់ថែរក្សាវត្ថុ និង ទំនៀមទម្លាប់នានានៃកេរដំណែលទាំងនោះ ពី
ជំនាន់ដូនតាបស់ខ្លួន បន្តទៅជំនាន់បន្តបន្ទាប់ទៀត ។

បន្ទាប់ពីព្រះអាទិត្យរះហើយ គាត់បានទៅផ្ទះវិញ ហើយប្រាប់ភរិយារបស់គាត់ថា
គាត់ចង់ដឹងចង់ឃើញថា តើពិធីបុណ្យសពរបស់គាត់នឹងមានសភាពបែបណា ហើយ
គាត់ចង់ធ្វើពិធីបុណ្យសពមួយជាការហាត់សម ដោយមានស្លៀកសម្លៀកបំពាក់
សព ។ គាត់បានកំណត់ថ្ងៃ បានទិញមឈូស ជួលពូកសង្ឃ និង អ្នកយំអាជីព
ហើយគាត់បានទិញនូវសម្ភារផ្សេងៗទៀតទាំងអស់ ដែលតម្រូវឲ្យទិញតាមប្រពៃណី
របស់ពួក ក្រិក អ៊ីស្តូដូស្យ ។ ថ្ងៃបុណ្យសពហាត់សម ដោយស្លៀកសម្លៀកបំពាក់
សពនោះបានមកដល់ ។ គេរៀបចំដាក់កូនចំណូលភូមិ សម្រាប់ពិធីដប់លៀង
ការចងចាំ ហើយគ្រួសារទាំងអស់បានស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ខ្មៅ ពូកសង្ឃបាន
មក លោកតាទុករបស់ខ្ញុំបានចូលដេកក្នុងមឈូស ដោយរៀបចំខ្នើយម្តងទៀត ដើម្បី
ឲ្យគាត់អាចមើលគេងឃើញ ហើយដំណើរការនៃពិធីបុណ្យសពបានចាប់ផ្តើម ។
នៅពេលពិធីនោះបានចប់ អ្នកភូមិទាំងអស់ត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យទទួលទានអាហារ
ហើយជីតាទុកខ្ញុំបានបំពេញក្តីសុបិនរបស់គាត់ ដោយបានរំនៅក្នុងពិធីបុណ្យសព
របស់គាត់ផ្ទាល់ ។ គាត់រស់នៅបាន ២០ ឆ្នាំទៀត ជាញឹកញយៗគាត់តែងតែពិនិត្យមើល
មឈូសនោះ ថា តើវានៅត្រូវល្មមនឹងខ្លួនគាត់ទៀតដែរឬទេ ។

ពុំមែនគ្រាន់តែឈ្មោះ និង កាលបរិច្ឆេទប៉ុណ្ណោះទេ

ខ្ញុំពុំធ្លាប់ជួបជីតាទុករបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែប្រវត្តិរបស់គាត់គឺជាធម៌ដែលខ្ញុំពេញចិត្ត
ដែលលោកតាលោកយាយខ្ញុំបានដំណាលប្រាប់ខ្ញុំ ។ ជាញឹកញយខ្ញុំ ពូកលោក
តែងតែប្រាប់បងប្អូនបង្កើតរបស់ខ្ញុំ និង ខ្ញុំអំពីបុព្វការីជនរបស់យើង ៖ ទីកន្លែង
ដែលពួកគាត់ចេញមក ថា តើពួកគាត់ដូចនរណាគេ អំពីគុណតម្លៃ ក្តីសុបិន និង
ក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគាត់ ។ រាល់ថ្ងៃអាទិត្យ បន្ទាប់ពីបរិភោគអាហាររួច លោកតាលោក

យាយខ្ញុំ បានយកសៀវភៅរូបថតចាស់ៗរបស់គ្រួសារយើងចេញមក ហើយបើកវាមើល គ្រប់ទំព័រនៃសៀវភៅរូបថត និង ប្រវត្តិទាំងនោះប្រែជាមានភាពរស់រវើក ទាំងកាលពីអតីតកាល និង បច្ចុប្បន្នកាល ហើយដូងចិត្តរបស់យើងបានរួមគ្នានៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលយកឈ្នះលើការសាកល្បងនៃជីវិតនេះ ។ រូបថតទាំងនោះពុំគ្រាន់តែជារូបថតចាស់ៗដែលមានឈ្មោះ និង កាលបរិច្ឆេទដែលបានសរសេរនៅខាងខ្នងវាប៉ុណ្ណោះឡើយ ។ មនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងរូបថតដែលខ្ញុំបានឃើញគឺជា ឪពុក ឬ ម្តាយ កូនប្រុស ឬ កូនស្រី បងប្រុស ឬ បងស្រី ។ ចំពោះពួកយើងពួកគាត់គឺជាមនុស្សដែលមានជីវិត ដែលមានក្តីសង្ឃឹម និង ក្តីសុបិន ជួបឧបសគ្គ និង ការខកចិត្ត ភាពជោគជ័យ និង បរាជ័យ ។ ទោះបីជាពួកគេស្លាប់ទៅហើយក្តី តែរឿងរបស់ពួកគេបន្តរស់រានមានជីវិត កេរដំណែលរបស់ពួកគេបន្តក្តីចែងចាំង ហើយទឹកមុខរបស់ពួកគេបន្តញញឹមចេញពីសៀវភៅរូបថតចាស់ៗរបស់គ្រួសារយើង ដែលសព្វថ្ងៃនេះបានចងក្រងឲ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់កូនចៅទាំងប្រាំមួយជំនាន់ ។

ភាពរឹងមាំនៅក្នុងគ្រានៃការសាកល្បង

នៅពេលខ្ញុំអាយុ ១៩ ឆ្នាំ ឪពុកម្តាយ និង សាច់ញាតិជិតដិតរបស់ខ្ញុំស្ទើរតែទាំងអស់បានស្លាប់ ហើយទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើនដែលខ្ញុំបានទទួលជាមរតកនោះបានបាត់បង់ ឬ មានគេលួចយក ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយ ដែលពេលវេលា គ្រោះធម្មជាតិ ឬ សូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់ក៏ពុំអាចបំផ្លាញវាបានឡើយ ៖ គឺស្មារតីនៃមេត្តាភាពតាំងពីអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និង អនាគតកាលដែលសមាជិកគ្រួសារគ្រប់រូបបានសាងឡើង ។ ដោយសារតែភាពឧស្សាហ៍ព្យាយាមរបស់ពួកគេ ចំណងដែលចងក្លាប់ដូងចិត្តយើងជាមួយគ្នា បានបង្ហាញថា វាខ្លាំងជាងការសាកល្បងនានានៃជីវិតរមែងស្លាប់នេះ ហើយផ្តល់ភាពរឹងមាំដល់ខ្ញុំ ឲ្យយកឈ្នះលើគ្រាដ៏លំបាកនានា ។

នៅពេលឪពុកម្តាយ និង លោកតាលោកយាយខ្ញុំស្លាប់ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍លោកសៅជាខ្លាំង ដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើខ្ញុំនឹងមានភាពរឹងមាំដើម្បីបន្តដំណើរជីវិតទៅមុខទៀតដែរឬទេ ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍អំពីឥទ្ធិពលពីពួកគាត់ ទោះបីជាពួកគាត់បានចែកឋានទៅហើយក្តី ហើយការណ៍នេះបានជួយខ្ញុំឲ្យទទួលបានទីបន្ទាល់ដែលមិនងាកអំពីជីវិតបន្ទាប់ពីស្លាប់ ហើយក្រោយមកធ្វើឲ្យខ្ញុំទទួលបានទីបន្ទាល់អំពីពិធីបរិសុទ្ធក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ខ្ញុំពុំចាំថាម្តាយរបស់ខ្ញុំមានមុខមាត់បែបណាឡើយ ហើយខ្ញុំក៏ពុំធ្លាប់បានជួបជីតាជីដូនទួតរបស់ខ្ញុំដែរ ប៉ុន្តែរាល់ពេលដែលខ្ញុំបានយកសៀវភៅរូបថតគ្រួសារនោះមកមើល នោះខ្ញុំបានឃើញថាមុខមាត់របស់ខ្ញុំដូចពួកគាត់ ។ ខ្ញុំជាមនុស្សដែលមានគុណសម្បត្តិបែបនេះ ដោយសារតែអស់អ្នកដែលបានកើតមកមុនខ្ញុំ ហើយបទពិសោធន៍ និង ប្រាជ្ញារបស់ពួកគាត់បានរៀបចំអត្តចរិតខ្ញុំ និង ដឹកនាំខ្ញុំ ក្នុងដំណើរជីវិតនេះ ។

ខ្ញុំក៏ដឹងផងដែរថា ខ្ញុំកើតមកលើផែនដីនេះ ដើម្បីរស់នៅហើយមានប្រវត្តិផ្ទាល់ខ្លួនផងដែរ—ដើម្បីស្វែងយល់ ហើយដកពិសោធន៍ និង រីករាយនឹងជីវិតនេះ ។ ចំណេះដឹងអំពីប្រវត្តិគ្រួសារខ្ញុំនេះហើយ ដែលគាំទ្រខ្ញុំពេញមួយជីវិតនៃការសាកល្បងរបស់ខ្ញុំ ។

ជារឿយៗ ខ្ញុំគិតអំពីគ្រួសារខ្ញុំដែលបានចែកឋានទៅ និង ពលិកម្មដែលពួកគាត់បានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំមានជីវិតកាន់តែប្រសើរឡើង ។ ខ្ញុំគិតអំពីពិធីបរិសុទ្ធនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដែលធ្វើឲ្យយើងអាចរស់នៅជាមួយគ្នាជាក្រុមគ្រួសារម្តងទៀតនាថ្ងៃថ្នាក់មុខ ។ ហើយខ្ញុំគិតអំពីដង្វាយធួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលអាចធ្វើឲ្យរឿងទាំងនេះកើតឡើងបាន ។ ទ្រង់បានបង់ថ្លៃ ប្រយោជន៍ឲ្យយើងអាចបានរស់ ។ ដោយសាររឿងនេះ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយថ្វាយបង្គំទ្រង់ដោយការដឹងគុណក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ និង ដរាបតទៅ ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅរដ្ឋឡូយ៉ែក ស.រ.អា. ។

ដោយអែលឆើ លីវី អេ ឡូរិន
ក្នុងពួកចិតសិបនាក់

សង្គ្រាមនៅតែបន្ត

សង្គ្រាមដែលបានចាប់ផ្តើមនៅលើស្ថានសួគ៌ បន្តមានមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ។
ប្រាកដណាស់ ចម្បាំងនេះកំពុងប្រែជាតានតឹងឡើង ដោយសារពួកបរិសុទ្ធ
រៀបចំខ្លួន សម្រាប់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

អ្នកដែលតាមដានព័ត៌មានអន្តរជាតិនឹងយល់ស្របថា យើងរស់នៅក្នុងសម័យមួយនៃ
« សង្គ្រាម និងពាក្យចាមអាមេរិកសង្គ្រាម » (គ. និង ស. ៤៥:២៦) ។ សំណាង
ល្អណាស់ ដែលមនុស្សគ្រប់រូបនៅលើផែនដីគឺជាអតីតយុទ្ធជននៅក្នុងសង្គ្រាម ។ យើង
កំពុងប្រយុទ្ធជាមួយពួកទ័ពអារក្សនៅក្នុងសង្គ្រាមដែលកំពុងតែបន្តកើតមាន ជាសង្គ្រាមដែលបាន
ចាប់ផ្តើមនៅក្នុងពិភពមុនផែនដីពីមុនពួកយើងកើតម្ល៉េះ ។

ដោយសារយើងពុំទាន់ទទួលបានរូបកាយសាច់ឈាម នោះយើងបានវាយប្រយុទ្ធសង្គ្រាមនៅ
ឋានសួគ៌ ដោយមិនប្រើដាវ កាំភ្លើង ឬ គ្រាប់បែកឡើយ ។ ប៉ុន្តែការប្រយុទ្ធនោះគឺមានសភាពតានតឹង
ដូចជាសង្គ្រាមបច្ចុប្បន្ននេះ ហើយមានគ្រោះថ្នាក់រាប់រយលានដង ។

សង្គ្រាមនៅក្នុងជីវិតមុនផែនដីបានប្រយុទ្ធដោយប្រើពាក្យសម្តី គំនិត ការតស៊ូមតិ និង
ការបញ្ចុះបញ្ចូល (សូមមើល វិវរណៈ ១២:៧-៩, ១១) ។ យុទ្ធសាស្ត្ររបស់សាតាំងគឺបំភ័យ
មនុស្ស ។ វាដឹងថាការភ័យខ្លាចជាវិធីដ៏ល្អបំផុតដើម្បីបំផ្លាញសេចក្តីជំនឿ ។ វាអាចប្រើហេតុផលបែប
នេះថា ៖ « វាពិបាកខ្លាំងណាស់ ។ វាពុំអាចធ្វើឲ្យមានការជ្រះស្អាតវិញឡើយ ។ មានហានិភ័យច្រើន
ពេកហើយ ។ តើអ្នកដឹងថា អ្នកអាចទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយ៉ាងដូចម្តេច ? » វាច្រណែនព្រះអង្គ
សង្គ្រោះខ្លាំងណាស់ ។

សំណាងណាស់ ផែនការរបស់ព្រះមានជ័យជម្នះលើការកុហករបស់សាតាំង ។ ផែនការព្រះ
មានទាក់ទងនឹងសិទ្ធិជ្រើសរើសខាងសីលធម៌សម្រាប់មនុស្សលោក និង ការបូជាដ៏ធំមហិមា ។
ព្រះយេស៊ូវ ដែលយើងស្គាល់ថាជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានស្ម័គ្រព្រះទ័យធ្វើការបូជានោះ—គឺរងទុក្ខ
ចំពោះអំពើបាបរបស់ពួកយើងទាំងអស់គ្នា ។ ទ្រង់ស្ម័គ្រព្រះទ័យប្រទានព្រះជន្មទ្រង់សម្រាប់
បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ទ្រង់ ប្រយោជន៍ឲ្យអស់អ្នកដែលបានប្រែចិត្តអាចប្រែជាជ្រះស្អាតឡើងវិញ
ហើយទីបំផុតប្រែក្លាយដូចជាព្រះវរបិតាសួគ៌របស់ពួកគេ ។ (សូមមើល ម៉ូសេ ៤:១-៤, អំប្រាហាំ
៣:២៧) ។

ថតរូបដោយ កាធីស្យា ឡេប៊ាណូ ៖ ISTOCK/GETTY IMAGES MOMENT/GETTY IMAGES

គុណសម្បត្តិផ្សេងទៀតដែលបានជួយឲ្យព្រះយេស៊ូវ យកឈ្នះលើដួងចិត្តរបស់កូនចៅព្រះនោះ គឺទីបន្ទាល់ ដ៏មានឥទ្ធិពលដែលបានកើតឡើងពីអ្នកគាំទ្ររបស់ ទ្រង់ ដែលបានដឹកនាំដោយមីកែល ដែលជាមេទ័ព ពួកទេវតា (សូមមើល វិវរណៈ ១២:៧, ១១, គ. និង ស. ១០៧:៥៤) ។ នៅក្នុងជីវិតមុនផែនដី អ័ដាមត្រូវបាន ហៅថាមីកែល ហើយសាតាំងត្រូវបានហៅថា លូស៊ីហ្វើរ ដែលមានន័យថា « អ្នកកាន់ពន្លឺ » ។^១ ឈ្មោះនោះ ហាក់បីដូចជាឈ្មោះចម្លែកសម្រាប់មនុស្សសេចក្តីងងឹត នេះ (សូមមើល ម៉ូសេ ៧:២៦) ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបង្រៀន ថា សាតាំងគឺជា « ទេវតាមួយនៃព្រះ ដែលមានសិទ្ធិ អំណាចនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ » ពីមុនវាធ្លាក់ចុះមក (សូមមើល គ. និង ស. ៧៦:២៥-២៨) ។

តើវិញ្ញាណដែលពោរពេញដោយការចេះដឹង និង បទពិសោធន៍បែបនោះអាចធ្លាក់ចុះបានដោយរបៀប ណា ? វាកើតឡើងដោយសារតែភាពឆ្លើងឆ្លៃរបស់វា ។ លូស៊ីហ្វើរ បានបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះវរបិតាគង់នៅ ស្ថានសួគ៌របស់យើង ព្រោះវាចង់បាននគរបស់ព្រះធ្វើជា របស់វាផ្ទាល់ ។

នៅក្នុងសុន្ទរកថាចាស់មួយស្តីពី « ចូរប្រយ័ត្ន នឹងភាពឆ្លើងឆ្លៃ » ប្រធាន អែសរ៉ា ថាហ្វ ប៊ែនស៊ីន (១៨៩៩-១៩៩៤) បានបង្រៀនថា លូស៊ីហ្វើរ « មាន ចិត្តចង់បានកិត្តិយសលើអ្នកដទៃផ្សេងទៀតទាំងអស់ » ហើយថា « ភាពឆ្លើងឆ្លៃរបស់វាគឺមានចិត្តទម្លាក់ព្រះចុះ ពីបល្ល័ង្ក » ។^២ អ្នកក៏ធ្លាប់បានឮផងដែរថា សាតាំងចង់ បំផ្លាញសិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់មនុស្ស ប៉ុន្តែនោះពុំមែនជា ហេតុផលតែមួយគត់ដែលធ្វើឲ្យព្រះពុំសព្វព្រះទ័យនឹងវា ឡើយ ។ វាត្រូវបានបណ្តេញចេញពីឋានសួគ៌ដោយសារ តែការបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះវរបិតា និង ព្រះរាជបុត្រា (សូមមើល គ. និង ស. ៧៦:២៥, ម៉ូសេ ៤:៣) ។

ហេតុអ្វីអ្នក និង ខ្ញុំប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអារក្ស ? យើងប្រឆាំងដោយព្រោះតែ ភាពស្មោះត្រង់ ។ យើងស្រឡាញ់ ហើយគាំទ្រព្រះវរបិតាគង់នៅស្ថានសួគ៌របស់ យើង ។ យើងចង់ប្រែដូចទ្រង់ ។ លូស៊ីហ្វើរ មានគោលដៅផ្សេងពីនោះ ។ វាចង់ ជំនួសតំណែងរបស់ព្រះវរបិតា (សូមមើល អេសាយ ១៤:១២-១៤, និហ្វេទី ២ ២៤:១២-១៤) ។ សូមគិតអំពីរបៀបដែលការក្បត់របស់សាតាំងធ្វើឲ្យ ព្រះមាតាបិតាសួគ៌របស់យើងមានការឈឺចាប់ ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ យើងអានថា « ស្ថានសួគ៌បានយំដោយសារវា » (គ. និង ស. ៧៦:២៦) ។

បន្ទាប់ពីមានការពុះពារយ៉ាងខ្លាំងក្លាមក មីកែល និង ទ័ពរបស់ទ្រង់បានទទួល

ជ័យជម្នះ ។ ពីភាគបីនៃពលបរិវារស្ថានសួគ៌បានជ្រើសរើសធ្វើតាមព្រះវរបិតា (សូមមើល គ. និង ស. ២៩:៣៦) ។ សាតាំង និង ពួកពលបរិវារទាំងឡាយរបស់ វាត្រូវបានបណ្តេញចេញពីស្ថានសួគ៌ ប៉ុន្តែពួកវាមិនត្រូវបានបញ្ជូនទៅក្នុងពិភព ងងឹតខាងក្រៅភ្លាមនោះទេ ។ ដំបូងពួកវាត្រូវបានបញ្ជូនមកកាន់ផែនដី (សូមមើល វិវរណៈ ១២:៧-៩) ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានប្រសូត ហើយជាកន្លែង ដែលទ្រង់នឹងធ្វើពលិកម្មចូនផងដែរ ។

ហេតុអ្វីពួកពលបរិវាររបស់សាតាំងត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យមកកាន់ផែនដីនេះ ? ពួកវាមកកាន់ផែនដីនេះដើម្បីបង្កើតឲ្យមានភាពជួយដល់អស់អ្នកណាដែលកំពុង ត្រូវបានសាកល្បងនៅផែនដីនេះ (សូមមើល និហ្វេទី ២ ២:១១) ។ តើទីបំផុតពួកវា នឹងត្រូវបានបណ្តេញចេញទៅក្នុងភពងងឹតខាងក្រៅឬទេ ? ប្រាកដណាស់ ។ បន្ទាប់

ពីសហស្សវត្សរ៍ សាតាំង និង ពួកពលបរិវាររបស់វានឹងត្រូវបានបណ្តេញចេញជា រឿងរហូត ។

សាតាំងដឹងថាពេលវេលារបស់វាមានកំណត់ ។ នៅពេលការយាងមកជាលើក ទីពីរបស់ព្រះយេស៊ូវ សាតាំង និង ពួកទេវតារបស់វានឹងត្រូវបានចងអស់រយៈពេល ១០០០ ឆ្នាំ (សូមមើល វិវរណៈ ២០:១-៣, នីហ្វេទី១ ២២:២៦, គ. និង ស. ១០១:២៨) ។ នៅពេលថ្ងៃផុតកំណត់នោះមកដល់ ពួកទេវតារបស់វាអារក្សកំពុងវាយ ប្រឆាំងដោយអស់សង្ឃឹម ដើម្បីឆក់យកព្រលឹងមនុស្សឲ្យបានច្រើនតាមដែលវាអាច ធ្វើបាន ។

យ៉ូហានជាអ្នកទទួលវិវរណៈត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញអំពីសង្គ្រាមនៅស្ថានសួគ៌ ដែលជាផ្នែកមួយនៃការនិមិត្តដ៏ធំ ។ លោកត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញ ពីរបៀបដែល សាតាំង ត្រូវបានបណ្តេញចុះមកកាន់ផែនដីដើម្បីល្បងមនុស្សលោក ។ នេះគឺជា ប្រតិកម្មរបស់យ៉ូហាន ៖ « វេទនាដល់ពួកអ្នកដែលនៅលើផែនដី និងសមុទ្រព្រៃ ពី ព្រោះអារក្សបានចុះមកឯអ្នករាល់គ្នា ទាំងមានសេចក្តីឃោរឃៅជាខ្លាំង ដោយវាដឹង ថា ពេលវេលាវាខ្លីណាស់ » (វិវរណៈ ១២:១២) ។

ដូច្នេះតើសាតាំងចំណាយពេលវេលាវាយដូចម្តេច ដោយសារវាដឹងថា វា គ្មានពេលសល់ច្រើននោះ ? សាវ័កពេត្រុសបានសរសេរថា « ព្រោះអារក្សដែលជា ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នា វាតែងដើរក្រវល់ ទាំងគ្រហឹមដូចជាសិង្ហ ដើម្បីនឹងរកអ្នក ណាដែលវានឹងត្រចាក់លេបបាន » (ពេត្រុសទី១ ៥:៨) ។

តើអ្វីទៅដែលជំរុញចិត្តរបស់សាតាំង ? វានឹងគ្មានរូបកាយឡើយ វានឹងគ្មាន ភរិយា ឬ គ្រួសារទេ ហើយវានឹងគ្មានអំណរដ៏ពោធិ៍ពេញឡើយ ដូច្នេះវាចង់ឲ្យបុរស និង ស្ត្រីទាំងអស់ « មានទុក្ខវេទនាដូចវាដែរ » (នីហ្វេទី២ ២:២៧) ។

គោលដៅរបស់អារក្សគឺយកមនុស្សទាំងអស់គ្នា ជាពិសេសគឺអស់អ្នកដែលមាន សក្តានុពលច្រើនបំផុត ក្នុងការទទួលបានសុភមង្គលអស់កល្បជានិច្ច ។ វាពិតជា ច្រណែននឹងអស់អ្នកដែលកំពុងធ្វើដំណើរនៅលើផ្លូវឆ្ពោះទៅរកភាពតម្កើងឡើង ។ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា សាតាំង « ធ្វើសង្គ្រាមជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះ ហើយ ព័ទ្ធជុំវិញពួកគេ » (គ. និង ស. ៧៦:២៩) ។

សង្គ្រាមដែលបានចាប់ផ្តើមនៅលើស្ថានសួគ៌ បន្តមានមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ។ ប្រាកដណាស់ ចម្បាំងនេះកំពុងប្រែជាតានតឹងឡើង ដោយសារពួកបរិសុទ្ធស្របច្របូន សម្រាប់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

ប្រធាន ព្រឹកហាំ យ៉ង់ (ឆ្នាំ ១៨០១-៧៧) បានព្យាករ « ថាសាសានចក្រនេះ នឹងរីកសាយ រុងរឿង រីកចម្រើន ហើយកាន់តែធំដុះអំណាចរបស់សាតាំងក៏កើនឡើង ក្នុងកម្រិតដូចគ្នា ដែលដំណឹងល្អនឹងរីកសាយនៅក្នុងចំណោមប្រជាជាតិនៃផែនដី នេះដែរ » ។^៣

ខ្ញុំគិតថា អ្នកទាំងអស់យល់ស្របថា ការព្យាករនេះកំពុងបំពេញ នៅពេលយើង ឃើញសេចក្តីអាក្រក់បានជ្រៀតជូនក្នុងសង្គមនានានៃពិភពលោកនេះ ។ ប្រធាន យ៉ាង បានបង្រៀនថា យើងត្រូវសិក្សាអំពីល្បិចកលរបស់សាតាំងដើម្បីយក ឈ្នះលើវា ។ ខ្ញុំសូមចែកចាយយុទ្ធសាស្ត្រជាក់ស្តែងចំនួនបួនរបស់សាតាំង និង យោបល់មួយចំនួនអំពីរបៀបដើម្បីទប់ទល់នឹងយុទ្ធសាស្ត្រទាំងនោះ ។

យុទ្ធសាស្ត្ររបស់សាតាំង

១. ការល្បង ។ អារក្សវាអង់អាចណាស់ នៅពេលវាដាក់គំនិតទុច្ចរិតនៅក្នុងចិត្ត របស់យើង ។ ព្រះគម្ពីរមែនបង្រៀនថា សាតាំងខ្សឹបប្រាប់គំនិតដែលមិនស្អាតស្អំ និង មិនល្អ ហើយសាបព្រោះគំនិតដែលមានមន្ទិលសង្ស័យ ។ វាជំរុញចិត្តយើង ម្តងហើយម្តងទៀត ឲ្យធ្វើតាមចំណង់ញៀន ហើយរីករាយនឹងភាពអត្មានិយម និង ភាពលោភលន់ ។ វាពុំចង់ឲ្យយើងទទួលស្គាល់ថា គំនិតទាំងនេះកើតមកពីណា ឡើយ ដូច្នេះវាខ្សឹបប្រាប់ថា « ខ្ញុំមិនមែនជាអារក្សទេ ដ្បិតគ្មានអារក្សណា » (នីហ្វេទី២ ២៨:២២) ។

តើយើងអាចទប់ទល់នឹងការល្បងផ្ទាល់នេះដោយរបៀបណា ? ឧបករណ៍ដ៏មាន ប្រសិទ្ធភាពបំផុតមួយគឺឲ្យសាតាំងចេញឲ្យឆ្ងាយ ។ នោះជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបាន ធ្វើ ។

ដំណើររឿងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីស្តីពីព្រះអង្គសង្គ្រោះគង់នៅលើភ្នំនៃការល្បង គឺមានប្រយោជន៍ណាស់ ។ បន្ទាប់ពីការល្បងនីមួយៗ ដែលអារក្សបានល្បងទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវបានប្រើស្លៀតការពារពីជំហាន ៖ ទីមួយ ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យសាតាំង ចាកចេញ ហើយក្រោយមកទ្រង់បានដកស្រង់ខគម្ពីរ ។

ខ្ញុំសូមផ្តល់ឧទាហរណ៍មួយដល់អ្នក ៖ ព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់ថា « នែ សាតាំង ចូរឯងថយចេញពីយើងទៅ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា ឯងត្រូវថ្វាយបង្គំ ដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃឯង ហើយត្រូវគោរពដល់ទ្រង់តែមួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ » (ម៉ាថាយ ៤:១០) ។ ខគម្ពីរបន្ទាប់កត់ត្រាថា « ដូច្នេះ អារក្សក៏ថយចេញពីទ្រង់ ទៅ រួចមានពួកទេវតាមកបម្រើទ្រង់ » (ម៉ាថាយ ៤:១១) ។ ស្លៀតការពាររបស់ ព្រះអង្គសង្គ្រោះមានប្រសិទ្ធភាពណាស់ !

ដ៏ប្រវត្តិរបស់ប្រធាន ហ៊ីប៊ើរ ចេ ក្រាន (១៨៥៦-១៩៤៥) ផ្តល់ការយល់ដឹងអំពី របៀបដែលប្រធាន ក្រាន បានទប់ទល់នឹងអារក្សកាលនៅពីក្មេង ។ នៅពេលប្រធាន ក្រាន បានដឹងថា សាតាំងកំពុងខ្សឹបប្រាប់លោក ដោយព្យាយាមបណ្តុះភាពសង្ស័យ នៅក្នុងចិត្តរបស់លោក នោះលោកបាននិយាយដោយស្រួល ហើយខ្លាំងៗថា « អារក្សអើយ ចូរបិទមាត់ឯងទៅ » ។^៤

អ្នកមានសិទ្ធិប្រាប់សាតាំងឲ្យចាកចេញ នៅពេលអ្នកជួបនឹងការល្បង ។ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា « តស៊ូនឹងអារក្សវិញចុះ នោះវានឹងរត់ចេញពីអ្នករាល់គ្នាទៅ » (យ៉ាកុប ៤:៧) ។

ស្លៀតការពារផ្សេងទៀតរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះគឺដកស្រង់ខគម្ពីរ ។ មានអំណាចដ៏ ខ្លាំងអស្ចារ្យក្នុងការទន្ទេញខគម្ពីរ ដូចព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ។ ខគម្ពីរអាចក្លាយជាអាវុធ គ្រាប់សែរខាងវិញ្ញាណ ។

នៅពេលអ្នកត្រូវបានល្បង នោះអ្នកអាចសូត្របញ្ញត្តិដូចជា « ចូរឲ្យនឹកចាំពី ថ្ងៃយប់សម្រាក ដើម្បីញែកថ្ងៃនោះចេញជាបរិសុទ្ធ ចូរអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ពួក ខ្មាំងសត្រូវ ឬ សូមឲ្យគុណធម៌តុបតែងគំនិតអ្នក ដោយឥតឈប់ឈរឡើយ » (និក្ខមន៍ ២០:៨, លូកា ៦:២៧, គ. និង ស. ១២១:៤៥) ។ អំណាចនៃព្រះគម្ពីរពុំ គ្រាន់តែបំភ័យសាតាំងប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងយាងព្រះវិញ្ញាណមកគង់នៅក្នុងចិត្ត របស់យើង បញ្ជាក់ដល់យើង ហើយពង្រឹងយើងប្រឆាំងទៅនឹងការល្បងផងដែរ ។

២. ការកុហក និង ការបោកបញ្ឆោត ។ ព្រះគម្ពីរបើកសម្តែងថា សាតាំងគឺជា « បិតានៃសេចក្តីកុហក » (និហៃទី២ ៩:៩) ។ ចូរកុំជឿវា នៅពេលវាឱ្យបសារដូចជា « អ្នកមិនធ្លាប់ធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវឡើយ អ្នកមានអំពើបាបខ្លាំងដែលមិនអាចអភ័យទោសឲ្យបានឡើយ អ្នកនឹងមិនផ្លាស់ប្តូរឡើយ គ្មាននរណាម្នាក់ខ្វល់ខ្វាយនឹងអ្នកទេ និង អ្នកគ្មានទេពកោសល្យអ្វីឡើយ » ។

ការកុហកផ្សេងទៀតដែលវាប្រើជាញឹកញយនោះមានដូចជា « យ៉ាងហោចណាស់ អ្នកត្រូវសាកល្បងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង សូម្បីតែម្តងក៏បានដែរ—ដើម្បីទទួលបានបទពិសោធន៍ពីវា ។ ធ្វើវាតែម្តងវានឹងមិនធ្វើឲ្យអ្នកគ្រោះថ្នាក់ទេ » ។ រឿងសម្ងាត់ថោកទាបដែលវាពុំចង់ឲ្យអ្នកដឹងនោះគឺថា អំពើបាបគឺញៀន ។

ការកុហកដ៏មានប្រសិទ្ធភាពផ្សេងទៀត ដែលសាតាំងនឹងព្យាយាមប្រាប់អ្នកនោះគឺបែបនេះ ៖ « មនុស្សគ្រប់គ្នាធ្វើរឿងហ្នឹង ។ វាមិនអីទេ » ។ វាមិនមែនអត់បញ្ហានោះទេ ! ដូច្នេះសូមប្រាប់ទៅអារក្សវិញថា អ្នកមិនចង់ទៅនគរទេឡើយ—បើទោះបីជាមនុស្សផ្សេងទៀតនឹងទៅនគរនោះក្តី ។

ទោះបីជាសាតាំងនឹងកុហកអ្នកក្តី អ្នកអាចពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណឲ្យប្រាប់អ្នកអំពីសេចក្តីពិត ។ មូលហេតុនោះហើយដែល អំណោយទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាំបាច់ខ្លាំងណាស់ ។

អារក្សត្រូវបានហៅថា « អ្នកបោកបញ្ឆោតដ៏អស្ចារ្យ » ។^៥ វាព្យាយាមក្លែងបន្លំគ្រប់គោលការណ៍ពិតទាំងអស់ ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្ហាញ ។

ចូរចងចាំថា ការក្លែងបន្លំពុំដូចគ្នានឹងការផ្ទុយឡើយ ។ ពណ៌-សផ្ទុយនឹងពណ៌ខ្មៅ ប៉ុន្តែការក្លែងបន្លំរបស់ពណ៌-ស អាចជាពណ៌រាងស ឬ ពណ៌ប្រផេះ ។ ការក្លែងបន្លំមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលនឹងការពិត ដើម្បីបោកបញ្ឆោតមនុស្សដែលគ្មានការសង្ស័យ ។ វាជាអ្វីដែលស្រដៀងនឹងវត្ថុល្អៗ ហើយដូចជាក្រដាសប្រាក់ក្លែងក្លាយដែរ វាគ្មានតម្លៃអ្វីទាំងអស់ ។ ខ្ញុំសូមបង្ហាញដល់អ្នក ។

ការក្លែងបន្លំមួយរបស់សាតាំងអំពីសេចក្តីជំនឿនោះគឺការជឿបែកធ្លេង ។ ការក្លែងបន្លំរបស់វាអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់នោះគឺតម្រេកសម្រប ។ វាក្លែងបន្លំពួកបព្វជិតភាពដោយការណែនាំអំពី ឧបាយកលក្នុងផ្នែកសង្ឃ ហើយវាក្លែងធ្វើគ្រាប់តាម

អ្នកអាចពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណឲ្យប្រាប់
អ្នកអំពីសេចក្តីពិត ។ មូលហេតុនោះ
ហើយដែល អំណោយទានព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធចាំបាច់ខ្លាំងណាស់ ។

អព្វគហេតុរបស់ព្រះតាមមធ្យោបាយនៃពួកអាបធូប ។

អាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងបុរសម្នាក់ និងស្ត្រីម្នាក់ត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយព្រះ
ប៉ុន្តែអាពាហ៍ពិពាហ៍ភេទដូចគ្នាគឺគ្រាន់តែជាការក្លែងបន្លំតែប៉ុណ្ណោះ ។ វាពុំផ្ដើមឲ្យ
មានកូនចៅ និង ភាពកម្លាំងឡើងឡើយ ។ ទោះបីជាការក្លែងធ្វើតាមរបស់វា បោក
បញ្ឆោតមនុស្សជាច្រើនក្តី អ្វីទាំងនោះពុំមែនជាការពិតឡើយ ។ វាពុំអាចនាំមកនូវ
សុភមង្គលដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចបានឡើយ ។

ព្រះបានព្រមានយើងអំពីការក្លែងបន្លំនៅក្នុងគោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ។
ទ្រង់មានបន្ទូលថា « អ្វីដែលពុំបានស្តង់ឡើង នោះពុំមែនមកពីព្រះទេ តែមកពី
សេចក្តីងងឹតវិញ » (គ. និង ស. ៥០:២៣) ។

៣. ការទាស់ទែងគ្នា ។ សាតាំងគឺជាបិតានៃការទាស់ទែងគ្នា ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
បង្រៀនថា « វាចាក់រុក្ខតម្កល់ឲ្យមានកំហឹងទាស់ទែងនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក »
(និវ្យោទី ៣ ១១:២៩) ។

អារក្សបានដឹងពីបទពិសោធន៍ជាច្រើនសតវត្សរ៍ហើយថា ទីណាមានការទាស់

ទែងគ្នា នោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នឹងយាងចេញពីទីនោះ ។ តាំងពីវាបាន
ល្បងកាត់ក្រី ឲ្យសម្លាប់ អេប៊ីលមក សាតាំងមានឥទ្ធិពលលើជម្លោះរវាងបងប្អូន
បង្កើត ។ វាក៏ចាក់រុក្ខមានបញ្ឆោតនៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្នុងចំណោមសមាជិក
រូង និង ដៃគូអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ វាក៏រាយដើម្បីឃើញមនុស្សល្អៗឈ្លោះ
គ្នា ។ វាព្យាយាមចាប់ផ្តើមឲ្យគ្រួសារមានជម្លោះពីមុនទៅព្រះវិហារនៅថ្ងៃអាទិត្យ
ពីមុនក្រីធ្ងន់ជុំក្រុមគ្រួសារនាយបង្អែក និង គ្រប់ពេលដែលគូស្វាមី ភរិយាគ្រោង
ទៅចូលរួមសម័យប្រជុំនៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ពេលវេលារបស់វាអាចទាយទុកជា
មុនបាន ។

នៅពេលមានជម្លោះនៅក្នុងផ្ទះ ឬ កន្លែងធ្វើការរបស់អ្នក ចូរឈប់ជាបន្ទាន់នូវអ្វី
ដែលអ្នកកំពុងធ្វើ ហើយព្យាយាមផ្សះផ្សាគ្នាវិញ ។ វាពុំសំខាន់ថានរណាជានាំអាទិ
នោះឡើយ ។

ជាញឹកញយជម្លោះកើតឡើងមកពីការស្វែងរកកំហុសគ្នា ។ យ៉ូសែប ស្ទីវ បាន
បង្រៀនថា « អារក្សបញ្ឆោតយើងថា យើងសុចរិតណាស់ នៅពេលយើងផ្ដោតលើ
កំហុសរបស់មនុស្សដទៃនោះ » ។^៦ នៅពេលអ្នកគិតអំពីវា នោះការគិតថាខ្លួនសុចរិត
គឺគ្រាន់តែជាការក្លែងបន្លំអំពីសេចក្តីសុចរិតពិតប្រាកដប៉ុណ្ណោះ ។

សាតាំងចូលចិត្តធ្វើឲ្យការទាស់ទែងគ្នារវាងជាលនៅក្នុងសាសនាចក្រ ។ វា
ជំនាញក្នុងការចង្អុលឲ្យឃើញកំហុសរបស់ថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រ ។ យ៉ូសែប
ស្ទីវ បានព្រមានពួកបរិសុទ្ធថា ការចាប់ផ្តើមទៅរកការក្បត់សាសនាគឺ ការបាត់បង់
ទំនុកចិត្តលើថ្នាក់ដឹកនាំសាសនាចក្រ ។^៧

ឯកសាររបស់ពួកប្រឆាំងនឹងពួកមរមនភាគច្រើន ផ្ដោតទៅលើការកុហកអំពី
អត្តចរិតរបស់ យ៉ូសែប ស្ទីវ ។ មានសត្រូវខិតខំយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីបន្ទាបបន្ថោក
កិត្តិយសរបស់យ៉ូសែប ព្រោះសារលិខិតនៃការស្តារឡើងវិញ ផ្អែកទៅលើដំណើរ
រឿងរបស់ពួកវា ស្តីពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងព្រៃពិសិដ្ឋ ។ អារក្សកំពុងខិតខំ
កាន់តែខ្លាំងឡើងនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ជាងពេលមុនៗទៅទៀត ដើម្បីធ្វើឲ្យសមាជិក
មានចម្ងល់អំពីទីបន្ទាល់របស់ពួកគេអំពីការស្តារឡើងវិញ ។

នៅជំនាន់ដំបូងនៃការកាន់កាប់ត្រួតត្រារបស់យើងនេះ ពួកបងប្អូនប្រុសកាន់ប
ពូជិតភាពមួយចំនួនមានវិប្បដិសារីដែល ពុំបានបន្តស្មោះត្រង់ចំពោះពួកវា ។ ក្នុង
ចំណោមនោះមានម្នាក់ឈ្មោះ ឡែម៉ាន អី ចនសុន ដែលត្រូវបានកាត់កាលចេញ
ពីសាសនាចក្រដោយសារតែទង្វើដែលឥតសុចរិត ។ ក្រោយមកដោយត្រូវចេញពី
សាសនាចក្រ គាត់បានទូញយំដូច្នេះថា ៖ « ខ្ញុំស្មានថាគាត់ដែលស្តាប់ខ្ញុំបោះចោល
ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងជឿវាម្តងទៀត ។ ពីមុនខ្ញុំពោរពេញដោយអំណរ និង ភាពរីករាយ ។
ខ្ញុំមានសុបិនគួរឲ្យពេញចិត្តណាស់ ។ នៅពេលខ្ញុំក្រោកពីដំណេកពេលព្រឹកឡើង
វិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំមានក្តីរីករាយ ។ ខ្ញុំមានចិត្តសប្បាយទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ពោរពេញ
ដោយភាពសុខសាន្ត និង អំណរ ព្រមទាំងមានអំណរគុណ ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះវាប្រែជា
ងងឹតស្ងួនយឺង មានតែការឈឺចាប់ សោកសៅ វេទនាខ្លាំងពន់ពេក ។ ព្រោះខ្ញុំពុំ
ដែលបានយល់ពីគ្រាវិកាយឡើយ » ។^៨

សូមគិតអំពីពាក្យសម្តីទាំងនោះ ។ ពាក្យសម្តីទាំងនោះគួរតែជា ការព្រមានមួយ
ដល់សមាជិកសាសនាចក្រទាំងអស់ ។

ខ្ញុំជាអ្នកប្រែចិត្តជឿចូលសាសនាចក្រ ។ ខ្ញុំបាន ជ្រមុជទឹកកាលខ្ញុំអាយុ ២៣ ឆ្នាំ ជាយុវមជ្ឈិមវ័យ ដែលកំពុងរៀនផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រនៅ រដ្ឋ អាហ្សីហ្សូណា ស.រ.អា. ។ ខ្ញុំដឹងជាមុនអំពីរបៀបដែលសាតាំងល្បួង សាសនាគន់ការី ឲ្យយល់ច្រឡំ និង បំបាក់ទឹកចិត្តពួកគេ នៅពេលពួកគេកំពុងស្វែងរកសេចក្តីពិត ។

ក្នុងអំឡុងពេលយុវវ័យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានមើលគំរូជា ច្រើនរបស់មិត្តភក្តិដែលជាពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ។ ខ្ញុំមានការកោតសរសើរចំពោះរបៀបដែលពួកគេបាន ប្រព្រឹត្តនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្លួន ។ ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តរៀន បន្ថែមទៀតអំពីសាសនាចក្រ ប៉ុន្តែខ្ញុំពុំចង់ប្រាប់នរណា ម្នាក់ថា ខ្ញុំកំពុងរៀនអំពីសាសនាពួកមរមនឡើយ ។ ដើម្បីគេចពីសម្ពាធផ្លូវចិត្តពីសំណាក់មិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ នោះ ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តធ្វើការស្រាវជ្រាវអំពីសាសនានេះតែ ម្នាក់ឯង ។

រឿងនេះកើតឡើងជាច្រើនឆ្នាំមុនមានអ៊ិនធើរណេត ដូច្នេះខ្ញុំបានទៅបណ្តាលយសាធារណៈ ។ ខ្ញុំបានឃើញ ព្រះគម្ពីរមរមនមួយក្បាល និង សៀវភៅមួយក្បាលទៀត ដែលមានចំណងជើងថា *A Marvelous Work and a Wonder* ដែលនិពន្ធដោយអែលឌើរ ឡឺហ្គ្រង់ វីធាដ (១៨៨៦-១៩៨៣) ក្នុងក្បួននៃពួកសាវ័កដប់ពីរ នាក់ ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមអានសៀវភៅទាំងនេះដោយមាន បំណងប្រាថ្នាយ៉ាងខ្លាំង ហើយខ្ញុំបានឃើញថាសៀវភៅ ទាំងនោះបំផុសគំនិតខ្ញុំ ។

អំឡុងពេលដែលចិត្តរបស់ខ្ញុំចង់រៀនបន្ថែមទៀត នោះ សាតាំងបានចាប់ផ្តើមឱ្យបង្អាក់ត្រចៀកខ្ញុំ ។ វា បានប្រាប់ខ្ញុំថា ដើម្បីមានភាពត្រឹមត្រូវទាំងស្រុង នោះ ខ្ញុំត្រូវតែអានឯកសារនាដែលពួកអ្នករិះគន់អំពីសាសនាចក្រនេះបានសរសេរ ផងដែរ ។ ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅបណ្តាលយសាធារណៈនោះវិញ ហើយចាប់ផ្តើមមើល ឯកសារទាំងនោះ ។ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំបានរកឃើញសៀវភៅមួយដែលបានសរសេរ បន្ទាប់បន្តោកកិត្តិយសរបស់ យ៉ូសែប ស្ទីធី ។

ការអានសៀវភៅដែលប្រឆាំងនឹងពួកមរមននោះបានធ្វើឲ្យខ្ញុំមានចិត្ត ច្របូកច្របល់ ។ ខ្ញុំបានចាត់បង់វិញ្ញាណ និង ឥទ្ធិពលផ្លែមីល្លូម ដែលបានដឹកនាំ ក្នុងការស្រាវជ្រាវរបស់ខ្ញុំនោះ ។ ខ្ញុំប្រជាមានចិត្តស្មោះត្រង់ ហើយស្ទើរតែបោះបង់ ការស្វែងរកសេចក្តីពិតរបស់ខ្ញុំចោល ។ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានទូលសូមចម្លើយ អំឡុង ពេលអានឯកសារដែលសរសេរប្រឆាំងនឹងពួកមរមននោះ ។

ខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ មិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំកាលរៀននៅវិទ្យាល័យបានទូលពួក មកខ្ញុំ ដែលពេលនោះគាត់កំពុងរៀននៅសាកលវិទ្យាល័យ ព្រិកហាំ យ៉ង់ ។ នាង

បានអញ្ជើញខ្ញុំឲ្យទៅសួរសុខទុក្ខនាងនៅរដ្ឋ យូថាហាំ ដោយសន្យាថាខ្ញុំនឹងចូលចិត្ត ការធ្វើដំណើរមើលទេសភាពដ៏ស្អាតនោះ ។ នាងពុំដឹងសោះថា ខ្ញុំកំពុងសិក្សាអំពី សាសនាចក្ររបស់នាងដោយសម្ងាត់នោះឡើយ ។

ខ្ញុំបានព្រមទទួលការអញ្ជើញនោះ ។ មិត្តរបស់ខ្ញុំបានផ្តល់យោបល់ថា យើងទៅទីក្រុង សលត៍ លេក ដើម្បីទៅលេង វិសាលដ្ឋាននៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ គាត់មានចិត្តរីករាយ ចំពោះចម្លើយដ៏រីករាយរបស់ខ្ញុំ ។ នាងពុំដឹងថាខ្ញុំ ចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងប៉ុណ្ណាឡើយ ក្នុងការរៀនសេចក្តីពិតអំពី យ៉ូសែប ស្ទីធី និង ការស្តារឡើងវិញ ។

ស៊ីស្ទើរ ដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅ វិសាលដ្ឋាននៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ពិតជាជំនួយដ៏ធំ ។ ពួកគេបានឆ្លើយសំណួរជាច្រើនដែលខ្ញុំមាន ដោយពុំបានពឹង ទុក ។ ទីបន្ទាល់របស់ពួកគេមានឥទ្ធិពលលើខ្ញុំចំពោះ « សង្ឃឹយមន្ទិល [របស់

គោលដៅរបស់អារក្សគឺទាញយកមនុស្សទាំងអស់
គ្នា ជាពិសេសគឺអស់អ្នកដែលមានសក្តានុពលច្រើន
បំផុត ក្នុងការទទួលបានសុភមង្គលអស់កល្បជានិច្ច ។

ខ្ញុំ] »^៩ ហើយសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមរីកចម្រើនឡើង ។ អំណាចនៃ
ទីបន្ទាល់ដ៏ស្មោះស្រស់ ពុំអាចត្រូវបានមើលស្រាលបានឡើយ ។

មិត្តរបស់ខ្ញុំបានចែកចាយទីបន្ទាល់របស់នាងដល់ខ្ញុំ ហើយបានអញ្ជើញ
ខ្ញុំឲ្យអធិស្ឋាន រួចសួរដល់ព្រះ ថាតើសាសនាចក្រនេះពិតដែរឬទេ ។ នៅតាមផ្លូវ
ពេលជិះឡានត្រឡប់មករដ្ឋ អាហ្សីណា វិញ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានដោយ
សេចក្តីជំនឿ—ជាលើកដំបូង « ដោយចិត្តស្មោះស្រស់ គឺដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត »
(ម៉ូណែ ១០:៤) ។ នៅពេលធ្វើដំណើរនោះ ឡានរបស់ខ្ញុំទាំងមូលហាក់បីដូច
ជាពោរពេញដោយពន្លឺ ។ ខ្ញុំបានរៀនដោយខ្លួនឯងថា ពន្លឺអាចបណ្តេញនូវ
ភាពងងឹតចេញ ។

បន្ទាប់មកខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តជ្រមុជទឹក អារក្សបានដាក់ឧបសគ្គជាលើក
ចុងក្រោយមួយទៀត ។ វាបានចាក់រុក្ខគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ ធ្វើឲ្យពួកគេធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងក្នុង
អំណាចរបស់ពួកគេ ដើម្បីបង្អាក់ចិត្តខ្ញុំ ហើយពួកគេបដិសេធមិនចូលរួមពិធីបុណ្យ
ជ្រមុជទឹករបស់ខ្ញុំឡើយ ។

ទោះជាយ៉ាងណា ខ្ញុំបានជ្រមុជទឹក ហើយដោយសន្សឹមៗ ពួកគេបានទទួលចិត្ត ។
ពួកគេបានជួយខ្ញុំស្វែងរកពង្សាវតីរបស់ខ្ញុំ ។ ពីរបីឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំបានជ្រមុជទឹក
ប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ។ ឥឡូវនេះ មិត្តភក្តិដែលបានអញ្ជើញខ្ញុំទៅសួរសុខទុក្ខនាងនៅ
រដ្ឋ យូថាហ៍ក្លាយជាភរិយារបស់ខ្ញុំ ។

៤. ការបាក់ទឹកចិត្ត ។ សាតាំងប្រើឧបករណ៍នេះយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពលើ
ពួកបរិសុទ្ធស្មោះត្រង់ជាច្រើន នៅពេលវិធីផ្សេងៗទៀតបរាជ័យ ។ សម្រាប់ខ្ញុំ
នៅពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមមានអារម្មណ៍បាក់ទឹកចិត្ត នោះខ្ញុំបានគិតថាតើនរណាដែល
កំពុងព្យាយាមធ្វើឲ្យខ្ញុំបាក់ទឹកចិត្ត ។ ការធ្វើបែបនេះធ្វើឲ្យខ្ញុំមានចិត្តរីករាយឡើង—គឺ
គ្រាន់តែធ្វើឡើងដើម្បីស្តាប់ខ្លួនអារក្សប៉ុណ្ណោះ ។

ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ ប្រធាន ប៊ែនស័ន បានថ្លែងសុន្ទរកថាមួយដែលមាន
ចំណងជើងថា « ចូរកុំអស់សង្ឃឹម » ។ នៅក្នុងសុន្ទរកថាដ៏ច្បាស់លាស់នោះ លោក
បានព្រមានថា « សាតាំងកំពុងបង្កើនការព្យាយាមយកឈ្នះលើពួកបរិសុទ្ធដោយ
ធ្វើឲ្យពួកគេអស់សង្ឃឹម បាក់ទឹកចិត្ត រងទុក្ខ និង គ្រាំគ្រាក្នុងចិត្ត » ។^{១០} ប្រធាន
ប៊ែនស័ន បានជំរុញឲ្យសមាជិកសាសនាចក្រប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយលោកបានផ្តល់
យោបល់ច្បាស់ៗចំនួន ១២ ដើម្បីទប់ទល់នឹងការបាក់ទឹកចិត្ត ។

យោបល់របស់លោកមាន ការបម្រើអ្នកដទៃ ខិតខំធ្វើការងារ និង ចៀសវាង
ពីភាពខ្ជិលច្រអូស អនុវត្តទម្លាប់ដែលនាំឲ្យមានសុខភាពល្អ ដែលរួមមាន
ដូចជា ការហាត់ប្រាណ និង ការបរិភោគអាហារធម្មជាតិ ការសុំការប្រសិទ្ធពរ
បព្វជិតភាព ការស្តាប់តន្ត្រីដែលបំផុសគំនិត ការរាប់ព្រះពររបស់អ្នក និង
ការដាក់គោលដៅនានា ។ ក្រៅពីនោះទៀត ដូចព្រះគម្ពីរបង្រៀន យើងត្រូវអធិស្ឋាន
ជានិច្ច ប្រយោជន៍ឲ្យយើងអាចយកឈ្នះលើអារក្សសាតាំងបាន (សូមមើល
គ. និង ស. ១០:៥) ។^{១១}

សាតាំងញាប់ញ័រនៅពេលវាឃើញ

ពួកបរិសុទ្ធដែលទន់ខ្សោយបំផុតលុតជង្គង់ចុះអធិស្ឋាន ។^{១២}

វាជាការសំខាន់ដើម្បីដឹងថា អំណាចរបស់សាតាំងមានដែនកំណត់ ។ ក្រុមព្រះ
កំណត់ពីដែនកំណត់ទាំងនោះ ហើយសាតាំងពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យឆ្លងកាត់ដែន
កំណត់នោះឡើយ ។ ឧទាហរណ៍ ព្រះគម្ពីរបញ្ជាក់ដល់យើងថា « អំណាចពុំបាន
ប្រទានឲ្យអារក្សសាតាំង ដើម្បីទៅលួងកូនក្មេងតូចទេ » (គ. និង ស. ២៩:៤៧) ។

ដែនកំណត់សំខាន់មួយផ្សេងទៀតគឺថា សាតាំងពុំដឹងអំពីគំនិតរបស់យើង
លុះត្រាណាយើងប្រាប់វាអំពីគំនិតនោះ ។ ព្រះអម្ចាស់បានពន្យល់ថា « គ្មាននរណា
ឡើយក្រៅពីព្រះដែលជ្រាបនូវគំនិតរបស់អ្នក និងបំណងដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់
អ្នកនោះទេ » (គ. និង ស. ៦:១៦) ។

ប្រហែលនោះគឺជាមូលហេតុដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានបញ្ញត្តិដល់យើងដូចជា
« ចូរកុំអ្វីទាំងឡាយ » (គ. និង ស. ៩:៦) ហើយ « កុំឲ្យនិយាយអាក្រក់ពីអ្នកជិត
ខាងខ្លួនឲ្យសោះ ឬធ្វើទុក្ខអ្វីដល់គាត់ឡើយ » (គ. និង ស. ៤២:២៧) ។ ប្រសិនបើ
អ្នកអាចរៀនទប់អណ្តាតរបស់អ្នក (សូមមើល យ៉ាកុប ១:២៦) នោះអ្នកនឹងពិស្វយ
មាត់ផ្តល់ព័ត៌មានច្រើនដល់សាតាំងឡើយ ។ នៅពេលវាឮការអ្វីទាំងនោះ ការតូញត្រែរ
និង ការរិះគន់ នោះវាក៏ត្រាវៀងទាំងនោះយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ។ ពាក្យសម្តី
អវិជ្ជមានរបស់អ្នកបង្ហាញពីភាពទន់ខ្សោយរបស់អ្នកដល់មាសត្រូវ ។

ខ្ញុំមានដំណឹងល្អមួយសម្រាប់អ្នក ។ កងទ័ពរបស់ព្រះមានច្រើនជាងកងទ័ពរបស់
លូស៊ីហ្វើរ ។ អ្នកអាចមើលជុំវិញខ្លួនអ្នក ហើយគិតថា « ពិភពលោកនេះកំពុងប្រែ
កាន់តែទុរិយោធន៍ខ្លាំងឡើងៗ ។ សាតាំងត្រូវតែឈ្នះសង្គ្រាមនេះ » ។ ចូរកុំឲ្យវាបំភាន់
អ្នកឡើយ ។ សេចក្តីពិតនោះគឺថាយើងមានចំនួនច្រើនជាងពួកមាសត្រូវ ។ សូមចាំ
អំពីកូនចៅពីរភាគបីរបស់ព្រះ ដែលបានជ្រើសរើសផែនការរបស់ព្រះវរបិតា ។

បងប្អូនប្រុសស្រី សូមប្រាកដថាអ្នកកំពុងកតយុទ្ធនៅខាងរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។ សូម
ប្រាកដថា អ្នកកំពុងកាន់ដាននៃព្រះវិញ្ញាណ ។

ខ្ញុំសូមអធិស្ឋានថា នៅចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់អ្នក អ្នកអាចនិយាយដូចសាវ័ក
ប៉ុលនិយាយថា « ខ្ញុំបានតយុទ្ធយ៉ាងល្អ ខ្ញុំបានរត់ប្រណាំងជាស្រេច ខ្ញុំបានរក្សា
សេចក្តីជំនឿទៅហើយ » (ធ្វើច្រើនទី២ ៤:៧) ។ ■

កំណត់ចំណាំ

១. សេចក្តីណែនាំដល់បទគម្ពីរទាំងឡាយ « លូស៊ីហ្វើរ » scriptures.lds.org ។
២. អែសភា ថាហ្វ ប៊ែនស័ន « Beware of Pride » Ensign ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៩ ទំព័រ ៥ ។
៣. Discourses of Brigham Young sel. John A. Widtsoe (ឆ្នាំ ១៩៥៤) ទំព័រ ៧២ ។
៤. សូមមើល Francis M. Gibbons Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God (ឆ្នាំ ១៩៧៩) ទំព័រ ៣៥-៣៦ ។
៥. ឧទាហរណ៍ សូមមើល ខៀវចៅ អេសូ អុជដូហ្វ « You Matter to Him » Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ទំព័រ ២០ ហ្វេដេន ប៊ី ហ៊ីងគ្លី « The Times in Which We Live » Liahona ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០២ ទំព័រ ៨៦ ។
៦. ការបង្រៀនរបស់ប្រធានសាសនាចក្រ ៖ យ៉ូសែប ស្ទីវ (ឆ្នាំ ២០០៧) ទំព័រ ៤៥៤ ។
៧. សូមមើល Teachings: Joseph Smith ទំព័រ ៣១៨ ។
៨. Lyman E. Johnson នៅក្នុង Brigham Young Deseret News ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៨៧៧ ទំព័រ ៤៨៤ ។
៩. ខៀវចៅ អេសូ អុជដូហ្វ « Come, Join with Us » Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ២៣ ។
១០. អែសភា ថាហ្វ ប៊ែនស័ន « Do not Despair » Ensign ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៧៤ ទំព័រ ៦៥ ។
១១. សូមមើល អែសភា ថាហ្វ ប៊ែនស័ន « Do not Despair » ទំព័រ ៦៥-៦៧ ។
១២. William Cowper នៅក្នុង Robert Andrews បានកែសម្រួលដោយ The Concise Columbia Dictionary of Quotations (ឆ្នាំ ១៩៨៧) ទំព័រ ៧៨ ។

ស្តាយខ្មែរ គឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលរីករាយបំផុតដែលខ្ញុំមិន
ដែលធ្លាប់បានជួប ។ ជីវិតរបស់គាត់ហាក់បីដូចជាជួបតែខ្លះ
ទាំងស្រុង ។ ប៉ុន្តែកាលនៅកុមារភាព គាត់បានរស់នៅជាមួយ
ម្តាយដែលប្រមឹក គ្មានលទ្ធភាពមើលថែទាំគាត់ និង ប្អូនស្រីគាត់
ឡើយ ។ ស្តាយខ្មែរ បានប្តូរប្អូនស្រីដែលអត់អាហាររហូត
ដល់ស្លាប់នៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ។ ចាប់តាំងពីអាយុ ៨ ឆ្នាំ
ស្តាយខ្មែរ បានរស់នៅក្នុងមណ្ឌលក្មេងកំព្រា ។ គាត់ត្រូវបានគេ
ឆោក វាយដំធ្វើបាប និងហាមឃាត់មិនឲ្យអធិស្ឋានឡើយ ។ គេ
បានប្រព្រឹត្តចំពោះរូបគាត់ដូចជាទាសករ ។ ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ
គាត់គិតចង់ធ្វើអត្តឃាត ។

ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក ក្នុងការស្វែងរកក្តីសង្ឃឹម នោះ
ស្តាយខ្មែរ បានចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំពួកអិល. ឌី. អេស. ។
ឡេសលី នីលសុន ជាងចិត្តរូប

ស្តាយខ្មែរ បូក្យម៉ា

ទីក្រុង លីប៉ាប៉ា ប្រទេសឡេតូនី

« សិស្សដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់
បានស្វាគមន៍ និង ញញឹមដាក់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំគិតថា
អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានោះគឺជាទេវតាមួយ
អង្គ ។ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក ជីវិតរបស់ខ្ញុំបាន
ផ្លាស់ប្តូរ ។ ឥឡូវនេះវាមានរយៈពេល ១៧ ឆ្នាំ
ហើយរាល់ការគិតចង់បញ្ចប់ជីវិតរបស់ខ្ញុំបាន
រលាយបាត់អស់ ។ សព្វថ្ងៃនេះខ្ញុំមានចិត្តប្រកប
ដោយក្តីសង្ឃឹម ។ នៅពេលខ្ញុំមានបន្ទុកនានា
ខ្ញុំដាក់បន្ទុកនោះលើព្រះ ។ ខ្ញុំបានរៀនថា ត្រូវ
ពឹងផ្អែកលើទ្រង់ចំពោះរឿងគ្រប់យ៉ាង ។ ជីវិត
នេះមានភាពអស្ចារ្យណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ » ។

សូមកុំចាក់បទចម្រៀងនោះ

យូរណាស់មកហើយ គ្រួសាររបស់ខ្ញុំ និង ខ្ញុំ បានរស់នៅក្នុងទីក្រុង ដំរីក្រហម ប្រទេស ម៉ិកស៊ីកូ នៅពេលកូនៗរបស់ខ្ញុំរៀននៅសាលាបឋមសិក្សា ។ រាល់ព្រឹកនៅពេលខ្ញុំជួយរៀបចំកូនៗទាំងបីនាក់របស់ខ្ញុំទៅរៀន យើងបានស្តាប់វិទ្យុ—ជាស្ថានីយវិទ្យុដែលល្បីជាងគេបំផុតនៅក្នុងទីក្រុង—យើងស្តាប់កម្មវិធីដ៏គួរឲ្យពេញចិត្តបំផុត ពិធីការប៉ូស្តិរ៉ូឡូដែលដឹកនាំកម្មវិធីនោះជាយូរជន ។

យើងបានចាប់ផ្តើមស្តាប់ឮបទចម្រៀងដ៏ពេញនិយមមួយ ។ នៅពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់ទំនុកបទនៃចម្រៀងនោះ ខ្ញុំបានដឹងអំពីអត្ថន័យនៃចម្រៀងនោះ ទោះបីវាគ្មានពាក្យត្រោតត្រាតក្តី ប៉ុន្តែវាដឹកនាំទៅរកភាពត្រោតត្រាត និង អាសអាភាស ។

ខ្ញុំបាននិយាយដោយម៉ឺងម៉ាត់ទៅកាន់កូនៗរបស់ខ្ញុំថា « យើងពុំអាចស្តាប់ពាក្យសម្តីបែបនេះឡើយ » ។ ប្រហែលពួកគេពុំបានផ្តោតអារម្មណ៍លើទំនុកបទចម្រៀងនោះឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានផ្តោតអារម្មណ៍លើ

គ្រប់គ្រាន់ បន្តិចទៀតច្រៀងគ្រហឹមតាមចង្វាក់ភ្លេងនោះ ។

ពួកគេបានឃើញខ្ញុំបិទសំឡេងវិទ្យុ ហើយពួកគេបានសួរខ្ញុំថា ម៉ាក់ហេតុអ្វីបិទវា ។ « ម៉ាក់នឹងប្រាប់ពិធីការវិទ្យុនេះ ឲ្យដកបទចម្រៀងនេះចេញពីកម្មវិធី » ។ ការភ្ញាក់ផ្អើលរបស់ពួកគេបានជំរុញចិត្តខ្ញុំឲ្យចាត់វិធានការណ៍នោះបន្តទៀត ។

ពួកគេស្ទើរតែពុំជឿសោះ ហើយខ្ញុំខ្លួនឯងក៏ស្ទើរតែពុំជឿដែរថា ខ្ញុំបានយកទូរសព្ទ ហើយទូរសព្ទទៅកាន់ស្ថានីយវិទ្យុនោះ ។ ខ្ញុំពុំរំពឹងថានឹងទទួលបានការឆ្លើយតបឡើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំងដែលពិធីការប៉ូស្តិរ៉ូឡូដដែល ដែលយើងបានស្តាប់កម្មវិធីនោះ បានឆ្លើយទូរសព្ទរបស់ខ្ញុំភ្លាមៗ ។

ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថា ខ្ញុំពុំយល់ស្របចំពោះការស្តាប់

នៅពេលយើងបានស្តាប់ឮបទចម្រៀងដ៏ពេញនិយមមួយតាមវិទ្យុ នោះខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់ទំនុកបទចម្រៀងនោះ ។

បទចម្រៀងនោះទេ ដោយសារគ្រួសារជាច្រើនបានបើកស្តាប់វិទ្យុប៉ូស្តិរ៉ូនេះ នៅម៉ោងនេះរៀងរាល់ព្រឹក ។ គាត់បានសួរខ្ញុំ ថាតើខ្ញុំចង់ឲ្យគាត់ចាក់បទចម្រៀងណាវិញ ប៉ុន្តែឥរិយាបថរបស់គាត់មានសភាពល្អធម្មតាទេ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែសូមថា កុំឲ្យគាត់ចាក់បទចម្រៀងនោះ អំឡុងពេលដែលក្មេងៗនៅផ្ទះ ។

ខ្ញុំពុំបានដឹងឡើយថា តើការសន្ទនាតាមទូរសព្ទរបស់ខ្ញុំនោះ កំពុងផ្សាយផ្ទាល់ឬអត់នោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអំណរគុណណាស់ដែលពិធីការប៉ូស្តិរ៉ូឡូនោះបានស្តាប់ខ្ញុំ ។ ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក ខ្ញុំសូមប្រាប់ថា ការស្នើសុំរបស់ខ្ញុំត្រូវបានទទួលយក ។

បទពិសោធន៍នោះបានបញ្ជាក់ខ្ញុំថា យើងត្រូវមានចិត្តក្លាហាន នៅពេលការសម្រេចចិត្តនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃយើង ហើយធ្វើអ្វីៗដែលចាំបាច់ដើម្បីការពារកូនៗរបស់យើងពីឥទ្ធិពលអវិជ្ជមាន ។

នៅពេលយើងធ្វើបែបនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចបន្តធ្វើជាគូកូនរបស់យើងជាប់ជានិច្ច ។ ■

ម៉ារៀ ហើណាន់ឌេស រដ្ឋ តិចសាស ស.រ.អា.

កាបូបលុយដែលបាត់

ៗនេះខ្ញុំបានប្តូរទៅនៅផ្ទះថ្មី ហើយខ្ញុំបានសុំឲ្យសមាជិកសាសនាចក្រមួយចំនួនជួយក្នុងគម្រោងមួយនៅផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ។ នៅពាក់កណ្តាលនៃគម្រោងនោះ ខ្ញុំបានទៅទិញសម្ភារមួយចំនួនដែលយើងត្រូវការដើម្បីបញ្ចប់គម្រោងនោះ ។ បន្ទាប់ពីយើងបានបញ្ចប់គម្រោង ខ្ញុំ ស្រាប់តែដឹងថាខ្ញុំបានបាត់កាបូបលុយ ។ ខ្ញុំស្ទុះស្មោះណាស់ ព្រោះនៅក្នុងកាបូបលុយនោះមានឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ រួមទាំងមានលុយដែលខ្ញុំទើបតែទទួលបានពីអតិថិជនម្នាក់កាលពីព្រឹកនោះ ។ ខ្ញុំបានបកក្រោយទៅកន្លែងដែលខ្ញុំបានទិញសម្ភារនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំរកវាពុំឃើញឡើយ ។ ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយរកមើល ប្រសិនបើខ្ញុំបានជ្រុះវានៅកន្លែងណាមួយ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែរកវាពុំឃើញសោះ ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមគិតអំពីអ្វីដែលអាចធ្វើ ដើម្បីទទួលបានឯកសារទាំងអស់នោះសារជាថ្មីវិញ ។ ក្រោយមកពីមុនចេញពីផ្ទះ មានមត្តិភក្តិម្នាក់បានសួរខ្ញុំថា « តើឯងបានអធិស្ឋានហើយឬនៅ ? »

ភ្លាមនោះ ខ្ញុំបានគិតថា « ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានរួចហើយ ! »

ប៉ុន្តែតាមពិតទៅ ខ្ញុំពុំបានអធិស្ឋានដោយអស់ពីចិត្តឡើយ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ខ្ញុំចង់បង្ខំឆន្ទៈរបស់ខ្ញុំលើព្រះទ័យរបស់ព្រះវរបិតាស្តី ហើយឲ្យទ្រង់បំពេញកាតព្វកិច្ចទ្រង់យ៉ាងណាក៏បាន ដើម្បីជួយខ្ញុំឲ្យរកកាបូបលុយនោះ ។ ប៉ុន្តែក្រោយមក ខ្ញុំបានចាំខគម្ពីរនៅក្នុង អេសាយ ៥៥:៨ ៖ « ពីព្រោះគំនិតយើងមិនមែនដូចជាគំនិតរបស់ឯងរាល់គ្នាទេ ដូច្នេះវាមិនមែនជាផ្លូវរបស់យើងដែរ » ។

នៅថ្ងៃអាទិត្យខ្ញុំបានទៅព្រះវិហារ ហើយសមាជិកម្នាក់ដែលបាននៅជាមួយខ្ញុំកាលពីថ្ងៃមុននោះ បានប្រាប់ខ្ញុំថា គាត់បានអធិស្ឋានដោយស្មោះទូលសូម

ខ្ញុំបានទូលសូមឲ្យព្រះវរបិតាស្តីឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើង ដើម្បីពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់ភរិយា និង កូនៗរបស់ខ្ញុំ ។

ដល់ព្រះវរបិតាស្តី ឲ្យខ្ញុំអាចរកកាបូបលុយនោះឃើញវិញ ។ គាត់បាននិយាយថា គាត់មានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំនឹងរកឃើញកាបូបលុយនោះវិញ ។ ក្រោយមកនៅពេលខ្ញុំអង្គុយសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួន នោះខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមអានអត្ថបទមួយដែលមានចំណងជើងថា ការទទួលបានចម្លើយពីការអធិស្ឋានរបស់យើង ដែលថ្លែងដោយអែលឌើរ ជីន អ័រ យុក ដែលបានដោះលែងពីសមាជិកនៃពួកចិត្តសិបនាក់ ។ ទំព័រដំបូងបានប្រាប់អំពីរឿងមួយដែលស្រដៀងទៅនឹងរឿងរបស់ខ្ញុំបេះបិទ ៖ កូនប្រុសរបស់អែលឌើរ យុក បានបាត់កាបូបលុយរបស់គាត់ ដូច្នេះគ្រួសារទាំងមូលបានប្រជុំគ្នា ហើយអធិស្ឋានទូលសូមព្រះអម្ចាស់ឲ្យពួកគេរកកាបូបលុយនោះឃើញវិញ ។

បន្ទាប់ពីអានអំពីបទពិសោធន៍នោះមក ខ្ញុំបានអនុវត្តអ្វីដែលខ្ញុំបានអាននោះ ហើយបានប្រមូលប្រពន្ធ និង កូនៗរបស់ខ្ញុំមកជុំគ្នា ។ យើងឈរជារង្វង់ ហើយពួកយើងម្នាក់ៗបានពោលពាក្យអធិស្ឋានអង្វរការសូមឲ្យព្រះអម្ចាស់ជួយពួកយើង រកកាបូប

លុយនោះឃើញវិញ ប្រសិនបើវាជាព្រះទ័យរបស់ទ្រង់ ។

កាលពីមុន ខ្ញុំបានឃើញពីអំណាចនៃការអធិស្ឋានហើយ ប៉ុន្តែក្រោយមក នៅពេលខ្ញុំបានអធិស្ឋានតែឯង នោះខ្ញុំបានទូលសូមព្រះវរបិតាស្តីឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើង ដើម្បីពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់ភរិយា និង កូនៗរបស់ខ្ញុំ ។

ថ្ងៃស្អែកឡើងមានបុរសម្នាក់បានទូលសូមកុំខ្ញុំ ។ គាត់បាននិយាយថា គាត់រើសបានកាបូបលុយរបស់ខ្ញុំ រួមទាំងលុយដែលមាននៅក្នុងកាបូបនោះផងដែរ ។ ខ្ញុំបានយំដូចជាកូនក្មេង ដោយសារការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំបានទទួលចម្លើយ ហើយសេចក្តីជំនឿរបស់គ្រួសារខ្ញុំត្រូវបានពង្រឹងឡើង ។

ខ្ញុំដឹងថាព្រះវរបិតាស្តី ឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើងម្នាក់ៗទៅតាមពេលវេលារបស់ទ្រង់ និងតាមរបៀបរបស់ទ្រង់ ទោះមានកូនចៅទ្រង់ជាច្រើនបានអធិស្ឋានទៅរកទ្រង់ក្តី ។ ■

ស៊ីស្យ ម៉ាសែលីណា ទីក្រុង ហ្គយអាស ប្រទេសប្រេស៊ីល

បានសង្គ្រោះនៅក្នុងបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ

ជា វៀយៗ ស្វាមីខ្ញុំត្រូវធ្វើការនៅថ្ងៃអាទិត្យ ដោយទុកឲ្យខ្ញុំយកកូនប្រុសទាំងបួននាក់របស់យើងទៅព្រះវិហារតែម្នាក់ឯង ។ នាថ្ងៃអាទិត្យមួយ អំឡុងពេលប្រជុំសាក្រាម៉ង់ កូនប្រុសពីរនាក់របស់ខ្ញុំបានឈ្លោះគ្នា ។ ប្រសិនបើខ្ញុំឲ្យសៀវភៅទៅកូនណាម្នាក់នោះកូនផ្សេងទៀតនឹងដណ្តើមគ្នាយកសៀវភៅនោះដែរ ។ ខ្ញុំបានសាកល្បងឲ្យនំ ប្រដាប់លេង និង ឲ្យជាត់រូបភាព ប៉ុន្តែគ្មានប្រយោជន៍សោះ ។ ខ្ញុំស្មុគស្មាញណាស់ជាមួយកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ព្រោះពួកគេពុំអាចអង្គុយឲ្យស្ងាត់ស្ងៀមបាន សូម្បីតែមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ។

ខ្ញុំបានលូកយកប្រដាប់លេងតូចមួយពីកាបូបខ្ញុំរួចហុចវាឲ្យទៅកូនរបស់ខ្ញុំដែលមានអាយុមួយឆ្នាំ ។ រំពេចនោះ ថាយសុន កូនប្រុសខ្ញុំដែលមានអាយុបីឆ្នាំបានស្រែកឡើង ខណៈដែលគេបានសង្កេតឃើញប្អូនប្រុសរបស់គេ ព្យាយាមដណ្តើមយកប្រដាប់លេងនោះ ។ ខ្ញុំមានក្តីខ្មាសអៀន ពេលខ្ញុំបីកូនតូចទាំងពីរនាក់ដែលស្រែកយំ ឈ្លោះគ្នានោះយកចេញទៅបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ ។

រំពេចនោះខ្ញុំបានយំ ។ ហេតុអ្វីវាលំបាកម្ល៉េះ ? ខ្ញុំបានធ្វើអ្វីដែលព្រះវរបិតាសូត្រសព្វព្រះទ័យឲ្យខ្ញុំធ្វើហើយ ដោយនាំគ្រួសារខ្ញុំមកព្រះវិហារមែនទេ ? ប៉ុន្តែខ្ញុំពុំអាចធ្វើកិច្ចការនេះបន្តទៀតបានឡើយ ។ វាហាក់ឆ្ងាយ ហើយខ្មាសអៀន ដែលត្រូវគ្រប់គ្រងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ពេញមួយការប្រជុំសាក្រាម៉ង់រាល់សប្តាហ៍តែម្នាក់ឯងដូច្នោះ ។ ខ្ញុំពុំចង់ត្រឡប់មកវិញឡើយ ។

ខ្ញុំបានអង្គុយទាំងមានអារម្មណ៍គិតបែបនោះប្រហែលជា ១៥ វិនាទី ស្រាប់តែមានស្រ្តីម្នាក់ដែល ខ្ញុំទើបតែស្គាល់បានដើរចូលមកបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវនោះតាមក្រោយខ្ញុំដែរ ។ គាត់ឈ្មោះ ប៊ីស ។ គាត់តែងតែអង្គុយម្នាក់ឯង ដោយសារស្វាមីរបស់គាត់បម្រើនៅក្នុងគណៈប៊ីស្ស៊ុត ហើយកូនៗរបស់គាត់ធំៗអស់ហើយ ។ គាត់បាននិយាយថា « ប្អូនស្រីមកព្រះវិហារតែម្នាក់ឯង

ខ្ញុំ ស្មុគស្មាញណាស់ជាមួយកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ព្រោះពួកគេពុំអាចអង្គុយឲ្យស្ងាត់ស្ងៀមបាន សូម្បីតែមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ។

រចនាប្រភេទដោយ អេលែន ហ្គាន់ស៍

អានចប់ហើយ !

ជានិច្ច ! ខ្ញុំអាចឃើញថា ប្អូនកំពុងតែព្យាយាមយ៉ាងខ្លាំង ។ តើអាចឲ្យ ថ្វាយសុន អង្គុយជាមួយបងបានទេ ? » ខ្ញុំពុំអាចរកនឹកឆ្លើយតបវិញឡើយ ! ខ្ញុំគ្រាន់តែងក់ក្បាល នៅពេលគាត់បានយក ថ្វាយសុនពីដៃខ្ញុំទៅ ហើយដឹកដៃគាត់ត្រឡប់ទៅក្នុងសាលាជំនុំវិញដោយស្ងប់ស្ងាត់ និង រីករាយ ។

ខ្ញុំបានជូតទឹកភ្នែកខ្ញុំចេញ លើកកូនខ្ញុំឡើង ហើយបានដើរដោយចិត្តរាបសាត្រឡប់ចូលទៅក្នុងសាលាជំនុំវិញ ដើម្បីរករាយនឹងភាពសុខសាន្តនៃការប្រជុំនោះបន្តទៀត ។

នៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ នៅពេលយើងបានដើរចូលទៅការប្រជុំសាក្រាម៉ង់ ថ្វាយសុន បានសម្លឹងរកមើលមិត្តភក្តិថ្មីរបស់គាត់ ។ នៅពេលយប់គាត់បានអធិស្ឋានថា « ឱ ព្រះបិតាស្ថិតអើយ សូមអរគុណទ្រង់ចំពោះអំពើ បើស ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់គាត់ខ្លាំងណាស់ ! »

អស់រយៈពេលជាងបីឆ្នាំហើយជាញឹកញយ ថ្វាយសុននៅតែសម្លឹងរកមើលបងស្រី បើសពេលនៅក្នុងសាលាជំនុំ ។ ឆ្នាំមុន គាត់ត្រូវបានហៅបម្រើជាគ្រូបង្រៀនថ្នាក់បឋមសិក្សារបស់ ថ្វាយសុន ។ ថ្វាយសុនពិតជាភ្លេងដំរីកាយម្នាក់ ។

ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះបងស្រី បើស និង ឆន្ទៈរបស់គាត់ ដើម្បីស្រឡាញ់ និង បម្រើអ្នកដទៃ ។ ខ្ញុំដឹងថា យើងអាចផ្តល់ពរដល់មនុស្សផ្សេងទៀត ពេលយើងបម្រើពួកគេដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះបានធ្វើ ។ ■ គ្រីស្ទី លេវីស រដ្ឋ យូថាហ៍ ស.រ.អា.

នៅ សៀវភៅថ្ងៃអាទិត្យមួយ ក្នុងអំឡុងពេលសម្ភាសរបស់ខ្ញុំក្នុងនាមជាប៊ីស្សុត ខ្ញុំមានក្តីសោមនស្សរីករាយអង្គុយជាមួយមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំម្នាក់ ដើម្បីជជែកគ្នាអំពីឧបសគ្គមួយចំនួនដែលគាត់បានជួប ។ បន្ទាប់ពីបានស្តាប់កង្វល់របស់គាត់មួយសន្ទុះមក ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា អ្វីដែលគាត់ត្រូវការនោះគឺការអានព្រះគម្ពីរឲ្យបានជាប់លាប់ ។ ក្នុងនាមជាប៊ីស្សុត ខ្ញុំក៏ត្រូវបានរំលឹកថា ខ្ញុំក៏គប្បីសិក្សាព្រះគម្ពីរឲ្យបានជាប់លាប់ផងដែរ ដែលជាជឿនមួយដែលខ្ញុំមានការលំបាកនឹងអនុវត្តតាម ។ ដូច្នេះខ្ញុំបានផ្តល់យោបល់ថាយើងត្រូវក្លាយជា « ដៃគូដែលមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះគ្នា » ក្នុងការព្យាយាមសិក្សាព្រះគម្ពីរឲ្យបានកាន់តែជាប់លាប់ឡើង ។

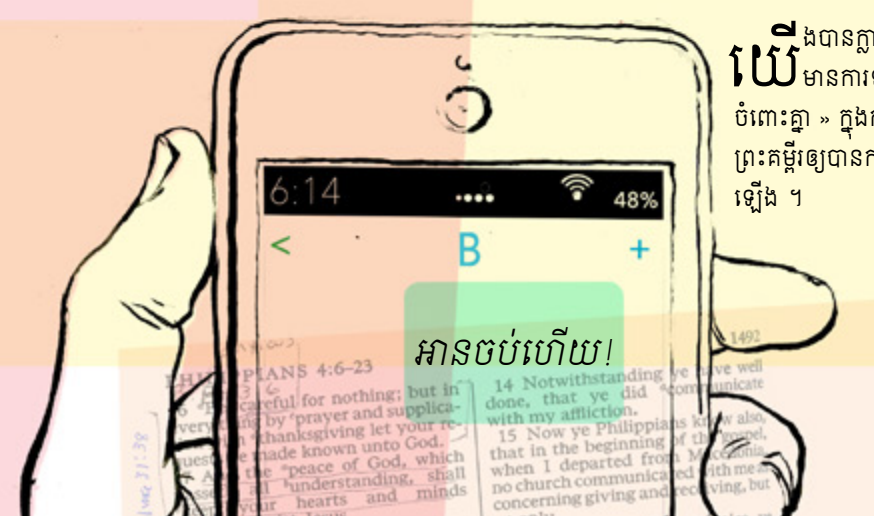
រៀងរាល់ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអានគម្ពីររបស់យើងចប់ យើងបានផ្ញើសារឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមកដោយសរសេរពាក្យថា អានចប់ហើយ ! ការដឹងថាមានម្នាក់ទៀតកំពុងរង់ចាំស្តាប់ថាតើ យើងបានអាន ឬ មិនទាន់បានអានគម្ពីរនាថ្ងៃនេះ ក្លាយជាការជំរុញចិត្តយ៉ាងខ្លាំងចំពោះយើងទាំងពីរនាក់ ។ ប្រសិនបើមានពួកយើងណាម្នាក់ភ្លេចអាន នោះការទទួលសារជាការក្រើនរំលឹកមួយ ។ ប្រសិនបើយើងពុំបានផ្ញើសារទេ នោះយើងពុំស្តីបន្ទោសឲ្យគ្នាទេ ។ យើងបានធ្វើបែបនេះដោយពុំធ្វើឲ្យនរណាម្នាក់មានអារម្មណ៍ថាខ្លួនឯងខុសឡើយ ។

ឥឡូវនេះយើងបានចាប់ផ្តើមធ្វើបែបនេះអស់រយៈពេលប្រាំមួយខែ ហើយខ្ញុំបានចាំថា គ្មានមួយថ្ងៃណាដែលយើងខកខានពុំបានអានព្រះគម្ពីររបស់

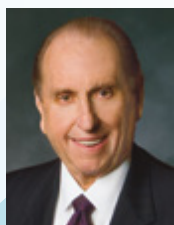
យើងឡើយ ។ បងប្រុសរូបនេះបានឡើងនិយាយនៅក្នុងការប្រជុំតាមអាហារ និង ថ្លែងទីបន្ទាល់កាលពីពីរខែមុន ហើយបានចែកចាយទីបន្ទាល់របស់គាត់ អំពីឥទ្ធិពលវិជ្ជមានដែលការសិក្សាព្រះគម្ពីរប្រចាំថ្ងៃមានលើរូបគាត់ និង គ្រួសារគាត់ ។

ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះបងប្រុសរូបនេះ និង មិត្តភាពរបស់គាត់ រួមទាំងការផ្ញើសារជាប្រចាំថ្ងៃរបស់គាត់ ។ ខ្ញុំបានឃើញពីរបៀបដែលបច្ចេកវិទ្យា អាចពង្រីកការយល់ដឹងក្នុងជីវិតយើង នៅពេលយើងប្រើវាដោយត្រឹមត្រូវ ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះព្រះគម្ពីរ និង របៀបដែលព្រះគម្ពីរថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទ ។ ខ្ញុំដឹងថា ការពលិកម្មឆ្លងរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ អាចធ្វើឲ្យយើងម្នាក់ៗ ត្រឡប់ទៅរស់នៅជាមួយទ្រង់វិញនៅថ្ងៃខាងមុខ ។ ■

អាឡិច វីរី ប្រីសទីស ឧទ្ទេស ប្រទេសកាណាដា

យើងបានក្លាយជា « ដៃគូដែលមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះគ្នា » ក្នុងការព្យាយាមសិក្សាព្រះគម្ពីរឲ្យបានកាន់តែជាប់លាប់ឡើង ។

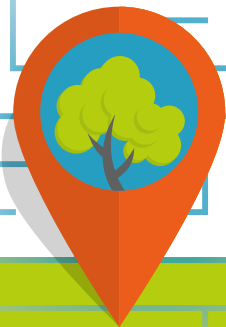

ជាលីអាហូណាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក

« ពររបស់អ្នកគឺមិនត្រូវបត់ទុកឲ្យស្អាត ហើយញាត់ទុកចោលនោះទេ ។ ក៏មិនមែនយកវាដាក់ស៊ុមតាំងទុក ឬ បោះពុម្ពផ្សាយនោះដែរ ។ ប៉ុន្តែ ត្រូវយកវាមកអាន ។ ត្រូវស្រឡាញ់វា ។ ត្រូវធ្វើតាមវា ។ ពររបស់លោកអយ្យកោរបស់អ្នកនឹងជួយអ្នកក្នុងគ្រាលំបាកនានា ។ ពររបស់លោកអយ្យកោនឹងដឹកនាំអ្នកឲ្យឆ្លងកាត់គ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយក្នុងជីវិត ។ . . ពររបស់លោកអយ្យកោរបស់អ្នកគឺផ្តល់ឲ្យអ្នក ជាលីអាហូណាផ្ទាល់ខ្លួនមួយ ដើម្បីបង្ហាញទិស និង ដឹកនាំផ្លូវរបស់អ្នក » ។

ប្រធាន ថូម៉ាស អេស « Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light » Ensign ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៨៦ ទំព័រ ៦៦ ។

ការយល់ដឹងអំពី ពររបស់ លោកអយ្យការរបស់អ្នក

ដោយ អាណិត ហ៊ុន វិលឌីន

ដិតនេះពោរពេញទៅដោយការសម្រេចចិត្ត ៖ តើ ខ្ញុំគួរតែចូលរៀនសាលាណាមួយ ? តើខ្ញុំគួរតែ សិក្សាមុខវិជ្ជាអ្វី ? តើខ្ញុំគួរប្រើបេសកកម្មឬ ទេ ? តើខ្ញុំគួរប្រកាជាមួយនរណា ? ប្រសិនបើគេឲ្យ ផែនទីផ្ទាល់ខ្លួនមួយដល់អ្នក ដើម្បីស្វែងរកការសម្រេច ចិត្តនានាអំពីជីវិតនេះ តើអ្នកនឹងធ្វើតាមផែនទីនោះ ដែរឬទេ ?

ព្រះវិចិត្រស្វគ៌ និង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បាន ប្រទានផែនទីបែបនោះដល់យើង—គឺពររបស់លោក អយ្យការ—ដើម្បីផ្តល់ការណែនាំដល់ជីវិតរបស់ យើង ។ ទោះបីជាយើងត្រូវបានប្រទានឲ្យនូវអំណោយ ទាននៃសិទ្ធិជ្រើសរើស ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយ សេរីដោយផ្ទាល់ខ្លួនក្តី ក៏ពររបស់លោកអយ្យការ អាច ផ្តល់ការយល់ដឹងអំពីផ្លូវនានា ដែលនឹងនាំសុភមង្គល ដ៏មហិមាមកដល់យើង ។

ប៉ុន្តែការមានតែផែនទីតែមួយមុខនោះគឺពុំគ្រប់គ្រាន់ ឡើយ ។ យើងត្រូវតែសិក្សា យល់ ហើយអនុវត្ត អត្ថន័យនានាដែលមាននៅក្នុងផែនទីនោះ ។ ដូចគ្នា នេះផងដែរ នៅពេលអ្នកយល់ច្បាស់អំពីពាក្យពេចន៍ ដែលបានប្រើនៅក្នុងពររបស់លោកអយ្យការរបស់ អ្នក—ជាមគ្គុទេសក៍ផ្ទាល់ខ្លួនអំពីជីវិតរបស់អ្នក—នោះ អ្នកអាចបញ្ជាក់ដឹង ថាអ្នកជានរណា ហើយថាអ្នកនឹង ក្លាយជាមនុស្សបែបណានៅក្នុងព្រះនេត្រនៃព្រះ ។

ការយល់ដឹងអំពីពូជផ្សេងរបស់អ្នក

ដំបូង ហើយសំខាន់បំផុត ពររបស់លោកអយ្យការ របស់អ្នកប្រកាសអំពីពូជផ្សេងរបស់អ្នក ឬ បញ្ជាក់ ប្រាប់ថាអ្នកនៅក្នុងកុលសម្ព័ន្ធជាក់លាក់ណាមួយ នៃ កុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរបស់យ៉ាកុប (ដែលក្រោយមក ត្រូវបានហៅថាជា អ៊ីស្រាអែល) ។ ទោះបីជាយើង ទាំងអស់គ្នាពុំមែនជាពូជអំបូរពិតប្រាកដរបស់យ៉ាកុប ក្តី ព្រះគម្ពីរបង្រៀនយើងថា សមាជិកសាសនាចក្រ គឺត្រូវបានយកមកចិញ្ចឹមនៅក្នុងរង្វង់អ៊ីស្រាអែល ៖ « ចំពោះមនុស្សជាច្រើនដែលទទួលដំណឹងល្អនេះ នោះនឹងត្រូវបានហៅតាមឈ្មោះអ្នក ហើយនឹងត្រូវបាន រាប់ថាជាពូជអ្នក ហើយនឹងក្រោកឡើង ហើយជូនពរ ដល់អ្នកជាឪពុករបស់គេ » (អំប្រាហាំ ២:១០) ។

ស្វែងរកសាស្ត្រពេល មកពី រដ្ឋ យូថាហ៍ ស.រ.អា. និយាយថា « ការដឹងថាខ្ញុំមកពីរង្វង់នៃលោកយ៉ាកុប ជួយខ្ញុំឲ្យយល់អំពីគោលបំណងនៅក្នុងជីវិតនេះ និង មូលហេតុដែលខ្ញុំត្រូវបានហៅឲ្យប្រើក្នុងមុខងារ ជាក់លាក់នានានៅក្នុងព្រះវិហារ » ។

ពររបស់លោកអយ្យការរបស់អ្នកក៏ពិពណ៌នាអំពី ពរជ័យដែលទាក់ទងនានា ដែលកើតមានមកជាមួយ នឹងកុលសម្ព័ន្ធជាក់លាក់របស់អ្នក ។ ឧទាហរណ៍ សមាជិកសាសនាចក្រជាច្រើនគឺនៅក្នុងកុលសម្ព័ន្ធ អេប្រាអិម ជាកុលសម្ព័ន្ធដែលមានការទទួលខុសត្រូវ ពិសេស ដើម្បីផ្សាយសារលិខិតនៃដំណឹងល្អដែល

ការស្គាល់ពីផ្នែកនានានៃ ពរជ័យរបស់អ្នក អាចជួយ អ្នកឲ្យរកឃើញការដឹកនាំ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ។

បានស្តារឡើងវិញដល់ពិភពលោក (សូមមើល ចោទិយកថា ៣៣:១៣-១៧, គ. និង ស. ១៣៣:២៦- ៣៤) ។

ស្វែងរកដំបូន្មានផ្ទាល់ខ្លួន

នៅពេលប្រើផែនទីបានត្រឹមត្រូវ នោះវាជួយឲ្យអ្នក ធ្វើដំណើរមិនវេចផ្លូវឡើយ ។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ នៅក្នុងដំណើរនៃជីវិតនេះ ពររបស់លោកអយ្យការរបស់ អ្នកអាចផ្តល់ដំបូន្មាន និង ការណែនាំដល់ជីវិតរបស់ អ្នក ។ ពររបស់លោកអយ្យការរបស់អ្នកពុំគ្រាន់តែ ប្រាប់អ្នកអំពីអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើឡើយ ប៉ុន្តែវាអាចផ្តល់

គន្លឹះសម្រាប់ការសិក្សា

- ស្វែងរកដំបូន្មាន ការព្រមាន ទេពកោសល្យ និង ការសន្យាដែលមាននៅក្នុងពររបស់លោកអយ្យកោអ្នក ។ អធិស្ឋានអំពីរបៀបដែលចំណុចទាំងនោះអនុវត្តចំពោះអ្នក នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃជីវិតអ្នក ។
- សិក្សាឲ្យលម្អិតអំពីពររបស់អ្នក ហើយសិក្សាវាជារឿយៗពេញមួយជីវិតអ្នក ។ ប្រយោគដដែលៗនោះ អាចមានអត្ថន័យច្រើនចំពោះអ្នក នៅគ្រាផ្សេងៗគ្នា ។
- ចងចាំថា ពររបស់លោកអយ្យកោពុំរៀបរាប់ពីគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃជីវិតអ្នកឡើយ ។ ទោះបីគោលដៅសំខាន់ពុំបានរៀបរាប់នៅក្នុងពររបស់អ្នកក្តី គោលដៅនោះអាចនៅតែជារឿងសំខាន់ដែលត្រូវស្វែងរក ។
- គោរពប្រតិបត្តិតាមដំណឹងល្អ ។ ពរជ័យនៅក្នុងពររបស់លោកអយ្យកោគឺផ្អែកលើភាពសុចរិតរបស់អ្នក ។
- ដាក់គោលដៅស្វែងរកអំណោយទាន ហើយអភិវឌ្ឍទេពកោសល្យដែលបានប្រាប់នៅក្នុងពររបស់អ្នក ។
- គិតអំពីកន្លែងដែលអ្នកនឹងត្រូវនាំទៅនៅក្នុងជីវិតនេះ ហើយទីបំផុតតើអ្នកចង់ឲ្យជីវិតអ្នកប្រែជាបែបណា ? តើគោលដៅរបស់អ្នកស្របទៅនឹងពររបស់លោកអយ្យកោអ្នកយ៉ាងដូចម្តេច ?
- សូមគិតអំពីការថតចម្លងពររបស់លោកអយ្យកោអ្នក ដើម្បីសិក្សាវា ។ អ្នកអាចសរសេរការយល់ដឹង ដកស្រង់ពាក្យពេចន៍ដែលអ្នកចាប់អារម្មណ៍ និង កត់ត្រាខគម្ពីរដែលទាក់ទងនឹងពររបស់អ្នក ។

ការយល់ដឹងផ្ទាល់ខ្លួនអំពីផ្លូវណាមួយ—ប្រសិនបើដើរដោយសេចក្តីជំនឿ—នោះអាចជួយអ្នកឲ្យដឹង ថានៅពេលណាដែលជីវិតរបស់អ្នកកំពុងធ្វើអ្វីៗស្របតាមព្រះឆន្ទៈរបស់ព្រះវរបិតាស្តី ។ នៅពេលអ្នកសិក្សាពររបស់លោកអយ្យកោរបស់អ្នក ហើយព្យាយាមរស់នៅក្នុងឥរិយាបថមួយដែលយោងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ នោះអ្នកអាចរកឃើញនូវសុវត្ថិភាព អំណរ និង ការណែនាំ ។

ហ្គាព្រីយ៉ែល ប៉ាធមឌេស មកពីទីក្រុង លីម៉ា ប្រទេសព្យូនី និយាយថា៖ « ដំបូន្មានមួយចំនួនដែលបានផ្តល់ដល់ខ្ញុំនៅក្នុងពរជ័យនោះ គឺថាខ្ញុំអាចអនុវត្តវាបានពេញលេញជាមួយគ្រួសារខ្ញុំ និង បន្ទាប់ពីខ្ញុំត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយភរិយាខ្ញុំតែប៉ុណ្ណោះ ។

ថ្មីៗនេះយើងមានចម្ងល់ថា តើពួកយើងអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីពង្រឹង និង កសាងគ្រួសារថ្មោងថ្មីរបស់យើង ។ យើងបានទទួលចម្លើយតាមរយៈពររបស់លោកអយ្យកោរបស់ខ្ញុំ ។ នៅក្នុងពរជ័យនោះ បានណែនាំខ្ញុំឲ្យផ្តល់អាទិភាពលើការគោរពគ្នា ការអត់ធ្មត់ និង មានសេចក្តីស្រឡាញ់នៅក្នុងគ្រួសារ ដោយសារនេះគឺជាគ្រឹះសំខាន់មួយចំនួននៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

« នៅពេលយើងបានផ្ដោតចិត្តទុកដាក់លើរឿងនេះ ភរិយារបស់ខ្ញុំ និង ខ្ញុំបានយកឈ្នះលើបញ្ហានានា ។ យើងនៅតែមានឧបសគ្គម្តងម្កាល ជាគ្រួសារប៉ុន្តែយើងមានភាពរីករាយ ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ព្រះអម្ចាស់កំពុងរំលឹកខ្ញុំអំពីរបៀបដែលខ្ញុំអាចមានគ្រួសារ ដែលទ្រង់បានសន្យាដល់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលតាមរយៈ ពររបស់លោកអយ្យកោ ហើយថាដំបូន្មាននៅក្នុងពរជ័យនោះគឺត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង » ។

សូមស្តាប់តាមការព្រមាន

ផែនទីនឹងពុំគូសបង្ហាញអំពីគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ដែលនៅតាមផ្លូវដោយស្វ័យប្រវត្តិនោះទេ ប៉ុន្តែសំណាងណាស់ ជាញឹកញយ ពររបស់លោកអយ្យកោប្រាប់អំពីការព្រមាននានា ដើម្បីការពារយើងនៅតាមផ្លូវនោះ ។ ការព្រមានទាំងនេះ ជួយការពារយើងពី

ឥទ្ធិពលរបស់សាតាំង ការព្រមានផ្សេងទៀតអាចបំភ្លឺយើងអំពីរបៀបដែលយើងអាចយកឈ្នះលើភាពខាងសាច់ឈាមដែលមាននៅក្នុងខ្លួនយើង ។

សម្រាប់ ខាធូន ខា មកពីរដ្ឋ យូថាហ៍ ការព្រមានមួយចំនួននៅក្នុងពររបស់លោកអយ្យកោរបស់នាង ពុំមានភាពច្បាស់លាស់ភ្លាមៗសម្រាប់នាងឡើយ ប៉ុន្តែក្រោយពីការសិក្សាអំពីពរជ័យរបស់ខ្លួន នោះនាងទទួលបានការយល់ដឹងថ្មី ។

« ពេលខ្ញុំបានទទួល ពររបស់លោកអយ្យកោខ្ញុំត្រូវបានព្រមានអំពីមនុស្សដែលព្យាយាម និង ទាក់ទាញខ្ញុំឲ្យចេញពីសេចក្តីពិតដោយការនិយាយអ្វីៗដែលផ្តាច់ចិត្តខ្ញុំ ។ ខ្ញុំពុំបានគិតច្រើនអំពីរឿងនោះឡើយ ខ្ញុំមានជំនឿរឹងមាំលើគោលលទ្ធិដែលបានបង្រៀនដល់ខ្ញុំ ។

« ប៉ុន្តែ នៅឆ្នាំបន្ទាប់មកនោះ ដំបូងខ្ញុំបានជួបគំនិត និង ទស្សនៈដែលហាក់បីដូចជាបានផ្ដោតទៅលើភាពយុត្តិធម៌ និង សេចក្តីស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែតាមពិតទៅវាមិនដូច្នោះទេ ។ គំនិត និងទស្សនៈទាំងនេះហាក់បីដូចជាមកពីគ្រប់ទិសទី ៖ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ សាលារៀន សូម្បីតែមិត្តភក្តិស្និទ្ធស្នាល ។ ទោះបីយ៉ាងណាក្តី ខ្ញុំបានដឹងថាទស្សនៈទាំងនេះ ផ្ទុយទៅនឹងផែនការរបស់ព្រះ ខ្ញុំបានឃើញថា ខ្ញុំចង់គាំទ្រទាំងគំនិតថ្មីបែបលោកិយទាំងនេះ និង សាសនាចក្រ ។ មិនយូរប៉ុន្មានក្រោយមក ខ្ញុំបានដឹងថា គ្មានអ្នកណាអាចនឹងបម្រើចៅហ្វាយពីរនាក់បានទេ » (ម៉ាថាយ ៦:២៤) ហើយថាខ្ញុំពុំគួរពឹងផ្អែកលើប្រាជ្ញារបស់មនុស្សឡើយ ។ ព្រះវរបិតាស្តីបានដោះស្រាយចម្ងល់របស់ខ្ញុំតាមរយៈព្រះគម្ពីរ និងមានបន្ទូលនាំភាពសុខសាន្តមកក្នុងគំនិត និងដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ។ ជាលទ្ធផល ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំបានប្រែជាវិញមាំ ហើយខ្ញុំបានប្រកាន់តែរឹងប៉ឹងនៅក្នុងការការពារនូវអ្វីដែលខ្ញុំដឹងថាជាភាពពិត » ។

ការអភិវឌ្ឍអំណោយទាន និងទេពកោសល្យ

ពររបស់លោកអយ្យកោរបស់អ្នកក៏ប្រាប់អ្នកអំពីអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ និង ទេពកោសល្យ ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យអ្នក ដើម្បីកសាងនគររបស់ទ្រង់ ។ ប្រសិនបើពរជ័យរបស់អ្នកប្រាប់អំពី

ទេពកោសល្យ ដែលអ្នកមិនស្គាល់ នោះអាចមកពីអ្នក ពុំទាន់មានឱកាសរកឃើញ ឬ អភិវឌ្ឍទេពកោសល្យ នោះ ។ អ្នកអាចប្រើ និង ធ្វើឲ្យទេពកោសល្យនេះ និង ទេពកោសល្យជាច្រើនផ្សេងទៀតក៏ចម្រើនបាន តាមរយៈការស្វែងរក និងសូមជំនួយពីព្រះអម្ចាស់ ដោយឧស្សាហកម្មយាម ។

ការអភិវឌ្ឍទេពកោសល្យ ជួយអ្នកឲ្យទទួលស្គាល់ អ្វីៗដែលពិសេស ដែលអ្នកអាចរួមចំណែកក្នុងកិច្ចការ របស់ព្រះអម្ចាស់ ។ ចូររំលឹក ឬក៏ រំលឹក រដ្ឋ កាលីហ្វ័រញ៉ា ស.រ.អា. ពិចារណាអំពីអំណោយទាន និងទេពកោសល្យនានានៅក្នុងពិភពរបស់នាង ពេល នាងមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានល្អឡើងប្រៀបធៀបខ្លួន នាងជាមួយមនុស្សដទៃទៀត ៖ « នៅពេលខ្ញុំអាន ពាក្យពេចន៍ទាំងនោះនៅក្នុងពររបស់លោកអយ្យកោ របស់ខ្ញុំ វាពិតជា ខ្ញុំត្រូវបានប្រទានពរឲ្យមាន អំណោយទាន ដែលខ្ញុំត្រូវការចាំបាច់ផ្ទាល់ខ្លួនខ្ញុំ ដើម្បី យកល្អៗលើការសាកល្បង និង ការចូលរួមនៅក្នុង ការពន្លឿនកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ពរជ័យរបស់ខ្ញុំប្រាប់ខ្ញុំអំពីសមត្ថភាពរបស់ខ្ញុំ ឲ្យ ស្រឡាញ់ អភ័យទោស និង មានចិត្តក្លាហានដើម្បី ប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយអ្នកនៅជុំវិញខ្ញុំ ។ នៅពេល

ខ្ញុំបានអនុវត្តតាមអំណោយទានទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់ បានប្រទានពរដល់ខ្ញុំ ឲ្យមានបំណងប្រាថ្នាកាន់តែ ខ្លាំង ដើម្បីប្រឈមមុខ និង ទាក់ទងជាមួយមនុស្ស និង វប្បធម៌ថ្មីៗ ។ ជាលទ្ធផល ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំបាន កើនឡើងថា យើងទាំងអស់គ្នាគឺជាកូនចៅរបស់ ព្រះវរបិតាស្ថិតដែលពេញដោយក្តីស្រឡាញ់ ហើយខ្ញុំ អាចបម្រើអ្នកដទៃ ពេលយើងម្នាក់ៗព្យាយាមក្លាយឲ្យ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទ ។

ស្វែងរកពរជ័យដែលបានសន្យា

ជាចុងក្រោយ ពររបស់លោកអយ្យកោរបស់ យើងបើកបង្ហាញអំពីពរជ័យដែលបានសន្យារបស់ ព្រះវរបិតាស្ថិតដល់យើង ប្រសិនបើយើងនៅបន្ត ស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់ ។ គ្មានការធានាថា តើការសន្យា ទាំងនេះនឹងត្រូវបានបំពេញនៅពេលណានោះទេ ប៉ុន្តែ យើងអាចដឹង ដកបណាយើងរស់នៅដោយគោរព ប្រតិបត្តិតាមដំណឹងល្អ នោះការសន្យាទាំងនោះនឹង ត្រូវបានបំពេញ ទោះបីជានៅក្នុងជីវិតនេះ ឬ នៅជីវិត បន្ទាប់ទៀតក្តី ។

ស៊ីដីអូ ហូធាវីស មកពីរដ្ឋ ណាវ៉ាដា ស.រ.អា. ពឹងផ្អែកលើការសន្យាដែលមាននៅក្នុង

ពររបស់លោកអយ្យកោរបស់គាត់ នៅពេលគាត់មាន អារម្មណ៍ភ័យព្រួយអំពីផែនការក្នុងវិជ្ជាជីវៈនាពេល អនាគតរបស់គាត់ ៖ « នៅពេលណា ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ ស្មុគស្មាញអំពីភាពមិនប្រាកដប្រជាអំពីអនាគតខ្ញុំ នោះមានពរជ័យមួយនៅក្នុងពររបស់លោកអយ្យកោ ដែលបានលូងលោមចិត្តខ្ញុំឲ្យមានភាពសុខសាន្ត ជានិច្ច ។ ការសន្យានេះជួយខ្ញុំឲ្យដឹងថា ដកបណាខ្ញុំ ខិតខំ ហើយបន្តស្មោះត្រង់ នោះខ្ញុំនឹងមានធនធាន ចាំបាច់នានាដែលអាចមើលថែដល់គ្រួសាររបស់ខ្ញុំ និង ដើម្បីកសាងសាសនាចក្រ ។ ខ្ញុំពុំដឹងពិតប្រាកដ នៅឡើយទេថា តើវិជ្ជាជីវៈណាមួយដែលខ្ញុំចង់ធ្វើនោះ ទេ ប៉ុន្តែការមានការសន្យានេះ ជួយខ្ញុំឲ្យមានជំនឿ និង ទំនុកចិត្ត ។

ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់ឮថា តើព្រះវរបិតាស្ថិត មានព្រះទ័យយ៉ាងណាខ្លះចំពោះអ្នក នោះអ្នកមិន នៅឯកោឡើយ ។ ព្រះអម្ចាស់បានជ្រាបដឹងថា អ្នក នឹងជួបនូវជម្រើសផ្សេងៗជាច្រើនដែលអ្នកអាចចាប់ យកនៅក្នុងជីវិតនេះ ដូច្នោះទ្រង់បានប្រទានផែនទី ផ្ទាល់ខ្លួនមួយដល់អ្នក ដើម្បីរក្សាជីវិតអ្នកឲ្យស្របទៅ នឹងដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ ។ ពររបស់លោកអយ្យកោ ពុំអាចធ្វើការសម្រេចចិត្តឲ្យយើងឡើយ ប៉ុន្តែពរជ័យ នេះអាចនាំយើងទៅរកវិវរណៈផ្ទាល់ខ្លួន ។ តាមរយៈ ពររបស់លោកអយ្យកោរបស់យើង នោះយើងត្រូវបាន បង្ហាញអំពីរបៀប ដែលយើងគឺជាផ្នែកមួយនៃផែនការ របស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីប្រមូលពួកអ៊ីស្រាអែល តាមរយៈការរៀនអំពីកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកយើង យើង ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យនូវការទូន្មានផ្ទាល់ខ្លួន ការព្រមាន និង ការសន្យា ហើយយើងត្រូវបានបង្រៀនអំពីអំណោយ ទាន និង ទេពកោសល្យពិសេសៗ ដែលព្រះវរបិតាស្ថិត បានប្រទានដល់ពួកយើង ដើម្បីបម្រើទ្រង់ ។ ដកប ណាអ្នកព្យាយាមរស់នៅ ស្របតាមចំណុចទាំងអស់ ដែលមាននៅក្នុងពររបស់លោកអយ្យកោរបស់អ្នក ផ្ទាល់ នោះអ្នកអាចដឹងថា ការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នកគឺ នៅក្នុងព្រះទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានសម្រេចឲ្យ អ្នក ។ ■

អ្នកនិពន្ធនៅរដ្ឋ អ៊ីលលីណយ ស.រ.អា. និង នូវ យ៉ាក ស.រ.អា. ។

ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានផែនទីផ្ទាល់ខ្លួនមួយដល់អ្នក ដើម្បីរក្សាជីវិតអ្នកឲ្យស្របទៅនឹងដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ ។

ការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ ការធ្វើដំណើរ ថ្មីមួយ

ដោយ ករណី ម៉ាទីន ព័រឡា ខូរ៉េ លីម៉ា

នៅ ប៉ុន្មានអាទិត្យពីមុនខ្ញុំរៀបការ និង ផ្សារភ្ជាប់នៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ខ្ញុំបាន ចាប់ផ្តើមមានចិត្តក៏យល្អយបន្តិចអំពី អ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដែលខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវធ្វើ ពីមុនខ្ញុំចាប់ផ្តើម គ្រួសារថ្មីរបស់ខ្ញុំ ។ ទោះបីជាមានអំណរក្នុងគ្រានោះក្តី ខ្ញុំបានមានអារម្មណ៍ថាតានតឹងក្នុងចិត្ត អំពីការរៀបចំ ទម្លាប់ថ្មីរបស់យើង ការទុកដាក់ហិរញ្ញវត្ថុ ការស្វែងរក កន្លែងដើម្បីទុកដាក់ឥវ៉ាន់របស់យើង និង ការទទួល ខុសត្រូវថ្មីទាំងអស់ដែលខ្ញុំនឹងធ្វើក្នុងនាមជាភរិយាមួយ រូប ។ ខ្ញុំចង់ប្រាកដថា យើងចាប់ផ្តើមអាពាហ៍ពិពាហ៍ យើងតាមរបៀបត្រឹមត្រូវ ដោយទុកពេលរបស់យើង ឲ្យមានសកម្មភាពសំខាន់ៗ ដូចជាការរក្សាព្រះបញ្ញត្តិ និង ចំណាយពេលជាមួយគ្នា ក្នុងនាមជាស្វាមី និង ភរិយាទោះបីជាយើងរស់យ៉ាងណាក្តី ។

កាលថ្ងៃរៀបការខិតជិតចូលមកដល់ ខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើល ដោយមានសុបិន្តអាក្រក់ជាប់ៗគ្នា ទាក់ទងនឹង គ្រប់បញ្ហាដែលអាចប៉ះពាល់ដល់គ្រួសារ ។ សុបិន អាក្រក់នោះបានប៉ះពាល់អារម្មណ៍ខ្ញុំកាន់តែខ្លាំង ឡើង ដោយសារខ្ញុំបានកើតមកពីគ្រួសារដែលចេះ ស្រឡាញ់គ្នា ប៉ុន្តែក៏មានការរងទុក្ខលំបាកផងដែរ ដែលត្រូវបានគេគំរាមកំហែង ការឈ្លោះប្រកែកជា

ប្រចាំ និង ខ្លាំងក្លា ព្រមទាំងការខូចចិត្តទៀតផង ។ នា ក្រីក្រមួយ បន្ទាប់ពីមានសុបិន្តបែបនេះច្រើនដងមក ខ្ញុំ បានក្រោកឡើងទាំងបែកញើសពេញខ្លួន ហើយខ្ញុំ បានសម្រេចចិត្តធ្វើតាមជំនួស ដែលស៊ីស្ទើរ នីល អែហ្វ ម៉ារីត ទីប្រឹក្សាទីពីរនៅក្នុងគណៈប្រធានយុវនារី ទូទៅ បានថ្លែងនៅក្នុងសុន្ទរកថាដែលមានចំណងជើង ថា « បន្ទន់ចិត្តរបស់យើងទៅក្រព្រះ » (*Liahona* ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ៣០-៣២) ។ ខ្ញុំបានបិទ ភ្នែក ហើយអធិស្ឋានថា « ឱ ព្រះវរបិតាស្តីអើយ តើខ្ញុំម្ចាស់អាចធ្វើអ្វីទៅ ដើម្បីឲ្យរឿងអាក្រក់ៗទាំងនេះ ចេញឆ្ងាយពីគ្រួសាររបស់ខ្ញុំម្ចាស់ ? »

ចម្លើយនោះបានមកភ្លាមៗ ដូចមាននរណាម្នាក់ បើកទ្វារ ហើយដាក់គំនិតនោះទៅក្នុងខួរក្បាលរបស់ ខ្ញុំអញ្ចឹង ។ សំឡេងតូចៗហៀងៗបានឱ្យប្រាប់ខ្ញុំថា « ចូរធ្វើអ្វីដែលអ្នកគួរតែធ្វើទៅ ។ ចូរស្មោះត្រង់គ្រប់ ជំហានទាំងអស់ » ។ ព្រះវិញ្ញាណបានឱ្យប្រាប់ខ្ញុំនូវ ឱវាទដាក់លាក់មួយចំនួន ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ប្រសិនបើខ្ញុំបានធ្វើកិច្ចការទាំងនោះ នោះគ្រប់យ៉ាងនឹង ដំណើរការល្អ » ។

ខ្ញុំបានញញឹម ហើយខ្ញុំមានភាពកក់ក្តៅក្នុង ចិត្ត ។ រាល់កិច្ចការទាំងអស់បានរសាយបាត់ទៅ មួយពេច ដោយសារខ្ញុំដឹងថាវាគឺជាការពិត ។ ខ្ញុំ

ដូចនីហ្វែបានជិះសំពៅ
ទៅកន្លែងដែលលោកពុំ
ស្គាល់ នោះខ្ញុំត្រូវអនុវត្ត
សេចក្តីជំនឿលើព្រះអម្ចាស់
អំពីការចាប់ផ្តើមគ្រួសារ ។

បានទទួលអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពីមុន ប៉ុន្តែ អារម្មណ៍នោះពុំធ្លាប់មានខ្លាំងដូចយប់នោះឡើយ ។ ខ្ញុំទទួលអារម្មណ៍នៃក្តីស្រឡាញ់ពីព្រះវរបិតាស្តី និង ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងហ៊ុមព័ទ្ធខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថា ភាពល្ងង់លោម និង សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់គ្រួសារខ្ញុំ សំខាន់ចំពោះពួកទ្រង់ដូចជាវាសំខាន់ចំពោះរូបខ្ញុំដែរ ។ មានរឿងមួយមកពីព្រះគម្ពីរដែលខ្ញុំចាំ បានបន្ថែម ការបញ្ជាក់ដល់ខ្ញុំ—នៅពេលព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាឲ្យ

នីហ្វែ សង់សំពៅថា ៖ « ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ អ្នកត្រូវសង់សំពៅមួយ តាមរបៀបដែលយើងនឹងបង្ហាញអ្នក ដើម្បីយើងអាចនាំគ្រួសាររបស់អ្នកឆ្លងកាត់ទឹកទាំងនេះ ។ (នីហ្វែទី១ ១៧:៨ ការគូសបញ្ជាក់បានបន្ថែម) ។

នីហ្វែ និង គ្រួសាររបស់លោកបាននៅក្នុងទីរហាស្ថានអស់ជាច្រើនឆ្នាំ ដោយបានស៊ូទ្រាំនឹងសេចក្តីទុក្ខលំបាកគ្រប់បែបយ៉ាង ។ លោកអាចមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច ក្នុងការចាប់ផ្តើមការធ្វើដំណើរឆ្លងសមុទ្រ ហើយបណ្តាលឲ្យការភ័យខ្លាចរបស់លោកមានខ្លាំងជាងសេចក្តីជំនឿលោក ។ ប៉ុន្តែលោកពុំធ្វើបែបនោះទេ ។ លោកបានទទួលយក ហើយធ្វើតាមការណែនាំពីព្រះ ។ លោកមានសេចក្តីជំនឿថា ព្រះនឹងបំពេញការសន្យារបស់ទ្រង់ ។ ព្រះអម្ចាស់ពុំបានប្រាប់ នីហ្វែ ថានឹងគ្មានខ្យល់ព្យុះ ឬ លក់ដែលនឹងបក់បោកប៉ះសំពៅឡើយ ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានប្រាប់ នីហ្វែថា ប្រសិនបើលោកធ្វើតាមការណែនាំរបស់ទ្រង់ នោះលោកនឹងអាចនាំគ្រួសារឆ្លងមហាសមុទ្រទៅកាន់ដែនដីសន្យាដោយសុវត្ថិភាព ។

ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំក៏បានធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ទីរហាស្ថានអស់ជាច្រើនឆ្នាំផងដែរ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងនៅមុខសមុទ្រហើយ ត្រូវរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការធ្វើដំណើរថ្មីមួយ ៖ គឺអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ខ្ញុំត្រូវបានហៅ—ហើយខ្ញុំគិតថានេះគឺជាការហៅដល់ក្រុមគ្រួសារ

នៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយទាំងអស់—ឲ្យសង់សំពៅដោយធ្វើតាមការណែនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

នៅពេលស្វាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំបានរៀបការរួច នោះបញ្ហាក៏បានកើតមានឡើង ។ ខ្ញុំមានជំងឺ ហើយយើងមានការលំបាកដើម្បីរក្សាហិរញ្ញវត្ថុរបស់យើងឲ្យមានលំនឹង និងពិបាកអនុវត្តនូវទម្លាប់ល្អៗទាំងអស់ដែលយើងបានសម្រេចចិត្តធ្វើតាមនោះ ។

ប៉ុន្តែព្រះឱវាទដែលខ្ញុំបានទទួលកាលពីយប់នោះបានរំលឹកចាំក្នុងចិត្តខ្ញុំ ។ យើងបានព្យាយាមរៀននិងរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទុកនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ធ្វើតាមគំរូល្អៗរបស់ថ្នាក់ដឹកនាំជាទីស្រឡាញ់របស់យើង—រួមទាំងព្រះគ្រីស្ទ—ហើយកែលម្អឥរិយាបថផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងឲ្យបានប្រសើរឡើង ។ ខ្ញុំបានទទួលទិបន្ទាល់រឹងមាំអំពីការអធិស្ឋាន ហើយបានភ្ញាក់នូវសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ពិតប្រាកដរបស់ព្រះវរបិតាដែលទ្រង់មានចំពោះពួកយើង ។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមទុកចិត្តច្រើនជាងការភ័យខ្លាច ។ យើងបានដឹងថាទុក្ខលំបាកដែលយើងបានជួបប្រទះប្រែជាជំហានឆ្ពោះទៅរកការកែលម្អឲ្យបានប្រសើរឡើង ។ សព្វថ្ងៃនេះ ផ្ទះរបស់យើងហាក់បីដូចជាផ្នែកតូចមួយនៃស្ថានសួគ៌ ។

យើងកំពុងនៅក្នុងការចាប់ផ្តើមនៃដំណើររបស់យើង ប៉ុន្តែការរៀបការ និង ការចាប់ផ្តើមគ្រួសារគឺជាជម្រើសល្អបំផុតដែលខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តធ្វើ ។ ដូងចិត្តខ្ញុំពោរពេញ

ដោយអំណរ ពេលខ្ញុំគិតអំពីពិធីបរិសុទ្ធក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលយើងបានទទួល ហើយដឹងថាវាត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ដោយសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះ ។ ដរាបណាខ្ញុំយល់កាន់តែច្រើន អំពីសារៈសំខាន់នៃគ្រួសារនៅក្នុងផែនការរបស់ព្រះវរបិតាសួគ៌ និង ភាពពិសិដ្ឋនៃសេចក្តីសញ្ញាដែលយើងបានធ្វើ ដរាបនោះខ្ញុំកាន់តែចង់ជួយគ្រួសារផ្សេងទៀតឲ្យទទួលបានពិធីបរិសុទ្ធទាំងនោះដែរ ។

ខ្ញុំបានរៀនថា យើងពុំចាំបាច់បារម្ភអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនោះឡើយ ដោយសារព្រះ ៖ « ទ្រង់មិនបានប្រទានឲ្យយើងមានវិញ្ញាណដែលតែងតែខ្លាចឡើយ គឺឲ្យមានវិញ្ញាណដ៏មានអំណាច សេចក្តីស្រឡាញ់ និងប្រាជ្ញានឹងឆឹងវិញ » (ធីម៉ូថេទីប ១:៧) ។ យើងគ្រាន់តែគោរពប្រតិបត្តិតាម ធ្វើតាមការណែនាំដែលបានប្រទានមក តាមរយៈព្រះគម្ពីរ និង ប្រសាសន៍របស់ព្យាកាវីសម័យទំនើបនេះ ហើយអធិស្ឋានទូលសូមការណែនាំផ្ទាល់ខ្លួនបន្ថែមទៀត ។ ប្រសិនបើយើងធ្វើរឿងទាំងនេះ នោះយើងអាចឆ្លងកាត់

មហាសមុទ្រនៃថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ដោយមានទំនុកចិត្តថា មិនថាមានការលំបាកបែបណាកើតឡើងចំពោះយើងនោះទេ នោះមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើងនឹងមានសុវត្ថិភាព ។ ■

អ្នកនិពន្ធនៅនៅ ទីក្រុង ប៉ាពួណា ប្រទេសប្រូស៊ីល ។

រូបថត © GETTY IMAGES

តើខ្ញុំអាចសិក្សានៅក្នុង គំនិត និងនៅក្នុង ចិត្តខ្ញុំយ៉ាង

ស្វែងយល់អំពីអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើ ពេលអ្នកមានសំណួរ ។

តើ អ្នកគួរធ្វើដូចម្តេច នៅពេលអ្នកមានសំណួរអំពីគោលលទ្ធិ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬ សំណួរផ្ទាល់ខ្លួននោះ ? តើអ្នករកចម្លើយ យ៉ាងដូចម្តេច ? ព្រះអម្ចាស់សន្យាថា « យើងនឹងប្រាប់អ្នកនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក និងនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ » (គ. និង ស. ៨:២) ។ តើអ្នកប្រើគំនិត និង ចិត្តរបស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេច ដើម្បីទទួលស្គាល់ ការបំផុតគំនិតនោះ ? នេះគឺជាគំនិតមួយចំនួន ។

គំនិត

សិក្សា អធិស្ឋាន ស្តាប់

អែលឌើរ រ៉ូប៊ីត ឌី ហែល ក្នុងក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ បានមានប្រសាសន៍ថា ពេលយើងកំពុងធ្វើ « ការសម្រេច ចិត្តសំខាន់ៗ... នោះព្រះវរបិតាស្តាប់រឿងយើងប្រើប្រាស់ សិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់យើង សិក្សាពីស្ថានភាពនោះក្នុង គំនិតយើងស្របទៅតាមគោលការណ៍ដ៏ណឹងល្អ ហើយយកការសម្រេចចិត្តនោះថ្វាយដល់ទ្រង់នៅក្នុងការអធិស្ឋាន » (« The Holy Ghost » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៦ ទំព័រ ១០៥) ។

រឿងនេះវាអនុវត្តដូចគ្នាទៅនឹងគ្រប់សំណួរទាំងអស់ ។ នៅពេលអ្នកសិក្សា សូមអធិស្ឋានដោយចិត្តស្មោះ អំពីចម្លើយដែលអ្នកនឹងរកឃើញនាពេលខាងមុខ ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងបំផុសគំនិតអ្នក—ទោះជាតាមរយៈ គំនិត ពាក្យសម្តីនៅក្នុងគំនិតអ្នក ឬ ការរំលឹកផ្ទាល់ខ្លួនផ្សេងទៀតក្តី—ដើម្បីដឹកនាំអ្នកទៅរកចម្លើយដែលអ្នក ត្រូវការនាពេលខាងមុខ ។

ប្រើធនធានធានា

ស្វែងរកឧទាហរណ៍ រួមទាំងសេចក្តីណែនាំដល់បទគម្ពីរទាំងឡាយ និង ជំនួយសិក្សាផ្សេងទៀត ។ អ្នកក៏អាចស្វែងរក ធនធាន អិល.ឌី.អេស. ផ្សេងទៀតផងដែរ ដូចជា សន្ទនារបស់ស្ថិតិទទួលបាន ប្រធានបទដ៏ណឹងល្អនៅលើគេហទំព័រ LDS.org ទស្សនាវដ្តីសាសនាបក្ស Joseph Smith Papers Project និង ធនធានជាច្រើនទៀត ។ (សូមមើលទំព័រ ៥៤ សម្រាប់បញ្ជីធនធានសាសនាបក្សសំខាន់ៗ) ។

និយាយអំពីវា

សូមកុំខ្លាចដើម្បីសុំជំនួយឡើយ ។ អែលឌើរ រ៉ូប៊ីត អេ វ៉ាសបាន នៃក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ បានលើកទឹកចិត្តថា « ខ្ញុំនឹងផ្តល់ ការអញ្ជើញមួយដល់អ្នក ។... អ្នកត្រូវគិតអំពីមនុស្សម្នាក់ [ដែលអាចជួយអ្នកឲ្យស្វែងរកចម្លើយ]—ជាមិត្តភក្តិដែលទុកចិត្ត ឪពុកម្តាយ យាយតា គ្រូបង្រៀន គណៈបរិស្សទ [ឬ] អ្នកផ្តល់ប្រឹក្សា ។... —ហើយអ្នកនឹងទទួលបានចម្លើយដែលអ្នកត្រូវការ » (ការបាក់ផ្សាយកម្មវិធី Face to Face ថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៦) ។ សូមសាកល្បងវា ! សូមនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់ដែលអ្នកទុកចិត្តអំពីសំណួរដែល អ្នកមាន ហើយរកចម្លើយនោះជាមួយគ្នា ។

អធិស្ឋាន

ស្តាប់

និយាយ

រចនាប្រភេទដោយ ប៊ែល ប៉ាលប្រុក

ដូចម្តេច ?

សិក្សា

សិក្សា

អធិស្ឋាន

ស្តាប់

អត់ធ្មត់

ចិត្ត

សិក្សា អធិស្ឋាន ស្តាប់

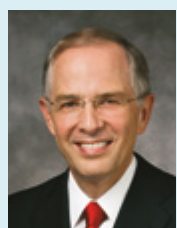
ជំហានទាំងនេះមានសារៈសំខាន់ក្នុងការពិចារណាទាំងនៅក្នុងគំនិត និង ចិត្តរបស់អ្នក ។ ប្រធាន ខៀវប៊ែរ អេសូ អុជដូហ្វ ទីប្រឹក្សាទីពីរនៅក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ បានមានប្រសាសន៍ថា « ប្រសិនបើអ្នកចង់ស្គាល់សេចក្តីពិត ខាងវិញ្ញាណ អ្នកត្រូវប្រើឧបករណ៍ត្រឹមត្រូវ ។ អ្នកពុំអាចបង្កើនការយល់ពីសេចក្តីពិតខាងវិញ្ញាណដោយឧបករណ៍ ដែលពុំអាចរកឃើញភស្តុតាងបាននោះទេ » (« Receiving a Testimony of Light and Truth » *Liahona* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៤ ទំព័រ ២២) ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាឧបករណ៍ ដែលយើងប្រើដើម្បីរៀន អំពីរឿងខាងវិញ្ញាណ ។ ដូច្នេះនៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន និង ស្តាប់តាមព្រះវិញ្ញាណ នៅពេលណាមួយនោះអ្នកនឹង អាចរកឃើញចម្លើយ ។

ចូរអត់ធ្មត់

ប្រធាន អុជដូហ្វ ក៏បានពន្យល់ផងដែរថា « ដរាបណាយើងកាន់តែបែបចិត្ត និងគំនិតយើងទៅរកព្រះ ដរាបនោះពន្លឺស្ថានសួគ៌នឹង កាន់តែបំភ្លឺដល់ព្រលឹងយើងកាន់តែខ្លាំង ។ . . ដំបូងឡើយ រឿងទាំងឡាយដែលទំនងជាស្រពេចស្រពិល ងងឹត ហើយដាច់ស្រយាល វា បានប្រែទៅជាច្បាស់ មានស្និ ហើយយើងអាចយល់បានបន្តិចម្តងៗ » (« Receiving a Testimony of Light and Truth » ទំព័រ ២២) ។ ការស្វែងរកចម្លើយ អាចជាដំណើរការយូរអង្វែង ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមានឆន្ទៈស្តាប់ ដើម្បីរកចម្លើយ ទោះបីវាត្រូវចំណាយពេលច្រើនក្តី អ្នកនឹងរកឃើញចម្លើយទាំងនោះ ។

អនុវត្តការទទួលស្គាល់ការបំផុសគំនិត

ដរាបណាអ្នកទទួលស្គាល់ការបំផុសគំនិត ហើយមានឆន្ទៈដើម្បីធ្វើតាម ពេលព្រះវិញ្ញាណខ្សឹបប្រាប់ចិត្តអ្នក ដរាបនោះវាកាន់តែងាយស្រួលទទួលស្គាល់ ការបំផុសគំនិតបន្ថែមទៀតនាពេលខាងមុខ ។ អ្នកអាច « មានអារម្មណ៍ថាការណិនោះត្រឹមត្រូវ » ឬ មានអារម្មណ៍ថា « អាប័គំនិត » ប្រសិនបើវាខុស (សូមមើល គ. និង ស. ៩:៨-៩) ។ អ្នកក៏អាចមានអារម្មណ៍វិញ្ញាណដ៏ស្រទន់ អារម្មណ៍នៃភាពសុខសាន្ត ឬ អារម្មណ៍ផ្សេងទៀតដែលពិសេសចំពោះអ្នក ។ ព្រះអម្ចាស់ស្គាល់អ្នក ហើយទ្រង់ជ្រាបដឹងពីរបៀបដែលអ្នកនឹងយល់អំពីព្រះវិញ្ញាណ ។ ទ្រង់នឹងប្រទានការណែនាំដ៏ជាទីពេញចិត្តដែលពិសេសចំពោះអ្នក ។ ដូច្នេះសូមបន្តស្តាប់ ហើយបន្តអនុវត្តតាម ។ ■

ចម្លើយមកពីព្រះ
« ការស្វែងរកដោយស្មោះត្រង់ គឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃ ការស្ថាបនាសេចក្តីជំនឿ ហើយយើងប្រើទាំងប្រាជ្ញា និង អារម្មណ៍របស់យើង ។ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា « យើង នឹងប្រាប់អ្នកនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក និង នៅក្នុងចិត្តរបស់ អ្នក » (គ. និង ស. ៨:២) ។ ពុំមែនគ្រប់ចម្លើយទាំងអស់ នឹងបានទទួលភ្លាមៗនោះទេ ប៉ុន្តែស្ទើរតែគ្រប់សំណួរទាំងអស់អាចទទួលបានចម្លើយ តាមរយៈការសិក្សា និង ការស្វែងរកចម្លើយពីព្រះ » ។

អែលឆឺរ នៃល អិល អានឆឺរសិន ក្នុងក្បួននៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ « សេចក្តីជំនឿពុំមែនកើតមកពីភាពចៃដន្យនោះ ទេ ប៉ុន្តែមកពីជម្រើសវិញ » *Liahona* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ៦៦ ។

សិក្សាដំណឹងល្អ តាមរបៀប របស់អ្នក

សូមមើលគន្លឹះទាំងនេះ អំពី
ការសិក្សាដំណឹងល្អ និង ការស្វែងរក
ចម្លើយចំពោះសំណួរខាងវិញ្ញាណ
របស់អ្នក ។

ដោយ ប៉ែន បាសុឡូម៉ូ
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

តើ អ្នកសិក្សាដោយរបៀបណា នៅពេលអ្នក
កំពុងស្វែងរកចម្លើយចំពោះសំណួរខាង
វិញ្ញាណ ឬ កំពុងព្យាយាមយល់ព្រះគម្ពីរ
ឲ្យកាន់តែច្បាស់នោះ ? ខ្ញុំចង់និយាយ—អំពីការសិក្សា
តាមរបៀប ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ។ មនុស្សម្នាក់ៗ មាន
ទម្លាប់សិក្សាផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់ការសិក្សានៅសាលា
ប៉ុន្តែជូនកាលយើងភ្លេចថា យើងអាចសិក្សាដំណឹងល្អ
របស់យើងតាមរបៀបនោះផងដែរ ។ នៅពេលក្រោយ
ប្រសិនបើអ្នកមានសំណួរខាងវិញ្ញាណ ឬ ខាង
គោលលទ្ធិ សូមព្យាយាមធ្វើតាមគន្លឹះទាំងនេះ ដើម្បី
ស្វែងរកមើលថា តើគន្លឹះណាមួយដែលល្អបំផុត
សម្រាប់អ្នក ។

១. បង្កើត

ធ្វើបញ្ជី តារាង ឬ ផែនទីមួយ ។ (សូមមើល ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមនេះ) ។

ធ្វើការសិក្សាបែបបណ្តាញ ។ សរសេរពាក្យ និង គំនិតនានា បន្ទាប់មកគូសបន្ទាត់ភ្ជាប់ និងគូរ រង្វង់លើពាក្យ និង គំនិតទាំងនោះដើម្បីបង្ហាញថាវា ទាក់ទងគ្នា ។

ធ្វើបញ្ជី តារាង ឬ ផែនទីមួយ

ជំនាញមានប្រយោជន៍ ដើម្បីមើលឃើញពីការរៀបចំគំនិតរបស់អ្នក អំឡុងពេលសិក្សាដំណឹងល្អ ដោយគូសវា ចេញដាក់លើបញ្ជី តារាង ឬ ផែនទីបែបណាក៏បាន ។ នេះគឺជាគំរូអំពីតារាងដែលអ្នកអាចបង្កើត នៅពេលសិក្សា សំបុត្ររបស់សាកលវិទ្យាល័យនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ។ អ្នកអាចបង្កើតបញ្ជី តារាង ឬ ផែនទីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ដោយប្រើ ទម្រង់មួយណាក៏បានដែលវាជួយអ្នកច្រើនបំផុត ។ សូមចេះច្នៃប្រឌិត ! ស្វែងរកវិធីនានាដែលសប្បាយ ដើម្បីរៀបចំ ការសិក្សាដំណឹងល្អរបស់អ្នក ។

សំបុត្ររបស់ប៉ុល ។

សំបុត្រ	ជាមួយដៃគូឬ ?	តើសរសេរមកពី កន្លែងណា... ?	ប្រធានបទចម្បងនៃសំបុត្រ
ឧទាហរណ៍ ៖ ធីម៉ូថេទី ១	ពុំបាននិយាយទេ	ឡេឌីសេ (សូមមើល កំណត់សម្គាល់នៅចុង បញ្ចប់នៃ ធីម៉ូថេទី ១ ៦)	គោលលទ្ធិពិត ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ការអធិស្ឋាន សេចក្តីជំនឿ និង សេចក្តីសប្បុរស គុណសម្បត្តិនៃថ្នាក់ដឹកនាំ ការក្សត្តសាសនា ការមើលថែដល់ជនទុរក្រ ការបន្តនៅ ស្មោះត្រង់ ការចៀសវាងពីការមានបានខាងលោកិយ

២. សរសេរ

កត់ត្រាគំនិត និង អារម្មណ៍ដែលអ្នកទទួលបាន អំឡុងពេលសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់អ្នក នៅក្នុងសៀវភៅ កំណត់ហេតុសិក្សា ហើយមើលគំនិតទាំងនោះឲ្យបាន ញឹកញាប់ ។

កត់ត្រាគំនិត និង អារម្មណ៍របស់អ្នក បន្ទាប់ពីអ្នក អធិស្ឋាន ទោះបីជាអារម្មណ៍នោះ មិនទាក់ទងផ្ទាល់ ទៅនឹងប្រធានបទដែលអ្នកកំពុងសិក្សាក្តី ។ ចាំមើល ថាតើព្រះវិញ្ញាណបង្រៀនអ្នកអ្វីខ្លះ ពេលអ្នកធ្វើបែប នេះ ។

កត់ត្រាសំណួររបស់អ្នកនៅក្នុងសៀវភៅ កំណត់ហេតុ ក្នុងទូរសព្ទ ឬ នៅលើទំព័រកំណត់ ចំណាំដែលដាក់នៅជិតគ្រែដេក ដើម្បីរំលឹកអ្នក ហើយជួយអ្នកបន្តគិតអំពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងរៀន រៀងរាល់ថ្ងៃ ។

២. ស្រាវជ្រាវ

ស្វែងរកជំនួយសិក្សានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ និង តាមអ៊ិនធើរណែត (សូមមើលបញ្ជីខាងក្រោយសម្រាប់បញ្ជីនៃធនធានអិល.ឌី.អេស.សំខាន់ៗ) ។

សូមស្រាវជ្រាវក៏ដេអូ និង ចម្រៀងអំពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងសិក្សានៅក្នុងគេហទំព័រ LDS.org ។

សូមសិក្សាអំពីបរិបទ ។ ស្រាវជ្រាវប្រវត្តិ ឬ ជំពូកដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទ ឬ ឧគម្ពីរដែលអ្នកកំពុងសិក្សា ។

នៅលើគេហទំព័រ LDS.org

- ព្រះគម្ពីរ (scriptures.lds.org)
- សន្និសីទទូទៅ (conference.lds.org)
- ប្រធានបទដ៏ល្អិតល្អន់ (topics.lds.org)
- ទស្សនាវដ្តី (iahona.lds.org)
- ប្រវត្តិសាសនាចក្រ (history.lds.org)
- ជំនួយការសិក្សា (scriptures.lds.org)
- ធនធាននៃមេរៀន និង ការបង្រៀន (lds.org/go/41754a)
- LDS Media Library (lds.org/media-library)
- ជំនួយចំពោះឧបសគ្គនានា (lds.org/go/41754b)

ទុកឲ្យជំនួយការសិក្សាជួយអ្នក

មានធនធានដ៏មានតម្លៃជាច្រើនដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ និង នៅតាមអ៊ិនធើរណែត ដើម្បីជួយអ្នកនៅពេលអ្នកសិក្សាប្រធានបទសំខាន់ៗ ។ នេះគឺជាបញ្ជីនៃធនធានមួយចំនួន ដែលមានសម្រាប់អ្នក និង ទីតាំងដើម្បីរក្សា ៖

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

- សេចក្តីណែនាំដល់បទគម្ពីរទាំងឡាយ
- លំដាប់ពេលព្រះគម្ពីរបឺប (ព្រឹត្តិការណ៍នានា ដកស្រង់ពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និង សញ្ញាថ្មី ដាក់តាមលំដាប់ពេលជាមួយកាលបរិច្ឆេទប្រហាក់ប្រហែល)
- Harmony of the Gospels (រឿងនានាអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះដកស្រង់ចេញពីគម្ពីរម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា និង យ៉ូហាន បានរៀបចំតាមព្រឹត្តិការណ៍ ទីតាំង និង កាលបរិច្ឆេទប្រហាក់ប្រហែល)
- ការបកប្រែព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធដោយយ៉ូសែប ស្ទីធី
- ផែនទី និង រូបថត
- សេចក្តីណែនាំអក្សរកាត់

ធនធានតាមអ៊ិនធើរណែតផ្សេងទៀត

- ពង្សប្រវត្តិ (familysearch.org)
- Mormon Channel (mormonchannel.org)
- ឧគម្ពីរដែលបានដកស្រង់ពីសន្និសីទទូទៅ (scriptures.byu.edu)
- Mormon Newsroom (mormonnewsroom.org)
- កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា និង ការចែកចាយដ៏ល្អិតល្អន់ (mormon.org)
- Joseph Smith Papers Project (josephsmithpapers.org)

៣. ស្តាប់ ហើយធីតាក្សា

និយាយជាមួយឪពុក/ម្តាយ ឬ ថ្នាក់ដឹកនាំដែលអ្នកទុកចិត្ត ។ ស្វែងរកចម្លើយជាមួយគ្នា ។ វាត្រូវចំណាយពេលបន្តិច ប៉ុន្តែអ្នកនឹងរីកចម្រើននៅក្នុងដំណើរការនេះ ។

បង្រៀនដល់អ្នកដទៃផ្សេងទៀត ។ ចែករំលែកចែកចាយពីអ្វីដែលអ្នកដឹង ពិតប្រាកដ ។ ពិភាក្សាអំពីអ្វី ដែលអ្នកបានរៀនពីគ្នា ។

ស្តាប់ព្រះគម្ពីរដែលអានជាសំឡេង ឬ រឿងអិល.ឌី.អេសផ្សេងៗទៀត និង ធនធាននានាដោយចាក់វ៉ាឲ្យឮៗ ។

៥. អនុវត្ត

សម្តែងតាមរឿងនានាដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ឬ ធនធានផ្សេងទៀត ។ តើការដាក់ខ្លួនរបស់អ្នក ទៅក្នុងស្ថានភាពរបស់បុគ្គលនោះ ជួយអ្នកឲ្យយល់ កាន់តែច្បាស់ អំពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងសិក្សាយ៉ាង ដូចម្តេច ? តើមានស្ថានភាពណាខ្លះនៅក្នុងជីវិតអ្នក ដែលស្រដៀងនឹងស្ថានភាពនោះ ?

ធ្វើឧត្តម្យោធិក្នុងប្រទាក់គ្នា ដែលទាក់ទងនឹងចម្លើយ ដែលអ្នករកឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ។ (សូមមើល ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមនេះ) ។

ធ្វើឧត្តម្យោធិក្នុងប្រទាក់គ្នា

ជំនួសកាល វាមានប្រយោជន៍ដើម្បីកត់ត្រាឧត្តម្យោធិ ដ៏មួយចំនួនដែលមានប្រធានបទស្រដៀងគ្នា ។ សូមមើល សេចក្តីណែនាំដល់បទគម្ពីរទាំងឡាយ សម្រាប់ឧត្តម្យោធិដែលទាក់ទង នឹងប្រធានបទដែល អ្នកកំពុងសិក្សា ។ បន្ទាប់មកប្រើលេខយោង និង បរិបទ ដើម្បីភ្ជាប់ឧត្តម្យោធិទៅនឹងព័ត៌មានបន្ថែមទៀត ទៅលើប្រធានបទដដែលនោះ ។ សរសេរឧត្តម្យោធិដែល រកឃើញជាបន្តបន្ទាប់ទៅក្នុងប្រវត្តិ នៅតែមក្រោម នៃឧត្តម្យោធិមុន និង ធ្វើបន្តបន្ទាប់ទៀត ។ អ្នកក៏អាច ស្រាវជ្រាវរកសូន្យកថាសន្និសីទ ស្តីពីប្រធានបទ ជាក់លាក់ ដើម្បីជួយអ្នកនៅក្នុងការស្រាវជ្រាវរបស់ អ្នក (សូមមើលបញ្ជីប្រធានបទនៅគេហទំព័រ conference.lds.org) ។ ឧត្តម្យោធិសិក្សាដែល ប្រទាក់គ្នាអំពីប្រធានបទស្តីពីសេចក្តីសង្ឃឹមគឺជា ឧទាហរណ៍ ។

ឧត្តម្យោធិសិក្សាដែលប្រទាក់គ្នា

គម្ពីរអំពីសេចក្តីសង្ឃឹម ៖

ចាប់ផ្តើម ៖ ម៉ូរីណេ ៧:៤០
☪
អេធើរ ១២:៤
☪
ម៉ូរីណេ ៧:៣
☪
គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ១៣៨:១៤
☪
ម៉ូរីណេ ៧:៤១
☪
ចប់ ៖ អាល់ម៉ា ៤៦:៣៩ (សូមសរសេរ ម៉ូរីណេ ៧:៤០ នៅក្នុងតែមខាងក្រោមជាប់នឹង ឧត្តម្យោធិនេះ) ។

សូន្យកថាអំពីសេចក្តីសង្ឃឹម ៖

- ប៊ីស្យូត ឌីន អិម ដេវីស « ពរជ័យនៃ ការថ្វាយបង្គំ » សន្និសីទទូទៅខែតុលា ឆ្នាំ ២០១៦ ។
- អែលធើរ ប៉ុល វី ចនសុន « ហើយគ្មាន សេចក្តីស្លាប់ណាទៀតឡើយ » សន្និសីទទូទៅ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៦ ។
- ប្រធាន ឡឺប៊ើរ អេស្ប អុដដូហ្វ « ទ្រង់នឹងលើក អ្នកដាក់លើស្មាទ្រង់ ហើយនាំអ្នកទៅផ្ទះ » សន្និសីទទូទៅខែមេសា ឆ្នាំ ២០១៦ ។
- អែលធើរ អិល វិគនី ក្លេតុន « ជ្រើសរើសជឿ » សន្និសីទទូទៅខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៥ ។
- ប្រធាន ប៊ិយដ៍ យេ ផាកី (ឆ្នាំ ១៩២៤- ២០១៥) « ហេតុផលសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ យើង » សន្និសីទទូទៅខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៤ ។
- ប្រធាន ហិនរី ប៊ី អាវីង « កេរដំណែល នៃសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ពុំអាចកាត់ថ្លៃបាន » សន្និសីទទូទៅ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ។ ■

ដោយអែលឌើរ ឃ្វីនធីន អ៊ីល យុក ក្នុងក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់

របៀប ស្វែងរកភាពសុខសាន្តពិតប្រាកដ

សេចក្តីប្រាថ្នាដ៏សុចរិតនៃមនុស្ស ល្អគ្រប់ទីកន្លែងនឹងបាន ហើយ នឹងក្លាយទៅជាភក្តីសុខសាន្ត ក្នុងពិភពលោកនេះ ។ យើងមិនត្រូវបោះបង់ចោល ចំពោះការសម្រេចគោលដៅនេះឡើយ ។ ប៉ុន្តែប្រធាន យ៉ូសែប អេហ្វ ស្ទីវ (១៨៣៨-១៩១៨) បានបង្រៀន ថា « វិញ្ញាណនៃភក្តីសុខសាន្ត និងភក្តីស្រឡាញ់នឹងមិន កើតមានក្នុងពិភពលោកនេះបានឡើយ... ដរាបណា មនុស្សលោកទទួលសេចក្តីពិត និងសារលិខិតរបស់ ព្រះ... ហើយទទួលស្គាល់ព្រះចេស្ដា និងសិទ្ធិអំណាច របស់ទ្រង់ដែលមកពីព្រះ » ។

យើងសង្ឃឹម ហើយអធិស្ឋានដោយស្មោះសម្រាប់ ភក្តីសុខសាន្តជាសកល តែវាជាតួនាទីយើងក្នុងនាម ជាបុគ្គល និងគ្រួសារដើម្បីយើងសម្រេចបាននូវភក្តី សុខសាន្តនេះដែលវាជា **រង្វាន់នៃភក្តីសុចរិត ដែលបានសន្យា** ។ ភក្តីសុខសាន្តនេះជា អំណោយមួយដែលបានសន្យាអំពីបេសកកម្ម និង ការពលិកម្មធួនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

ភក្តីសុខសាន្តពុំមែនគ្រាន់តែជាការមានសុវត្ថិភាព ហើយគ្មានសង្គ្រាម ការរំលោភបំពាន វិបត្តិ និងជម្លោះ នោះទេ ។ ភក្តីសុខសាន្តកើតចេញពី **ការដឹងថា ព្រះអង្គសង្គ្រោះជ្រាបថាយើងជានរណា** ហើយដឹងថាយើង **មានសេចក្តីជំនឿលើ ទ្រង់ ស្រឡាញ់ទ្រង់ និង គោរពបញ្ញត្តិ ទ្រង់** ហើយពិសេសទោះនៅក្នុងគ្រានៃការសាកល្បង និងសោកនាដកម្មជំនួចនៃជីវិតក្តី (សូមមើល គ.

និង ស. ១២១:៧-៨) ។
« ខ្ញុំរកភក្តីសុខសាន្តណា ? ឯណាក្តីរករាយ ពេល អ្វីៗទៀតមិនអាចឲ្យខ្ញុំបានជា ? » (« ខ្ញុំរកភក្តីសុខ សាន្តណា ? » **ទំនុកកម្លើង** លេខ ៦៩) ។ **ចម្លើយ គឺព្រះអង្គសង្គ្រោះ** ទ្រង់ជាប្រភព ហើយជា ព្រះនៃភក្តីសុខសាន្ត ។ ទ្រង់ជា « ម្ចាស់នៃមេត្រីភាព » (អេសាយ ៩:៦) ។

ការបន្ទាប់ខ្លួនយើង ចំពោះព្រះ ការ **អធិស្ឋាន** ជានិច្ច **ការប្រែប្រួល** ពីអំពើបាប ការ ចូលទៅក្នុងទឹកនៃ **បុណ្យជ្រមុជទឹក** ដោយ មាន **ចិត្តសង្រួង** និង **វិញ្ញាណទន់ទាប** និង **ការក្លាយជាសិស្សដ៏ពិត** នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាគំរូជ្រមុជនៃភក្តីសុចរិតដែលត្រូវបានផ្តល់រង្វាន់ឲ្យ ដោយភក្តីសុខសាន្តជានិរន្តរ៍ ។

សាសនាចក្រជាទីជ្រកកោនមួយដែលពួកអ្នកដើរ តាមព្រះគ្រីស្ទទទួលបានភក្តីសុខសាន្ត ។ មានមនុស្ស វិយាក្រុងមួយចំនួនក្នុងពិភពលោកនេះនិយាយថា ពួកគេជាមនុស្សបរិសុទ្ធ តែមិនជឿសាសនាឡើយ ។ ការមានអារម្មណ៍បរិសុទ្ធជាដំណាច់បំផ្លាញមួយដ៏ ល្អ ។ តែមានតែនៅក្នុងសាសនាចក្រប៉ុណ្ណោះដែល យើងត្រូវបាន **រាប់អាន បង្រៀន និង ចិញ្ចឹម បីបាច់ដោយបន្ទូលល្អ** នៃព្រះ ។ សំខាន់ជាង នេះទៀត នៅក្នុងសាសនាចក្រមាននូវសិទ្ធិអំណាច បញ្ចេញពិភពដែលផ្តល់សម្រាប់ **ពិធីការ និង សេចក្តីសញ្ញាពិសិដ្ឋ** ដើម្បីប្រឈមគ្រួសារ ហើយ ធ្វើឲ្យយើងម្នាក់ៗមានគុណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ដើម្បី

ត្រឡប់ទៅព្រះជាព្រះវរបិតា និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទវិញ ក្នុងនគរសេឡេស្ទាល ។ ពិធីបរិសុទ្ធទាំងនេះ នាំមកនូវ សេចក្តីសុខសាន្ត ដោយសារវាជាសេចក្តីសញ្ញាជាមួយ នឹងព្រះអម្ចាស់ ។

ព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាទីដែលពិធីបរិសុទ្ធពិសិដ្ឋ ទាំងនេះធ្វើឡើង ហើយក៏ជាប្រភពមួយនៃទីជម្រកដ៏ សុខសាន្តពិតប្រាកដលោកនេះផងដែរ ។ អស់អ្នកដែល **ទៅលេងបរិវេណព្រះវិហារបរិសុទ្ធ** ឬ ចូលរួមក្នុងការសម្ពោធព្រះវិហារបរិសុទ្ធក៏មានអារម្មណ៍ នៃភក្តីសុខសាន្តនេះដែរ ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះជាប្រភពនៃភក្តីសុខសាន្តពិត ។ ដោយសារដង្វាយធួនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និង ព្រះគុណទ្រង់ ទោះជាស្ថិតក្នុងការសាកល្បងនៃជីវិតក្តី ក៏ការរស់នៅសុចរិតនឹងទទួលបានរង្វាន់នៃភក្តីសុខសាន្ត ផ្ទាល់ខ្លួន (សូមមើល យ៉ូហាន ១៤:២៦-២៧, ១៦:៣៣) ។ ■

ដកស្រង់ចេញពីសូន្យកថានៅក្នុងសន្និសីទទូទៅខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ។

ភ្លេចសៀវភៅ ប៉ុន្តែចង់ចាំទីបន្ទាល់

មនុស្សគ្រប់គ្នាបានមើលមកខ្ញុំ ។ តើខ្ញុំអាចការពារសាសនាចក្រជាមួយនឹងទីបន្ទាល់
ដ៏សាមញ្ញរបស់ខ្ញុំបានដែរឬទេ ?

ដោយ អាថ៌កំបាំង ឌី ហ្វេរី

នាឆ្នាំណាមួយនោះ ខ្ញុំមានគោលដៅ
បង្កើនការរៀនសូត្រខាងវិញ្ញាណរបស់
ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានយកសៀវភៅ កូនសៀវភៅ
សៀវភៅសិក្សា និង ព្រះគម្ពីរបស់សាសនាចក្រទៅ
គ្រប់ទីកន្លែង ទាំងទៅសាលារៀន ដោយសារខ្ញុំស្រែក
ឃ្លានចង់ដឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ។ ប៉ុន្តែការខិតខំ
របស់ខ្ញុំបានថយចុះ នៅពេលខ្ញុំរស់សិក្សាសម្រាប់
ការប្រឡងដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗ ។

មានថ្ងៃមួយគ្រប់គ្រងរបស់យើង បានដឹកនាំ
ការពិភាក្សា ដែលនៅក្នុងនោះគាត់បានស្នើសុំឲ្យ
ពួកសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់ ដែលមិនកាន់សាសនា
កាតូលិកក្រោកឈរឡើង ។ ខ្ញុំគឺជាពួកបរិសុទ្ធច្រើន
ក្រោយតែម្នាក់ឯងគត់នៅក្នុងថ្នាក់ ។ សិស្សប្រាំមួយ
នាក់ផ្សេងទៀតក៏បានក្រោកឈរផងដែរ ។

បន្ទាប់មកគេសួរពួកយើងថា ៖ តើអ្នកជាសមាជិក
ព្រះវិហារមួយណា ? តើនរណាជាអ្នកបង្កើតព្រះវិហារ
នោះ ? តើព្រះវិហាររបស់អ្នកបង្កើតឡើងតាមរបៀប
ណា ?

ខ្ញុំជាអ្នកឆ្លើយសំណួរនោះចុងក្រោយគេ ។
ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ច្របូកច្របល់ណាស់ នៅពេលខ្ញុំបាន
ដឹងថា ខ្ញុំពុំបានយកសៀវភៅរបស់សាសនាចក្រមក
ជាមួយខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានព្យាយាមចងចាំអ្វីដែលខ្ញុំបាន
សិក្សា ។ មានខគម្ពីរក្នុងគម្ពីរបីមួយបានផុសឡើង
ក្នុងគំនិតខ្ញុំ ៖

« ចូរទីពីងដល់ព្រះយេស៊ូវឲ្យអស់អំពីចិត្ត កុំឲ្យ
ពីងផ្អែកលើយោបល់របស់ខ្លួនឡើយ ។

ត្រូវឲ្យទទួលស្គាល់ទ្រង់នៅគ្រប់ទាំងផ្លូវឯងចុះ
នោះទ្រង់នឹងតម្រង់អស់ទាំងផ្លូវច្រករបស់ឯង »

(សុភាសិត ៣:៥-៦) ។

ខ្ញុំបានឈរនៅពីមុខសិស្សក្នុងថ្នាក់ដោយក្លាហាន
ហើយបំភ្លេចការភ័យខ្លាចរបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានថ្លែងថា
ខ្ញុំគឺជាសមាជិកនៃសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវនៃ
ពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ ។ ខ្ញុំបានចែកចាយរឿងរបស់
ក្មេងប្រុស ហ្វីលីប ស្ទីវ ដែលបានជួបព្រះ ។ ខ្ញុំមាន
អារម្មណ៍ខ្ពស់ខ្ពាញ់ក្នុងទ្រូងរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានស្រក់
ទឹកភ្នែក ។ ខ្ញុំបានចែកចាយថា សាសនាចក្របាន
បង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី ៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៨៣០ ហើយ
ខ្ញុំបានថ្លែងទីបន្ទាល់ថា មានព្យាករណ៍របស់ព្រះមួយ
រូប ត្រូវបានហៅ ហើយបញ្ជូនដឹកនាំត្រូវបានស្ដារឡើង
វិញ ។ ខ្ញុំបានថ្លែងទីបន្ទាល់ថា រឿងទាំងនេះពិត ។

ការសិក្សាដំណឹងល្អអស់ជាច្រើនម៉ោងនោះគឺ
ពិតជាមានតម្លៃណាស់ ។ វាបានជួយខ្ញុំឲ្យការពារ
សេចក្តីជំនឿខ្ញុំ ហើយឲ្យខ្ញុំចែកចាយដំណឹងល្អ ។
បួនប្រាំសប្តាហ៍ក្រោយមក ខ្ញុំមានមោទនភាពណាស់
ដោយសារមានមិត្តភក្តិបួននាក់មកពីថ្នាក់រៀនរបស់ខ្ញុំ
បានទៅព្រះវិហារជាមួយខ្ញុំ ។

បទពិសោធន៍នោះបានបង្រៀនខ្ញុំអំពីសារៈសំខាន់
នៃទីបន្ទាល់ ។ ដំបូងខ្ញុំបានឆ្ងល់ថា ហេតុអ្វីព្រះអម្ចាស់
ពុំបានបំផុសគំនិតឲ្យខ្ញុំយកសៀវភៅរបស់ព្រះវិហារទៅ
ជាមួយខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ ។ សៀវភៅទាំងនោះនឹងជួយឲ្យ
ខ្ញុំឆ្លើយសំណួរដែលបានសួរនោះបានល្អបំផុត ។ ប៉ុន្តែ
ក្រោយមក ខ្ញុំបានដឹងថា យើងពុំចាំបាច់ទន្ទេញអ្វីគ្រប់
យ៉ាងអំពីសាសនាចក្រ ឬ ពីងទៅលើឯកសារយោង
ឡើយ—យើងគួរតែសិក្សា រស់នៅ និង ចែកចាយ
ដំណឹងល្អ ដោយផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ខ្ញុំអាច
គ្មានសៀវភៅទាំងនោះបាន ប៉ុន្តែខ្ញុំពុំអាចគ្មានទីបន្ទាល់
បានឡើយ ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅទីក្រុង កាហ្គាយ៉ាន ប្រទេសហ្វីលីពីន ។

ពួកគេបានឃើញ

ទ្រង់

ប្រាកដណាស់ បុគ្គលទាំងនេះ បានឃើញព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ប៉ុន្តែអ្នកក៏អាចក្លាយជាសាក្សី ម្នាក់របស់ព្រះគ្រីស្ទតាមរបៀបផ្ទាល់របស់អ្នកផងដែរ ។

តើ អ្នកគិតថា វាមានសភាពបែបណា ដែលបានឃើញព្រះអង្គសង្គ្រោះដែល មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនោះ ? ដ្បិតមនុស្សរាប់រយនាក់នៅក្នុងជំនាន់របស់ ព្រះយេស៊ូវ ពុំបានស្រមៃគិតអំពីរឿងនេះឡើយ—ពួកគេបានរស់នៅក្នុង ស្ថានភាពនោះតែម្តង ។ យ៉ាងហោចណាស់មានការកត់ត្រាចំនួនដប់ពីរដង ដែលបាន រៀបរាប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នៅពេលព្រះអម្ចាស់ដែលបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញបានបង្ហាញ ព្រះកាយទ្រង់ដល់មនុស្ស ឧទាហរណ៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និង កន្លែងមួយចំនួន ទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមេរន ។ ពួកគេម្នាក់ៗ បានឃើញអព្វកហេតុដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅក្នុង ប្រវត្តិសាស្ត្រ ៖ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ ហើយធ្វើឲ្យពួកយើងម្នាក់ៗអាច រស់ឡើងវិញម្តងទៀត ។ វាគួរឲ្យអស្ចារ្យណាស់មែនទេ ?

ដូច្នេះតើការធ្វើជាសាក្សីអំពីព្រះគ្រីស្ទមានន័យពិតប្រាកដយ៉ាងដូចម្តេច ? សូមមើលពី គ្រាទាំងនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយគិតអំពីរបៀបដែលយើងអាចធ្វើជាសាក្សីអំពីព្រះគ្រីស្ទ បើទោះបីយើងពុំបានឃើញទ្រង់ដោយផ្ទាល់ក្តី ។

ម៉ាក ម៉ាកដាឡា

ម៉ាក ម៉ាកដាឡាគឺជាសាក្សីដំបូងគេ ។ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ពីការឆ្កាង គាត់បានទៅ ផ្ទះ ជាមួយស្រ្តីពីរនាក់ ដើម្បីលាបប្រេងលើព្រះសពព្រះអម្ចាស់ ។ នៅពេលម៉ាកបានឃើញ ថាផ្ទះនៅទទេ នោះនាងបានយំ ។ មានម្នាក់បានមកពីក្រោយខ្នងនាង ហើយសួរថា « នាង អើយ ហេតុអ្វីបានជាយំ ? » សូមស្រមៃគិតអំពីក្តីរំភើបដែលនាងមាន ពេលនាងបានឃើញ ថា នោះគឺជាព្រះយេស៊ូវ បានមានព្រះជន្មរស់ពីសុគតឡើងវិញ ។ (សូមមើល យ៉ូហាន ២០:១-១៨) ។

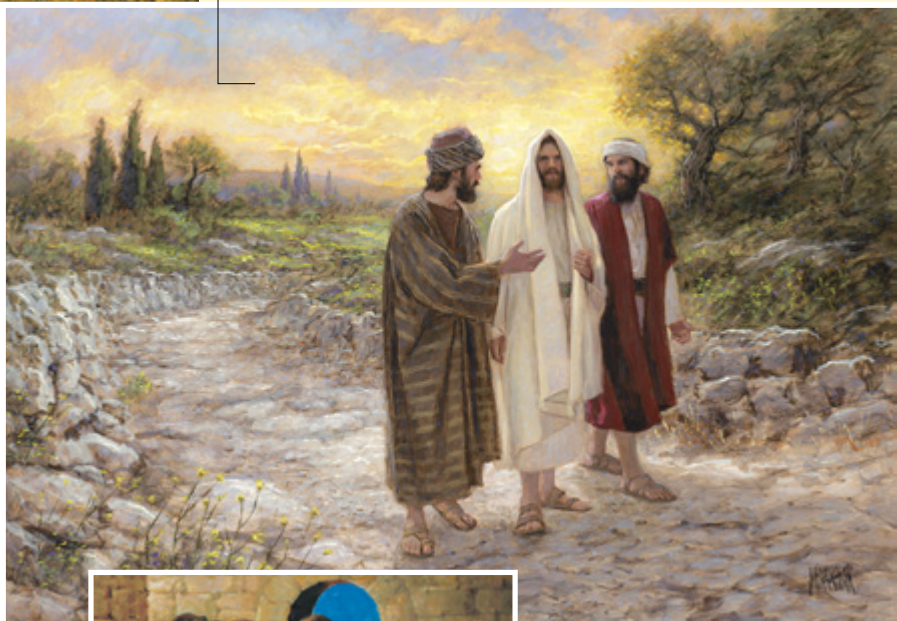

PENNANT © ISTOCK/GETTY IMAGES

ពួកសិស្សពីរនាក់នៅលើផ្លូវទៅទីក្រុងអេម៉ាស

ក្លែវប៉ាស និង សិស្សម្នាក់កំពុងដើរនៅតាមផ្លូវទៅទីក្រុងអេម៉ាស កាល មានបុរសចម្លែកម្នាក់បានដើរជាមួយពួកគេ ។ ពួកគេពុំស្គាល់ដៃគូថ្មីរបស់ ពួកគេឡើយ ប៉ុន្តែអំឡុងពេលបរិភោគអាហារពេលល្ងាចជាមួយគ្នា បុរស ចម្លែកនោះបានកាច់នំប៉័ង ។ នោះភ្នែកគេបានបើកឡើង ហើយគេបានដឹង ថា ពួកគេបានធ្វើដំណើរជាមួយព្រះអង្គសង្គ្រោះយូរមកហើយ ។ ពួកគេបាន សួរគ្នាថា « តើយើងមិនមានសេចក្តីខ្ជិលខ្លាញ់នៅក្នុងចិត្តទេឬ...? ដោយ ពិចារណាអំពីការបញ្ជាក់ដែលពួកគេបានទទួលអារម្មណ៍ថា ទ្រង់បានគង់នៅ ជាមួយពួកគេពិតប្រាកដមែន ។ (សូមមើល លូកា ២៤:១៣-៤៣) ។

សាវ័កដប់នាក់

ពួកសិស្សពីរនាក់ដែលបាន ធ្វើដំណើរទៅទីក្រុងអេម៉ាស ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ បានត្រឡប់មក ទីក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ហើយបាន ប្រាប់ពួកសាវ័កដប់នាក់ទៀតអំពី បទពិសោធន៍នោះ ។ កាលពួកគេ កំពុងជំណាលរឿងនោះប្រាប់គ្នា ស្រាប់តែព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្ហាញ ព្រះកាយទ្រង់ដល់ពួកគេ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា « ចូរមើលមកដៃ និងជើង ខ្ញុំ ឲ្យបានដឹងថា នេះគឺខ្ញុំពិតមែន ចូរពាល់ខ្ញុំមើល ដ្បិតខ្មោចគ្មានសាច់ឬឆ្អឹង ដូចជាឃើញខ្ញុំនេះទេ » ។ (សូមមើល លូកា ២៤:៣៦-៤១, ៤៤-៤៩) ។

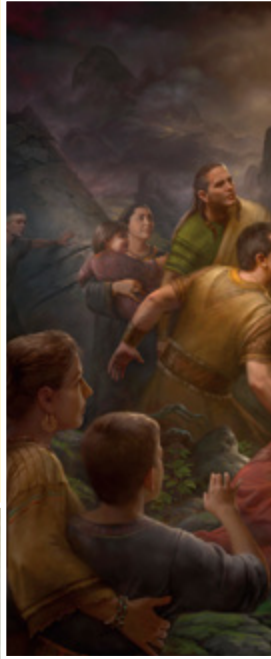
ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយដោយ ប្រែក ខេ អុលស៊ីន ហាមថតចម្លង នៅតាមផ្លូវទៅទីក្រុងអេម៉ាស ដោយចន ម៉ាកឌុតុន ចូរមកមើលព្រះហស្ត និង ព្រះបាទាយើងចុះ ដោយ ហារី អែនធើរេសិន

សាវ័កថ្មីម៉ាស

សាវ័កថ្មីម៉ាសបានអវត្តមាន នៅពេលព្រះអង្គសង្គ្រោះ បានបង្ហាញព្រះកាយទ្រង់ដល់ពួកសាវ័កផ្សេងទៀតនៅ លើកដំបូងនោះ ដូច្នោះលោកពុំជឿថាព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្ម រស់ឡើងវិញឡើយ ។ មួយសប្តាហ៍ក្រោយមក ព្រះគ្រីស្ទ បានបង្ហាញព្រះកាយទ្រង់ដល់ពួកសាវ័កម្តងទៀត ។ ម្តង នេះ ថ្មីម៉ាស មានវត្តមាន នៅទីនោះ ហើយដោយសារលោក បានឃើញព្រះគ្រីស្ទ លោកបានជឿថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ឡើងវិញមែន ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានដាស់តឿនថ្មីម៉ាស ដែលបានជឿបន្ទាប់ពីលោកបានឃើញទ្រង់ថា ៖ « អ្នកជឿ ដោយព្រោះបានឃើញខ្ញុំទេតើ ៖ មានពរហើយ អ្នកណា ដែលជឿឥតឃើញសោះ » ។ (សូមមើល យ៉ូហាន ២០:២៤-២៩) ។

ព្រះគ្រីស្ទជឿថ្មីម៉ាស ដោយ ព្រះយ៉ូហាន ខេល

ពួកសាវ័កដំបូងមួយនាក់នៅសមុទ្រទីហេរាស

នាថ្ងៃមួយដែលមិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីការមាន ព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ពួកសាវ័កមួយចំនួនបាន ទៅនេសាទត្រីនៅសមុទ្រទីហេរាស ប៉ុន្តែពុំបានត្រី ច្រើនទេ ។ នៅព្រឹកស្អែកឡើង ព្រះអង្គសង្គ្រោះ បានបង្ហាញព្រះកាយទ្រង់ ហើយបង្គាប់ឲ្យពួកគេ ទម្លាក់សំណាញ់ចុះ ទៅខាងស្តាំទូក ។ នៅពេល ពួកគេធ្វើដូចនោះ ត្រីជាប់សំណាញ់យ៉ាងច្រើន ដែលធ្វើឲ្យពួកគេពិបាកនឹងទាញសំណាញ់ឡើង ពីទឹកមកវិញ ។ បន្ទាប់ពីបរិភោគអាហារជាមួយ គ្នាហើយ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្រៀនអំពី សារៈសំខាន់នៃការបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយ មានព្រះបន្ទូលថា « ចូរឲ្យចំណីដល់ហ្នឹងចៀមខ្ញុំ ស៊ីផង » ។ ពួកសាវ័កបានចំណាយពេលវេលា ពេញមួយជីវិតរបស់ពួកលោកដើម្បីធ្វើកិច្ចការ នោះ—គឺបង្រៀនមនុស្សអំពីព្រះគ្រីស្ទ—ហើយ ក្នុងករណីមួយចំនួនពួកគេបានលះបង់ជីវិតរបស់ ពួកលោកដើម្បីបុព្វហេតុនោះ ។ (សូមមើល យ៉ូហាន ២១:១-២២) ។

ព្រះគ្រីស្ទដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅសមុទ្រទីហេរាស ដោយ ដាវីន លីនស្ទីយ

អ្នកគ្រូបង្ហាញដោយ ហេរីត ប៊ែន

ពួកសាសន៍នីហ្វេនៅក្នុងទីបអាមេរិក

អំឡុងពេលការផ្លាស់ ដែនដីនៅក្នុងទីបអាមេរិកត្រូវបានបំប្លែងបំផ្លាញដោយការរំព្លោះដី ភ្លើងឆេះ គ្រោះធម្មជាតិ ដទៃផ្សេងទៀត និង ងងឹតអស់បីថ្ងៃ ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីការសុគតរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ ក្រោយមក ព្រះគ្រីស្ទ បានយាងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយបានជួបប្រទះមនុស្ស ២៥០០ នាក់ដែលប្រជុំគ្នានៅក្បែរព្រះវិហារបេរិសុទ្ធនៅ ទីក្រុងបរិបូរ ។ ទ្រង់បានអញ្ជើញប្រជាជនទាំងនោះ មកស្ថាបនាមរណ៍នៅព្រះហស្ត និង ព្រះបាទា ព្រមទាំង ចំហៀងរបស់ទ្រង់ បានធ្វើទេសនកថា ហើយបានប្រសិទ្ធពរកូនក្មេងរបស់ពួកសាសន៍នីហ្វេម្តងម្នាក់ៗ ។ ជាង នោះទៅទៀត ប្រជាជនបានប្រមូលគ្នាមកនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ហើយព្រះអង្គសង្គ្រោះបានសួរសុខទុក្ខ និង បង្រៀន ពួកគេ ។ ទីបំផុតពួកសិស្សបានស្ថាបនាសាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយពួកសាសន៍នីហ្វេ បានទទួលសាក្សីដ៏ មានឥទ្ធិពលបែបនេះថា ពួកគេ និង ពួកសាសន៍លេមីន ផងដែរ បានប្រែចិត្តជឿចំពោះព្រះអម្ចាស់ ។ (សូមមើល នីហ្វេទី៣ ១១-១៨ សូមមើលផងដែរ នីហ្វេទី៣ ៨-១០, នីហ្វេទី ៤ ១) ។

សាក្សីពីមុន និង បច្ចុប្បន្ននេះ

ព្រះគ្រីស្ទក៏បានបង្ហាញព្រះកាយទ្រង់ដល់មនុស្សជាច្រើនផ្សេងទៀត រួមមាន ស្ត្រីមួយចំនួនដែល បានមកឯផ្នូរ ដើម្បីជួយ ម៉ាក ម៉ាកជាឡា លាបប្រេងលើព្រះសពព្រះគ្រីស្ទ មនុស្សមួយក្រុមមានគ្នា ជាង ៥០០ នាក់ យ៉ាកុប និង ប៉ូល ។ (សូមមើល ម៉ាថាយ ២៨:៩, កិច្ចការ ៩:៤-១៩, កូរិនថូសទី១ ១៥:៦-៧, សូមមើលផងដែរ នីហ្វេទី៣ ១៩, ២៦:១៣) ។

យើងប្រហែលជាគ្មានឱកាសមើលឃើញព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដូចសាក្សីទាំងនេះឡើយ ប៉ុន្តែអ្នកអាច នៅតែធ្វើជាសាក្សីអំពីព្រះគ្រីស្ទ ។ អ្នកអាចស្វែងរកព្រះអង្គសង្គ្រោះដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ ដូចជាម៉ាកបាន ធ្វើ នៅពេលគាត់បានទៅឯផ្នូរ តាមរយៈការរៀនអំពីទ្រង់បន្ថែមទៀត ។ ឬ អ្នកអាចអនុវត្តសេចក្តីជំនឿ របស់អ្នកលើទ្រង់ តាមរយៈការគោរពបទបញ្ញត្តិ ហើយធ្វើតាមដំបូន្មានរបស់ពួកគេ ។ ឬ អ្នកអាច ទទួលស្គាល់ពរជ័យរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះនៅក្នុងជីវិតអ្នក ដូចដែលពួកសាវកទាំងពីរនាក់នៅលើផ្លូវទៅ ទីក្រុងអេម៉ាសនោះបានធ្វើ ។ រដូវកាលបុណ្យអេស្ទែរនេះ សូមគិតអំពីអត្ថន័យនៃការធ្វើជាសាក្សីអំពី ព្រះគ្រីស្ទ ។ មនុស្សទាំងនេះគឺជាសាក្សីពិតប្រាកដ ដែលពិតជាបានឃើញព្រះគ្រីស្ទដែលមានព្រះជន្ម រស់ឡើងវិញ—ប៉ុន្តែនោះពុំមែនគ្រាន់តែជារបៀបមួយដែលអ្នកអាច ធ្វើជាសាក្សីអំពីទ្រង់នៅក្នុងជីវិត របស់អ្នកឡើយ ។ ■

រៀនអំពីទ្រង់

« នៅពេលអ្នកទទួលអាមេឌីពីទីបន្ទាល់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអំពី [ព្រះគ្រីស្ទ] ដោយបានបញ្ជាក់ និង បញ្ជាក់ជាថ្មីដល់វិញ្ញាណអ្នក តាម របៀបផ្សេងៗជាច្រើន នៅពេលអ្នកព្យាយាមអនុវត្តតាមពន្លឺនៃគំរូរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់របស់អ្នកជាប្រចាំ និង នៅពេលអ្នកថ្លែងទីបន្ទាល់ដល់ មនុស្សដទៃ ព្រមទាំងជួយពួកគេឲ្យរៀនអំពីទ្រង់ ហើយធ្វើតាមទ្រង់ នោះ

អ្នកគឺជាសាក្សីអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយ » ។

អែលឆើរ ឌី ថត គ្រីស្ទូហ្វីន ក្នុងកម្រៃនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ « Becoming a Witness of Christ » Liahona ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៨ ទំព័រ ៦៣ ។

ទឹកនៃងរបស់យើង

ព្រះប្រទានឧបករណ៍នានាដល់យើង

ខពួកមារបស់ខ្ញុំគឺជាវិចិត្រករ ហើយគាត់ធ្វើសំពៅឈើតូចៗដាក់ក្នុងដបកញ្ចក់ ។ វាត្រូវចំណាយពេលជាច្រើន ការផ្គិតផ្គង់ និង ការខិតខំដើម្បីធ្វើវា ។

ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានឃើញឧបករណ៍ទាំងអស់របស់គាត់ ហើយសម្គាល់មើលពីរបៀបដែលឧបករណ៍នីមួយៗ ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើជាក្រឡឹងសំខាន់ៗ ឬ ធ្វើផ្នែកនៃសំពៅ ។ នៅពេលខ្ញុំមើលគាត់ធ្វើការ ខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលពីរបៀបដែលគាត់ប្រើឧបករណ៍ទាំងនោះ ដើម្បីសង់សំពៅ ។ ខ្ញុំបានចាំអំពីរឿងដែលនិហ្វសង់សំពៅ (សូមមើល និហ្វទី១ ១៧-១៨) ។ លោកបានសងសំពៅតាមរបៀបរបស់ព្រះអម្ចាស់ ពុំមែនតាមរបៀបរបស់មនុស្សឡើយ ។ ព្រះប្រទានឧបករណ៍នានាដល់យើង ឲ្យសងសំពៅផ្ទាល់របស់យើងតាមរបៀបទ្រង់ ។ ព្រះគម្ពីរ សេចក្តីជំនឿ និង សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគឺជាឧបករណ៍ ដែលខ្ញុំត្រូវតែប្រើនៅក្នុងជីវិតខ្ញុំផ្ទាល់ ដើម្បីសងសំពៅផ្ទាល់ខ្លួនខ្ញុំដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយគ្មានចន្លោះប្រហោង ។ ខ្ញុំកំពុងរៀនរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។ ■

ម៉ារ៉េ ម៉េសេដេស ដី មូណាហ្គាស ប្រទេស វ៉េណេស៊ុយអេឡា

អារម្មណ៍ឯកោ

វាជាដូរហើយនៅក្នុងប្រទេសជាណាចក្រ ។ ខ្ញុំទើបតែចាប់ផ្តើមបេសកកម្មពេញម៉ោង ហើយទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំកំពុងមានភាពប្រទាញប្រទង់ ។ ខ្ញុំគឺជាអ្នកប្រែចិត្តជឿបានតែ ១៩ ខែប៉ុណ្ណោះ ហើយមានការភ័យខ្លាចក្នុងការរស់នៅប្រទេសដទៃ និយាយភាសាដទៃដែលខ្ញុំមិនចេះ និង ការធ្វើដំណើរលើផ្លូវដែលមានចរាចរណ៍ខ្លាំងក្លា ដែលខ្ញុំមិនស្គាល់ ។ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំដែលពីមុនពោរពេញដោយអំណរគុណនោះ បានប្រែជាពាក្យចោទប្រកាន់យ៉ាងល្វីងផ្ទុចដល់ព្រះថា ៖ « ឱ ព្រះអើយ ហេតុអ្វីទ្រង់ទុកឲ្យខ្ញុំនៅឯកោតែឯង ? »

នាព្រឹកមួយខ្ញុំបានទទួលអង្វរទ្រង់ដោយការអធិស្ឋាន ។ ជំនួសដោយការសួរថា « ហេតុអ្វី » ជាមួយនឹងកំហឹងដែលនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ នោះខ្ញុំបានទទួល

សូមទ្រង់នូវសាក្សីអំពីសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អ ហើយយកឈ្មោះលើការសង្ស័យរបស់ខ្ញុំ ។

បន្ទាប់ពីអធិស្ឋាន ខ្ញុំបានបើកព្រះគម្ពីរអាន ។ ខ្ញុំបានបើកចំណុចគម្ពីរ ចោទិយកថា ៣១:៦ ៖ « ដូច្នេះចូរមានកម្លាំងហើយចិត្តក្លាហានឡើង កុំឲ្យខ្លាច ឬមានសេចក្តីភ័យញ័រចំពោះគេឡើយ ដ្បិតគឺព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះនៃឯង ដែលយាងទៅជាមួយនឹងឯង ទ្រង់មិនដែលខាននឹងប្រោសឯងទេ ក៏មិនដែលលះចោលឯងដែរ » ។

ចិត្តខ្ញុំពេញដោយអំណរ នៅពេលខ្ញុំបានដឹងថា ម្លើយចំពោះការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ៖ ថាព្រះទ្រង់គង់នៅជាមួយខ្ញុំជានិច្ច ។ ទ្រង់រង់ចាំការអធិស្ឋានដោយស្មោះសារ ជាជាងការចោទប្រកាន់ថាទ្រង់បានបោះបង់ខ្ញុំចោល ។

ព្រះនឹងមិនទុកឲ្យខ្ញុំនៅតែឯងឡើយ ទោះបីជារឿងគ្រប់យ៉ាងហាក់បីដូចជាគ្មានសង្ឃឹម ។ ហើយយើងអាចទទួលអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់តាមរយៈការអធិស្ឋាន និង ព្រះគម្ពីររបស់ទ្រង់ ។ ■

ក្លេតុន អ៊ី ដូ តិចសាស ស.វ.អ.

ដល់អ្នកហើយ

ខសូមនាំផ្ទៃ លីអាហ្គណា សូមស្វាគមន៍បទពិសោធន៍ និង ការយល់ដឹងរបស់អ្នកក្នុងការរស់នៅតាមដំណឹងល្អ ។ សូមផ្ញើររឿងរបស់អ្នកទៅ liahona@lds.org ឬ អ៊ីម៉ែលទៅកាន់ liahona@ldschurch.org ។ សូមដាក់ឈ្មោះពេញរបស់អ្នក ឈ្មោះរូង ឬ ស្លោក និង ការអនុញ្ញាតរបស់ឪពុកម្តាយ ។

ចូរទៅមុខ ពួកគ្រីស្ទាន

« បុរស និង ស្ត្រីទាំងឡាយណា ដែលមានបំណងចូលទៅក្នុងនគរសេឡេស្ទាលនឹងយល់ថា ពួកគេត្រូវ
តយុទ្ធនឹងភាពទន់ខ្សោយ និង អំពើបាបរបស់ខ្លួនរៀងរាល់ថ្ងៃ » ។

(*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [ឆ្នាំ ១៩៩៧] ទំព័រ ២៩៤) ។

« តើខ្ញុំអាចដឹងថា ព្រះកំពុងស្តាប់ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំតាមរបៀប ណា ? »

ក

អធិស្ឋានគឺ ជាពរជ័យមួយដ៏មហិមា ហើយយើងត្រូវបាន
សន្យាថា ព្រះវរបិតាស្តាប់ទ្រង់ព្រះសណ្តាប់យើងជានិច្ច ប៉ុន្តែ
ជាញឹកញយ វាតម្រូវឲ្យយើងធ្វើកិច្ចការមួយចំនួនដើម្បីទទួល
ស្គាល់ចម្លើយរបស់ទ្រង់ ។^១

សូមគិតអំពីរឿងនេះ ៖ ព្រះទ្រង់ព្រះសណ្តាប់អ្នក ឬ ទ្រង់
មិនព្រះសណ្តាប់អ្នក ។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនព្រះសណ្តាប់អ្នក ប្រាកដណាស់នោះអ្នកគ្មាន
គោលបំណងក្នុងការអធិស្ឋានឡើយ ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់ព្រះសណ្តាប់វិញនោះ (ហើយ
មែនហើយទ្រង់ពិតជាព្រះសណ្តាប់មែន !) ហើយត្រូវតែរៀនអំពីរបៀបដើម្បីទាក់ទង
ពិតប្រាកដ ជាមួយទ្រង់នៅក្នុងការអធិស្ឋាន ទទួលស្គាល់ចម្លើយ ហើយបន្តបោះជំហានទៅ
មុខដោយស្មោះត្រង់ ។

នៅពេលយើងមានអារម្មណ៍ថា ទ្រង់មិនព្រះសណ្តាប់យើងទេ នោះប្រហែលជាយើង
ត្រូវដកពិសោធន៍នូវការរីកចម្រើនផ្ទាល់ខ្លួនមួយចំនួន ។ អ្នកអាចសួរខ្លួនឯងនូវសំណួរមួយ
ចំនួនថា ៖ តើខ្ញុំស្មាតស្តាប់ឬទេ ? តើបំណងរបស់ខ្ញុំស្ថិតស្ថេរឬទេ ? តើខ្ញុំមានឆន្ទៈធ្វើតាមអ្វី
ដែលទ្រង់ស្នើឲ្យធ្វើដែរឬទេ ?^២ ប្រសិនបើចម្លើយឆ្លើយថា មែន ចំពោះសំណួរនីមួយៗ នោះ
អ្នកអាចទុកចិត្តថា « ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកនឹង... ប្រទានចម្លើយដល់បទអធិស្ឋាន
ទាំងឡាយរបស់អ្នក » (គ. និង ស. ១១២:១០) ។ ចូរចាំថា ជួនកាលចម្លើយកើតឡើងក្នុង
របៀបមួយដោយសម្ងាត់ ឬ មិនបានរំពឹងទុក ។

ប្រសិនបើចម្លើយរបស់អ្នកឆ្លើយថា ទេ ចំពោះសំណួរមួយចំនួននៃសំណួរទាំងនោះ នោះ
វាមិនទាន់យឺតពេលឡើយ ! សូមធ្វើការផ្លាស់ប្តូរចាំបាច់នានានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យ
អ្នកអាចមានព្រះវិញ្ញាណ ។ សូមមានឆន្ទៈធ្វើតាមការបំផុសគំនិតដែលអ្នកទទួលបាន ។

ហើយសូមកុំភ្លេចថា មនុស្សម្នាក់ៗទទួលបានចម្លើយតាមរបៀបផ្សេងៗគ្នា ។ សូមអធិស្ឋាន
ថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងបង្រៀនអ្នកអំពីរបៀបដែល អ្នក អាចទទួលស្គាល់ចម្លើយទាំង
នោះ ។ វាប្រហែលជាពិបាកស្រួលឡើយ ក្នុងការទទួលស្គាល់ចម្លើយនៅពេលដំបូង ប៉ុន្តែវា
ដូចជាជំនាញផ្សេងៗទៀតដែរគឺថា ៖ ការអនុវត្តធ្វើឲ្យស្អាតជំនាញ ។ សូមមានសេចក្តីជំនឿ
និង ការទុកចិត្តថា ព្រះវរបិតាស្តាប់ព្រះសណ្តាប់យើង ជានិច្ច ។

កំណត់ចំណាំ
១. សូមមើល ម៉ាថាយ ៧:៧, យ៉ាកុប ១:៥-៦, អាលម៉ា ៣៣:៤-១១, គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ៨:១-២ ។
២. សូមមើល វិទ្យាដ ដី ស្កត « Learning to Recognize Answers to Prayer » Ensign ខែវិច្ឆិកា
ឆ្នាំ ១៩៨៩ ទំព័រ ៣២ ។

សូមស្តាប់ព្រះវិញ្ញាណ
សូមព្យាយាមស្តាប់ព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ ។ មនុស្សយើងស្តាប់ឮ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតាមរបៀប
ផ្សេងៗគ្នា ដូច្នេះអ្នកត្រូវស្តាប់

សំឡេងតូចរបៀង ពេលការបំផុសគំនិតនោះអាចកើត
ឡើងជាអារម្មណ៍ ។ ខ្ញុំដឹងថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹង
ប្រាប់ដល់អ្នកនូវគ្រប់អ្វីទាំងអស់ដែលអ្នកត្រូវដឹង—អ្នក
គ្រាន់តែស្តាប់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ។
អ៊ីលីស ដី អាយុ ១៣ ឆ្នាំ អាល់ប៊ើតា ប្រទេសកាណាដា

ចម្លើយនៅក្នុងសាសនាចក្រ

កាលខ្ញុំមានមន្ទិលសង្ស័យយ៉ាងខ្លាំងថា តើខ្ញុំគួរណាត់
ដើរលេងជាតូចជាមួយអ្នកមិនមែនជាសាមាជិកដែរ
ទេ ។ ថ្ងៃអាទិត្យមួយពេលនៅម៉ោងប្រជុំសាម្រាម័ង
មានស្រីម្នាក់បានឡើងនិយាយ ហើយការនិយាយ
នោះហាក់ដូចជានិយាយចំនឹងរឿងរបស់ខ្ញុំ ។ នៅ
គ្រានោះ ខ្ញុំបានទទួលការបញ្ជាក់ថា ព្រះអម្ចាស់បាន
ឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ។ កាលពីមុន ខ្ញុំមាន
ភាពស្មុគស្មាញអំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីខ្ញុំបាន
ស្តាប់តាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយទ្រង់បានប្រទាន
អំណរ និង ចិត្តស្រួលដល់ខ្ញុំ ។ ព្រះឆ្លើយតបមក
កាន់យើងតាមរយៈអារម្មណ៍ គំនិត ខគម្ពីរ និង អ្នក
ឡើងនិយាយនៅព្រះវិហារ !

*កាវីន វី អាយុ ១៩ ឆ្នាំ ទីក្រុង មីណាស ហ្គេរេស
ប្រទេសប្រេស៊ីល*

សូមចងចាំថាអ្នកគឺជាជនរណា
ខ្ញុំដឹងថា ព្រះទ្រង់ព្រះសណ្តាប់
យើង ដោយសារការអធិស្ឋាន
បង្កើតឲ្យមានអារម្មណ៍
សុខសាន្ត ការច្បុះស្បើយ និង

សេចក្តីស្រឡាញ់កើតមានក្នុងចិត្តខ្ញុំ ។ ខ្ញុំឃើញថា
ទ្រង់ដោះខ្ញុំឲ្យរួចពីគ្រោះថ្នាក់ជាច្រើនពីមួយថ្ងៃទៅមួយ
ថ្ងៃ ហើយថាទ្រង់ការពារគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំទទួល
អារម្មណ៍ថា ទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ។ ពីមុនខ្ញុំទៅសាលា

រៀន ខ្ញុំតែងតែសូត្របាវចនាយុវេទនា វាជួយខ្ញុំឲ្យចាំថា ខ្ញុំគឺជាបុត្ររបស់ព្រះវរបិតាស្តី ហើយទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ។

នីកូល អិម អាយុ ១៩ លីម៉ា ប្រទេសប៉េរូ

ការអធិស្ឋានរបស់កុមារ

ខ្ញុំដឹងថា ព្រះវរបិតាស្តីទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ដោយសារទំនុកបទនៅក្នុងចម្រៀងថ្នាក់កុមារ « ការអធិស្ឋាន

របស់កុមារ » (សៀវភៅចម្រៀងកុមារ លេខ ៦) ៖ ព្រះវរបិតាអើយ ទ្រង់នៅទីនេះឬ ? តើព្រះអង្គនឹងឆ្លើយការអធិស្ឋានកូនឬទេ ? អ្នកខ្លះនិយាយថា ស្ថានសួគ៌នៅឆ្ងាយតែកូនដឹងថាជិតបង្ហើយពេលអធិស្ឋាន » ។ ពេលខ្ញុំចាំចម្រៀងនោះ ខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់កំពុងព្រះសណ្តាប់ ដោយសារខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណ និង សេចក្តីស្រឡាញ់គ្នាដែលកំណត់របស់ទ្រង់ចំពោះខ្ញុំ ។ នៅពេលខ្ញុំចាំថាទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍ល្អដូចជា ទ្រង់ពុំឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ។

អ៊ីលែន ប៊ី អាយុ ១៦ ឆ្នាំ រដ្ឋ ណាស ខាហ្វីណា ស.រ.អា.

សូមទុកចិត្តលើទ្រង់

ព្រះវរបិតាស្តីទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់យើង ប៉ុន្តែផ្តល់កាលវេលាដូចជា ទ្រង់ពុំឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើង ដោយសារទ្រង់អាចពុំឆ្លើយតបមកយើង តាមរបៀប ឬ ពេលវេលាដែលយើងចង់ឲ្យទ្រង់ឆ្លើយ ។ យើងត្រូវមានចិត្តចុះចូលឆន្ទៈរបស់យើងទៅនឹងព្រះទ័យទ្រង់ ហើយមានជំនឿថា ទ្រង់ជ្រាបដឹងអំពីអ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់យើង ។ ព្រះវរបិតាស្តីស្រឡាញ់យើង ហើយទ្រង់នឹងព្យាយាមជួយយើងជានិច្ច ឲ្យរៀន ហើយរីកចម្រើន នៅពេលទ្រង់ឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើង ។

ម៉ូសាយ អិម អាយុ ១៧ ឆ្នាំ រដ្ឋយូថាហ្វា ស.រ.អា.

ចូរសូម នោះអ្នកនឹងបានទទួល

តាមរយៈព្រះគម្ពីរ យើងត្រូវបានបង្រៀនថា ព្រះនឹងព្រះសណ្តាប់ការអធិស្ឋានយើងជានិច្ច ហើយទ្រង់នឹងឆ្លើយតប ប្រសិនបើយើងអធិស្ឋានទៅទ្រង់ដោយសេចក្តីជំនឿ និង ស្មោះអស់ពីចិត្ត ។ យើងនឹងទទួលបានអារម្មណ៍បញ្ជាក់មកក្នុងចិត្តរបស់យើងថា ទ្រង់ពិតជាព្រះសណ្តាប់យើង ថាយើងនឹងមានអារម្មណ៍សុខសាន្ត និង ស្ងប់ ។ យើងក៏អាចទទួលបានអារម្មណ៍ថា អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនឹងដំណើរការល្អ នៅពេលយើងធ្វើតាមព្រះទ័យរបស់ព្រះវរបិតា ។ ប្រសិនបើយើងសង្ស័យថា ទ្រង់ព្រះសណ្តាប់យើងឬអត់នោះ យើងគួរតែស្វែងរកការណែនាំពីក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយបន្ទាប់មកសូមទូលសួរប្រសិនបើអ្វីដែលយើងបានអាននោះពិតឬទេ ។

ខុនស្តែនស្យា អិល អាយុ ២០ ឆ្នាំ ទីក្រុង ប៊ិយ ប៊ិយ ប្រទេសឈីលី

ចូរស្រាវជ្រាវរកវា

មានគ្រាមួយនោះ ខ្ញុំបានឆ្ងល់ថា តើព្រះទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំឬទេ ហើយក្រោយមក ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាទទួលបានចម្លើយក្នុងចិត្តខ្ញុំ ។ ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងទីបន្ទាល់អំពីការអធិស្ឋាន ហើយខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ខ្ញុំសូមផ្តល់យោបល់ផ្សេងទៀតថា សូមសួរឪពុកម្តាយ ប្តីស្រព ឬ សមាជិកផ្សេងទៀតក្នុងរូងជួបរបស់អ្នក ។ អ្នកក៏អាចអធិស្ឋានទូលសូមជំនួយសម្រាប់ប្រធានបទនេះផងដែរ !

យ៉ូសេ អេស អាយុ ១៣ ឆ្នាំ អូហ្គីន ស.រ.អា.

សំណួរបន្ទាប់

« តើខ្ញុំអាចសូមមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ មិនឲ្យនិយាយអាក្រក់ ឬ និយាយមិនសមរម្យអំពីអ្នកដទៃបានយ៉ាងដូចម្តេច ? »

សូមកុំបោះបង់ឡើយ
« ចូរគោរពប្រតិបត្តិ ចូរចងចាំគ្រាទាំងឡាយនៅពេលអ្នកបានទទួលអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណ ក្នុងពេល

អតីតកាល ហើយសុំដោយសេចក្តីជំនឿ ។ អ្នកនឹងទទួលបានចម្លើយ ហើយអ្នកនឹងទទួលបានអារម្មណ៍នៃក្តីស្រឡាញ់ និង ភាពសុខសាន្តនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ ចម្លើយនោះអាចនឹងមិនទទួលបានលឿន ឬ តាមរបៀបដែលអ្នកចង់បាន តែចម្លើយនោះនឹងបានទទួល ។ សូមកុំបោះបង់ឡើយ ! »

អែលឆើរ ចេមស៍ ប៊ី ម៉ាទីណា ក្នុងព្រឹត្តិសិបនាក់ « Turn to Him and Answers Will Come » Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ ទំព័រ ៥៩ ។

អធិស្ឋានដោយស្មោះសរ

បន្ទាប់ពីអធិស្ឋាន អ្នកអាចស្តាប់អារម្មណ៍ និង គំនិតដែលផុសឡើងក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ។ អារម្មណ៍ និង គំនិតនោះអាចជាចម្លើយចំពោះការអធិស្ឋាននោះ ។ នៅពេលយើងអធិស្ឋានដោយចិត្តស្មោះសរ គឺដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត នោះព្រះវរបិតាស្តីរបស់យើងឆ្លើយតបមកយើង ស្របតាមសេចក្តីជំនឿដែលយើងមានលើទ្រង់ ។ ទ្រង់ពុំឆ្លើយដោយគ្រាន់តែបំពេញការចង់ដឹងចង់ឮរបស់យើងនោះទេ ។

ចៀន ខ្មោច អិន អាយុ ១៦ ឆ្នាំ កាសា សេនត្រល់ សាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យកុងហ្គោ

ប្រសិនបើអ្នកមានបំណង សូមផ្ញើចម្លើយរបស់អ្នក និង រូបថតច្បាស់មួយសន្លឹកត្រឹមថ្ងៃទី ១៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៧ នៅគេហទំព័រ Liahona.lds.org (សូមចុច « Submit an Article ») ឬ អ៊ីមែលទៅកាន់ Liahona@ldschurch.org

សូមផ្ញើព័ត៌មានដូចតទៅនេះ ៖ (១) នាម និង គោត្តនាម (២) ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ កំណើត (៣) រូង ឬ សាខា (៤) ស្លោក ឬ មណ្ឌល (៥) សំបុត្រអនុញ្ញាតដែលមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អ្នក ហើយប្រសិនបើអ្នកអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ នោះត្រូវមានសំបុត្រអនុញ្ញាតពីឪពុកម្តាយ អ្នក ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ (អ៊ីមែលអាចទទួលយកបាន) ដើម្បីធ្វើការបោះពុម្ពចម្លើយ និង រូបថតរបស់អ្នក ។

ចម្លើយអាចនឹងត្រូវបានកែសម្រួលឡើងវិញ ប្រសិនបើវាផ្ទុក ឬ មិនសូវច្បាស់លាស់ ។

ដែនដី និង ពាក្យសម្តីអាក្រក់

ដោយ ផ្លូវ ស៊ី ដូណូសុន
ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិត

« I'll try to repent, to do better, to pray »

(Children's Songbook លេខ ៩៨) ។

នៅពេលម៉ោងសម្រាក នីកូឡាយនិយាយថា « ឯងគិតថា ឯង
ល្អប្រសើរជាងមនុស្សផ្សេងទៀត ដោយសារឯងពុំប្រើពាក្យដេរ
មែនទេ » ។

អែនឌ្រូ បាននិយាយថា « មិនមែនទេ » ។

« អញ្ចឹងហេតុអ្វីបានជាឯងពុំដេរ ? ដេរតែ
ម្តង ? វាមិនស្លាប់ទេ ។ គេដេរគ្រប់តែគ្នា
ហ្នឹង » ។

អែនឌ្រូ ញាក់ស្មា ។ « ខ្ញុំពុំចង់ដេរ
ទេ » ។

អែនឌ្រូ បានដឹងថាការដេរគឺជា
កំហុស ហើយធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណ
យាងចេញឆ្ងាយ ។ អែនឌ្រូ ចង់
ឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅ
ជាមួយគាត់ ។ ដូច្នេះគាត់ពុំដេរ
គេឡើយ ។

អែនឌ្រូ គឺជាសិស្សថ្មី
ម្នាក់នៅឯសាលារៀន
ហើយ នីកូឡាយគឺជា
មនុស្សម្នាក់រៀនថ្នាក់
ទីប្រាំមួយជាមួយ
គាត់ ដែលចង់ធ្វើ
ជាមិត្តនឹងគាត់ ។
ហើយនីកូឡាយ
បន្តសួរគាត់អំពី
ការដេរជាងរាល់
ថ្ងៃ ។ ហើយរាល់ថ្ងៃ
អែនឌ្រូកាន់តែធុញទ្រាន់
នឹងការនិយាយថា មិនដេរ
ទេ។ ក្រៅពីនោះទៀត អែនឌ្រូ
ខ្លាចថា នីកូឡាយ នឹងឈប់ធ្វើជា

មិត្តរបស់គាត់ នោះគាត់ប្រាកដជាឯកោ ។

នីកូឡាយ បាននិយាយបន្ទាប់ពីចេញ
ពីរៀនថា « ដេរតែមួយម៉ាត់

ទៅ ។ បើមិនអញ្ចឹងទេ
ខ្ញុំនឹងមិនរាប់អានឯង
ទៀតទេ » ។

ទីបំផុត អែនឌ្រូ

ធុញទ្រាន់នឹង

ការរំខាននោះ គាត់ក៏

បានដេរ—ដេរតែ

ម្តងវាមិនជាបញ្ហា

ធ្ងន់ធ្ងរ អីទេ ។

នីកូឡាយបានដក់ក្បាល ។

« ល្អណាស់ ឥឡូវឯងគឺជាគូគ្នាយើង
ហើយ » ។

បន្ទាប់ពីពេលនោះមក មិត្តភក្តិផ្សេង
ទៀតរបស់នីកូឡាយបាននិយាយរក
អែនឌ្រូ ផងដែរ ។ ពួកគេបរិភោគ

អាហារជាមួយគាត់ ហើយបានលេង

បាល់ឱបជាមួយគាត់នៅម៉ោង

សម្រាក ។ ប៉ុន្តែការធ្វើជា

មិត្តភក្តិនៅក្នុងក្រុមរបស់

នឹកឡាយដូចជាកំពុងដើរទៅរកភាពគ្រោះថ្នាក់ ។ ដរាបណាអែនទ្រូដើរលេងជាមួយពួកគេ ដរាបនោះគាត់កាន់តែនិយាយ និង មានឫកពាដូចជាពួកគេដែរ ។ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាចេះដេរ ។ ចេះជេរច្រើនទៀតផង ។ ពួកគេបានសើចហើយជេរគ្នាទៅវិញទៅមក ។ ពួកគេនិយាយពាក្យឈ្លើយៗអំពីគ្រូបង្រៀនរបស់ខ្លួន ។ ពួកគេខឹង ហើយធ្វើទង្វើកោងកាចជាច្រើន ។ យូរៗទៅ អែនទ្រូបានចាប់ផ្តើមមានអារម្មណ៍ខឹងកាន់តែញឹកញាប់ឡើង ហើយចេះតែឃើញហេតុផលនេះហេតុផលនោះដើម្បីដេរ ។

នាយប៉ូមួយ ពេលម៉ាក់ និង ប៉ាមិននៅផ្ទះ អែនទ្រូ និង បងស្រីរបស់គាត់ឈ្មោះ ខាត់យ៉ា បានឈ្លោះដណ្តើមគ្នាមើលកម្មវិធីទូរទស្សន៍។ ពីមុន អែនទ្រូបានគិត ស្រាប់តែគាត់រហូតមាត់ដេរ ។

ខាត់យ៉ាបានសម្លឹងដោយក្តីភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង ។ « បង , នឹងប្រាប់ម៉ាក់ហើយ » ។

អែនទ្រូ បានរត់ទៅបន្ទប់ខ្លួន ហើយទាញទ្វារបិទគ្រាំង ។ តើមានរឿងអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកទាំងអស់គ្នា ? ហេតុអ្វីពួកគេធ្វើឲ្យគាត់ខឹងគ្រប់ពេល ? ពេលឪពុកម្តាយរបស់គាត់មកផ្ទះវិញ អែនទ្រូ បានបើកទ្វារបន្ទប់របស់គាត់បន្តិច ហើយឮ ខាត់យ៉ានិយាយថា « ម៉ាក់ អែនទ្រូជេរខ្ញុំ » ។

« មែនឬ ? » ម៉ាក់បានស្រែកដោយភ្ញាក់ផ្អើល ។ « អែនទ្រូ មិនចេះដេរទេ » ។

អែនទ្រូ បានបិទទ្វារបន្ទប់គាត់ ហើយទម្លាក់ខ្លួនគាត់នៅលើគ្រែ ។ គាត់បានគិតអំពីភាពខុសគ្នា ដែលគាត់បានមាន ចាប់តាំងពីគាត់ចាប់ផ្តើមដេរ ។ គាត់ធ្លាប់ទទួលបានអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យូរណាស់មកហើយ ។

អែនទ្រូ បានលុតជង្គង់ចុះនៅក្បែរគ្រូរបស់គាត់ ហើយអធិស្ឋាន ។ « ឱ ព្រះវរបិតាស្តីអើយ ឲ្យទូលបង្គំសូមទោស ដែលខ្ញុំបង្គំមានចិត្តកោងកាច និងមានកំហឹង ។ ទូលបង្គំសូមទោស ដែលទូលបង្គំបានចាប់ផ្តើមដេរ ។ ទូលបង្គំនឹងកែខ្លួនឲ្យបានប្រសើរឡើង » ។

ពេលអែនទ្រូអធិស្ឋាន ចិត្តគាត់ពោរពេញដោយអារម្មណ៍កក់ក្តៅ ។ នោះគាត់មានអារម្មណ៍រីករាយណាស់ ដ្បិតនេះគឺជាអារម្មណ៍ដែលគាត់បានមានមុននឹងគាត់ចាប់ផ្តើមចេះដេរជាលើកដំបូង ។ គាត់បានដឹងថា ព្រះស្រឡាញ់គាត់ ហើយគាត់មានអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ គាត់ទទួលបានអារម្មណ៍បានការអភ័យទោស ហើយដឹងថាគាត់អាចផ្លាស់ប្តូរ ហើយកែប្រែខ្លួនឲ្យបានប្រសើរឡើង ។

បន្ទាប់ពីអធិស្ឋានហើយ គាត់បានប្រាប់ម្តាយគាត់អំពីការពិត ព្រមទាំងសូមទោស ខាត់យ៉ា ។ អែនទ្រូមានអារម្មណ៍ល្អជាងមុនបន្ទាប់ពីធ្វើបែបនោះ ។ វាមានអារម្មណ៍ល្អដើម្បីប្រែចិត្ត ។

នាថ្ងៃបន្ទាប់នៅសាលារៀន អែនទ្រូបានញ៉ាំអាហារពេលថ្ងៃត្រង់ជាមួយក្រុមរបស់ នឹកឡាយ ឡើយ ។ ផ្ទុយទៅវិញ គាត់បានអង្គុយជាប់ក្មេងៗមួយចំនួន ដែលគាត់មិនស្គាល់ ។ វានឹងចំណាយពេលយូរ ប៉ុន្តែអែនទ្រូ បានដឹងថាគាត់នឹងរកបានមិត្តភក្តិដែលល្អ ហើយរីករាយ ព្រមទាំងមិនប្រើពាក្យដេរ ។ ដូចជាប្រាកដដែរ ។ ■

អ្នកនិពន្ធនៅរដ្ឋ យូថាហ៍ ស.រ.អា. ។

ការអញ្ជើញឲ្យ ជ.ផ.ត (ជ្រើសរើសផ្លូវត្រូវ)

« ខ្ញុំនឹងប្រើព្រះនាមរបស់ព្រះវរបិតាស្តី និង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយមានការភោជន ។ ខ្ញុំនឹងមិនដេរ ឬ ប្រើពាក្យគ្រោតគ្រាតឡើយ » (បទដ្ឋានដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំ) ។

សូមសរសេរ ឬ គូររូបលើក្រដាសម្នាង អំពីរបៀបដែលពាក្យសម្តីល្អ អាចឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍បែបណាខ្លះ ។ នៅលើក្រដាសម្នាងទៀតសូមសរសេរ ឬ គូររូប អំពីរបៀបដែលពាក្យសម្តីអាក្រក់ អាចឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាខ្លះ ។

សូមអាន លេខ៧១ ។ ហេតុអ្វីវាសំខាន់ក្នុងការប្រើព្រះនាមរបស់ព្រះវរបិតាស្តី និង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដោយមានការភោជន ?

សូមសួរឪពុកម្តាយ ឬ ថ្នាក់ដឹកនាំ អំពីមូលហេតុដែលយើងគប្បីប្រើពាក្យសម្តីល្អ និងរបៀបដែលការប្រើពាក្យសម្តីល្អទាំងនោះផ្តល់ពេលវេលាដល់ពួកគេ ។

ខ្ញុំប្តេជ្ញាចិត្តខ្លួនខ្ញុំថា . . .

ដោយ អែលឆើរ
ជាវីឌី អេ បែដណា
ក្នុងកម្មវិធីនៃពួកសាវ័ក
ដប់ពីរនាក់

តើខ្ញុំអាចជួយគ្រួសារ ខ្ញុំឲ្យរឹងមាំយ៉ាងដូចម្តេច ?

ប្រាប់គ្រួសារអ្នកថា អ្នកស្រឡាញ់ពួកគេ ហើយបង្ហាញ
សេចក្តីស្រឡាញ់នោះតាមរយៈទង្វើរបស់អ្នក ។

ថ្លែងទីបន្ទាល់របស់អ្នកអំពីអ្វីៗ ដែលអ្នកដឹងថាជាការពិត
តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ ចែកចាយទីបន្ទាល់របស់អ្នក
កជាមួយមនុស្សដែលអ្នកស្រឡាញ់ខ្លាំងបំផុត ។

មានឆន្ទៈចូលរួមជាមួយគ្រួសារអ្នកក្នុងការអធិស្ឋាន
និង សិក្សាព្រះគម្ពីរ ។ ចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងកម្មវិធីបង្រៀន
ក្រុមគ្រួសារ ហើយធ្វើឲ្យមានភាពសប្បាយរីករាយ ។

មានចិត្តស្មោះត្រង់ក្នុងការរៀនសូត្រ សេរីនា និង ស្រឡាញ់ដ៏
ណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានស្តារឡើងវិញ ។

ដោយ ចយ សី ចួនស៍
ប្រធានអង្គការបឋមសិក្សា
ទូទៅ

រៀបចំខ្លួនសម្រាប់ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ រៀងរាល់ថ្ងៃ

កាលខ្ញុំមានអាយុប្រាំបួនឆ្នាំ ខ្ញុំមានគ្រូបង្រៀនថ្នាក់បឋមសិក្សាដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ឈ្មោះ កូលី ។ ខ្ញុំរៀនច្រើនណាស់ ហើយគាត់សុភាពរាបសាដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំចូលចិត្តនៅជាមួយគាត់ ។ ថ្ងៃមួយគាត់បានឲ្យក្រដាសមួយសន្លឹកដល់ពួកយើងគ្រប់គ្នា ។ យើងទាំងអស់គ្នា បានសរសេរអំពីអ្វីដែលពួកយើងចង់ធ្វើ ពេលយើងធំឡើង ។ ខ្ញុំបានសរសេរដូចនេះ ៖ « ទៅរៀនមហាវិទ្យាល័យ ហើយរៀបការនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ » ។ ខ្ញុំបានបិទក្រដាសរបស់ខ្ញុំនៅលើទ្វារទូរបស់ខ្ញុំ ។ នៅពេលយប់ ពន្លឺពីអំពូលភ្លើងនៅតាមផ្លូវ បានចាំងឆ្លុះកាត់តាមបង្អួចខ្ញុំ ។ ខ្ញុំបានសម្លឹងមើលក្រដាសនោះ ។ វារំលឹកខ្ញុំថា ខ្ញុំចង់ទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

កាលនោះ មានព្រះវិហារបរិសុទ្ធតែ ១២ ប៉ុណ្ណោះនៅទូទាំងពិភពលោក ។ ខ្ញុំចង់ទៅគ្រប់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធទាំងអស់។

ពេលណាដែលម្តាយឪពុកខ្ញុំគ្រោងផែនការនេវិស្វកម្មកាល នោះពួកគាត់យកក្រុមគ្រួសារយើងទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធជានិច្ច ។ យើងរស់នៅក្នុងទីក្រុង អូរីហ្គេន រដ្ឋយូថាហ៍ ស.ហ.អា. ព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលជិតជាងគេបំផុតនោះគឺមានចំណាយ ៩៦៥ គីឡូម៉ែត្រ ដែលមានទីតាំងនៅ ខាតស្តុន អាល់ប៊ែរតា ប្រទេសកាណាដា ។ ឡានរបស់ពួកយើងគ្មានម៉ាស៊ីនត្រជាក់ទេ ។ បងប្អូនប្រុសស្រីខ្ញុំ និងខ្ញុំអង្គុយនៅកៅអីក្រោយ ។ យើងបានព្យួរក្រណាត់សើម នៅខាងក្រៅកញ្ចក់ឡាន ។ បន្ទាប់មកយកក្រណាត់នោះមករុករមើលដើម្បីឲ្យបានត្រជាក់ ។

វាជារឿងដ៏រំភើបណាស់ នៅពេលយើងបានឃើញព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ខ្ញុំពុំបានដឹងច្រើនអំពីអ្វីដែលធ្វើឡើងនៅទីនោះទេ ប៉ុន្តែឪពុកម្តាយខ្ញុំរីករាយជានិច្ចពេលពួកគាត់ចេញមកពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធវិញ ។ ខ្ញុំដឹងថា ព្រះវិហារបរិសុទ្ធសំខាន់ណាស់ ។ ខ្ញុំដឹងថា ព្រះវិហារបរិសុទ្ធគឺជាដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់ ។ (នៅក្នុងរូបថត, ខ្ញុំពាក់អាវពណ៌-ស) ។

ពេលខ្ញុំមានអាយុ ១២ ឆ្នាំ ខ្ញុំបានធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកសម្រាប់មរណជន នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាច្រើន ។ ក្រោយមក ពេលខ្ញុំបានជួបអនាគតស្វាមីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានដឹងថា គាត់ក៏ស្រឡាញ់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធផងដែរ ! ពួកខ្ញុំបានរៀបការនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ម៉ាន់តេ យូថាហ៍ ។ ប្អូនៗអាចរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធក្នុងរាល់ថ្ងៃ ។ សូមទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នៅពេលណាដែលប្អូនៗអាចទៅបាន ។ ស្ទាបជញ្ជាំងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ពេលចៅប្រុសខ្ញុំឈ្មោះ ចាឌឌមានអាយុ ១១ ឆ្នាំ គាត់ធ្វើកិច្ចការពង្សប្រវត្តិ រៀងរាល់ថ្ងៃអាទិត្យជាមួយឪពុករបស់គាត់ ។ គាត់បានរកឃើញឈ្មោះបុព្វការីជនជាច្រើន ។ ឥឡូវនេះគាត់អាយុ ១២ ឆ្នាំហើយ គាត់កំពុងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ សម្រាប់បុព្វការីជនទាំងនេះ !

នៅពេលប្អូននៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នោះប្អូនអាចដើរទៅកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងដើរ ។ វាជាដំណាក់របស់ទ្រង់ ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ប្អូនៗនឹងអធិស្ឋានរាល់ថ្ងៃដល់ព្រះវរបិតាស្តីពីទូលសូមជំនួយ ឲ្យប្អូនរៀបចំខ្លួន ដើម្បីចូលព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយទទួលអារម្មណ៍នៃក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ។ ■

ចេញប្រភពដោយ វីលីយ៉ាម ឡេម៉ែ

ស្ត្រី បញ្ចេញពន្លឺ

ដោយ ជេន ម៉ាកប្រាយដ៍
ផ្អែកទៅលើរឿងពិត

« It's nice to be here with you
in Primary » (សៀវភៅចម្រៀង
កុមារ លេខ ២៥៤) ។

ស្ត្រីបានសាងសង់បំពាក់របស់
នាង ។ នាងនៅតែមានអារម្មណ៍
ចម្លែក ដើម្បីពាក់រូបទៅព្រះវិហារ ។ កាល
នៅព្រះវិហារចាស់របស់នាង ក្មេងស្រីៗ
ស្លៀកខោវែង ឬ ខោខ្លីនៅថ្ងៃអាទិត្យ ។
ប៉ុន្តែនៅព្រះវិហារថ្មីនេះគេមិនស្លៀកពាក់
បែបនោះឡើយ ។ នាង និង ម្តាយ
នាងទើបតែជួបមុជទឹកចូល
សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវនៃ
ពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ ។

ស្ត្រី បានដកដង្ហើមធំ
នៅពេលនាងឆ្លុះកញ្ចក់ ។ នាង
រំភើប ដើម្បីទៅព្រះវិហារនាហើរ
ដំបូង ក្នុងនាមជាសមាជិកពេញសិទ្ធិ
ប៉ុន្តែនាងក៏មានអារម្មណ៍ភិតភ័យ
ផងដែរ ។ កាលពីមុន ពេលនៅព្រះវិហារ
នាងនៅជាមួយម្តាយនាងជាប់ជានិច្ច ។
ប៉ុន្តែពេលនេះ នាងនឹងចូលថ្នាក់អង្គការ
បឋមសិក្សា ។

ស្ត្រីបានមិចភ្នែកពេលឆ្លុះកញ្ចក់ ។ តើ
វាមានសភាពបែបណាទៅ ប្រសិនបើនាងមិនចុះចំណោមនឹងគេនោះ ? តើមាន
អ្វីកើតឡើងប្រសិនបើក្មេងៗដទៃទៀត ពុំចូលចិត្តនាង ?

« ស្ត្រី ? ហើយឬនៅកូន ? » ម៉ាក់បានស្រែកហៅ ។

ស្ត្រី បានដើរចុះជណ្តើរ ។
នាងបានសួរថា « តើកូន
ស្លៀកពាក់សមរម្យដែរឬទេ ? »
ម៉ាក់បានឮញញឹម ។ « កូន
ស្អាតណាស់ » ។

ស្ត្រីបានធ្វើមុខក្រញូរ ។
« ម៉ាក់ត្រូវតែនិយាយបែបនេះ ។
ដោយសារម៉ាក់ជាម៉ាក់របស់
ខ្ញុំ » ។

« កូននិយាយត្រូវ ។ ម៉ាក់
ពិត ជាត្រូវនិយាយបែបនេះ
មែន ។ ដោយសារវាជាការ
ពិត » ។

ស្ត្រីបានញញឹមបន្តិច ។ ម៉ាក់
មានវិធីធ្វើឲ្យនាងមានអារម្មណ៍

ល្អប្រសើរជានិច្ច ។ ប៉ុន្តែ នាងនៅតែមានអារម្មណ៍ភ័យបុកពោះ ។ តើមានអ្វីកើត
ឡើងប្រសិនបើក្មេងៗទាំងនោះពុំនិយាយរកនាង ? នាងមានមិត្តភក្តិនៅសាលា
រៀន ប៉ុន្តែពួកគេពុំមែនជាសមាជិកនៃព្រះវិហារថ្មីរបស់នាងឡើយ ។ នាងប្រាថ្នា
ចង់មានមិត្តភក្តិស្និទ្ធនឹងម៉ាក់ ឲ្យទៅព្រះវិហារជាមួយនាង ។

នាងបានប្រាប់ម្តាយថា « ខ្ញុំទើបតែចាំអំពីអ្វីមួយដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ » ។

នាងបានរត់ទៅជាន់លើវិញ ហើយលុតជង្គង់ចុះក្បែរគ្រែរបស់នាង ។ « ឱ
ព្រះវរបិតាស្តីអើយ សូមជួយខ្ញុំម្ចាស់ឲ្យមានមិត្តភក្តិផង ។ ខ្ញុំជឿលើអ្វីដែល
អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានបង្រៀនថាពិត ប៉ុន្តែខ្ញុំខានការភ័យខ្លាច ។

ស្ត្រីបានបន្តលុតជង្គង់ ហើយស្តាប់ ។ មួយសន្ទុះក្រោយមក នាងមាន
អារម្មណ៍ពេញចិត្ត សុខសាន្ត ហើយនាងគ្មានអារម្មណ៍ភិតភ័យទៀតឡើយ ។
នៅព្រះវិហារ ស្ត្រី និង ម៉ាក់បានអង្គុយក្បែរគ្រួសារមួយដែលមានកូនស្រីតូច

បីនាក់ ។ ឪពុកម្តាយបានណែនាំខ្លួនពួកគេ ហើយបានចាប់ផ្តើមនិយាយជាមួយម៉ាក់ ពីមុន ការប្រជុំចាប់ផ្តើម ។ ស្ត្រីបានជួយក្មេងស្រីៗដាច់ ពណ៌លើរូបភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។

ប៊ីស្បូ អែនឌ្រូ បានដើរសំដៅមករក ពួកគេ ។ « សូស្តីបងស្រី ខាននឹងហាំ ! ស្ត្រី ! រីករាយណាស់ដែលបានជួបអ្នកទាំង អស់គ្នាថ្ងៃនេះ » ។ គាត់បានញញឹមយ៉ាង ស្រស់ស្រាយ ហើយចាប់ដៃពួកគេ ។ ស្ត្រី បានភ្លេចថា មនុស្សគ្រប់គ្នានៅព្រះវិហារ ល្អខ្លាំងប៉ុណ្ណា ។ ប្រហែលជានាងនឹងធ្វើ ជាមិត្តជាមួយពួកគេ ។

បន្ទាប់ពីការប្រជុំសាប្រាស់ ។ ស្ត្រីបានទៅថ្នាក់អង្គការបឋមសិក្សា ។ នាងបាន ក្រឡេកមើលក្មេងផ្សេងៗទៀតដោយភ័យខ្លាច ខណៈនាងកំពុងអង្គុយ ។ ពួកគេ កំពុងនិយាយគ្នា ហើយហាក់ដូចជាមិនចាប់អារម្មណ៍នឹងនាងទេ ។ ស្ត្រីមាន អារម្មណ៍បាក់ទឹកចិត្ត ។ នាងនឹងនៅតែឯង ។

បន្ទាប់មកមានក្មេងស្រីម្នាក់អាយុប្រហែលនឹង ស្ត្រីបានដើរចូលមកក្នុង បន្ទប់ ។ ស្ត្រី បានគិតថា « នាងមើលទៅដូចជាភិក្ខុយីងដែរ ។ ខ្ញុំអាចទៅ និយាយជាមួយនាង » ។

ស្ត្រីបានដកដង្ហើមធំ ហើយដើរទៅរកក្មេងស្រីនោះ ។ « សូស្តីខ្ញុំឈ្មោះ ស្ត្រី ។ ខ្ញុំជាសមាជិកថ្មី ។ តើឯងចង់អង្គុយក្បែរខ្ញុំឬទេ ? » ស្ត្រីបានឈប់នៅស្ងៀម ។ តើក្មេងនោះចង់ធ្វើជាមិត្តរបស់នាងដែរឬទេ ?

ក្មេងស្រីនោះបាននិយាយទាំងញញឹមតិចៗថា ។ « ខ្ញុំឈ្មោះ សារ៉ា ។ ខ្ញុំក៏ជា សមាជិកថ្មីដែរ ។ ត្រូវសារខ្ញុំទើបផ្លាស់ពីអន់ទៅវិញ មករស់នៅទីនេះ » ។

ស្ត្រីនិយាយថា « ម្តាយខ្ញុំនឹង ខ្ញុំទើបតែជ្រមុជទឹកកាលពីពីរសប្តាហ៍មុន ។ ខ្ញុំ ពុំប្រាកដថា ខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីឡើយ » ។

សារ៉ា បានញញឹមកាន់តែខ្លាំង ។ « ពួកយើង នឹងស្វែងយល់ជាមួយគ្នា » ។

ស្ត្រី និង សារ៉ាបានអង្គុយជាមួយសិស្ស ក្នុងថ្នាក់របស់ពួកគេ ។ ជួនកាល ស្ត្រី បាន មើលមុខសារ៉ា ហើយញញឹម ។ សារ៉ា បានញញឹមដាក់នាងវិញ ។ ស្ត្រីមាន អារម្មណ៍ស្ងប់ ហើយរីករាយ ។ នាងដឹងថា ព្រះវិហារស្តីពីការឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន របស់នាង ហើយបានជួយនាងឲ្យ រកឃើញមិត្តភក្តិម្នាក់ ។

នៅក្នុងថ្នាក់គ្រូបង្រៀនបានសុំ ឲ្យស្ត្រី និង សារ៉ា ណែនាំខ្លួនរបស់ ពួកគេ ។

ស្ត្រី បានក្រោកឈរ ។ « ខ្ញុំឈ្មោះ ស្ត្រី ខាននឹងហាំ ។ ម្តាយខ្ញុំនឹង ខ្ញុំទើបតែ ជ្រមុជទឹកកាលពីពីរសប្តាហ៍មុន » ។ នាងបានឈប់មួយសន្ទុះ ហើយនាងបាន ញញឹម នៅពេលនាងបានក្រឡេកមើលមិត្តភក្តិថ្មីរបស់នាង ។ « ហើយនេះជា មិត្តភក្តិថ្មីរបស់ខ្ញុំឈ្មោះ សារ៉ា » ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅក្នុងរដ្ឋ ខូឡូរ៉ាដូ ស.រ.អា. ។

សូមគិតអំពីសំណួរនេះ

តើអ្នកអាចស្វាគមន៍នរណាម្នាក់ថ្មី ដែលមកព្រះវិហារដោយឃ្លាញបាន ?

ចូរធ្វើជាពន្លឺ !

ដោយ អេលីស្បាបែត ភីនហ្គូ

សេចក្តីស្រឡាញ់

មិននិយាយដើមគេ

គាំទ្រ

អញ្ជើញ

រាប់អានមិត្តភក្តិ

ស្តាប់

លើកទឹកចិត្ត

អភ័យទោស

« ចូរលើកពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើង ប្រយោជន៍ឲ្យបានក្លីដល់មនុស្សលោក ។ មើលចុះ យើងជាពន្លឺដែលអ្នករាល់គ្នានឹងលើកឡើង » (និហ្វេទី ៣ ១៨:២៤) ។

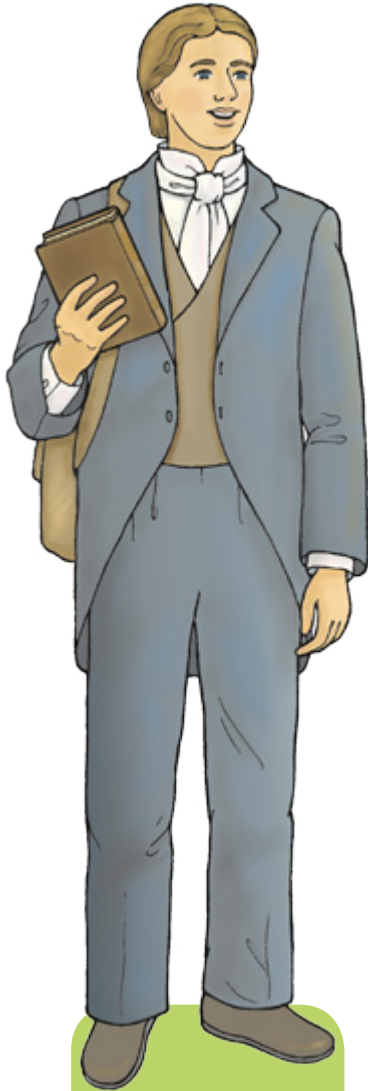
យើងអាចក្លាយជាពន្លឺដល់មនុស្សដទៃ តាមរយៈការធ្វើជាការល្អណាមិត្ត ។ សូមអានយោបល់ខាងក្រោមនេះ ហើយបន្ថែមយោបល់ផ្ទាល់របស់អ្នក ។ គ្រប់ពេលដែលអ្នកសរសេរឈ្មោះនរណាម្នាក់ ដែលអ្នកចង់បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះគាត់ សូមដាក់ពណ៌ដេញមកក្នុងរូបព្រះអាទិត្យ ។

- ១. **ស្រឡាញ់មនុស្សដទៃ** ៖ អ្នកអាចធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងធំក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ ! ព្រះគ្រីស្ទមានសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះពួកគេ ដូច្នេះសូមព្យាយាមបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់នោះដល់ពួកគេ ។
ឈ្មោះ ៖ _____
- ២. **អភ័យទោស** ៖ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ធ្វើឲ្យអ្នកឈឺចាប់ សូមព្យាយាមយល់ពីទស្សនៈរបស់ពួកគេ ។ អ្នកអាចជួយបន្ថន់ចិត្តពួកគេ ប្រសិនបើអ្នកអភ័យទោស ។
ឈ្មោះ ៖ _____
- ៣. **លើកទឹកចិត្ត** ៖ សរសើរមិត្តរបស់អ្នកនូវភាពខ្លាំងរបស់ពួកគេ ។ មើលចំណុចល្អបំផុតរបស់ពួកគេ ទោះបីជាពួកគេមានចំណុចដែលត្រូវកែលម្អក្តី ។ ការធ្វើឲ្យអស់សមត្ថភាពរបស់អ្នក ជួយដល់ពួកគេផងដែរ !
ឈ្មោះ ៖ _____
- ៤. **ស្តាប់តាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ** ៖ ពាក្យសម្តីរបស់អ្នកអាចផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពអាក្រក់ឲ្យទៅជាល្អបាន ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចជួយអ្នកឲ្យដឹងពីអ្វីដែលត្រូវនិយាយ និងរបៀបបង្ហាញអំពីចិត្តសប្បុរស ។
ឈ្មោះ ៖ _____

- ៥. **មិននិយាយដើមគេ** ៖ ពាក្យសម្តីអាក្រក់អាចធ្វើឲ្យឈឺចាប់ ។ សូមគិតថា មនុស្សទូទៅមានបំណងចិត្តល្អ ហើយអើពិនឹងគំនិតអវិជ្ជមាន ។
ឈ្មោះ ៖ _____
- ៦. **គាំទ្រមិត្តភក្តិរបស់អ្នក** ៖ សូមទៅព្រឹត្តិការណ៍កីឡារបស់មិត្តអ្នក ឬ ការលេងនៅសាលាអាចជួយពួកគេទទួលបានអារម្មណ៍នៃក្តីស្រឡាញ់ពីអ្នក ។
ឈ្មោះ ៖ _____
- ៧. **អញ្ជើញមនុស្សដទៃឲ្យរៀនអំពីពិធីល្អ** ៖ ទោះបីជាពួកគេពុំទទួលយកអ្វីដែលអ្នកនិយាយក្តី អ្នកបានបង្ហាញថា អ្នកខ្វល់ខ្វាយក្នុងការចែកចាយវា ។
ឈ្មោះ ៖ _____
- ៨. **រាប់អានមិត្តភក្តិជាមួយមនុស្សគ្រប់ជំពូក** ៖ មនុស្សផ្សេងទៀតមានសេចក្តីល្អជាច្រើនដើម្បីចែកចាយ ។ ព្រះគ្រីស្ទបានជួយ និង ស្រឡាញ់មនុស្សទាំងអស់ មិនថាពួកគេជាមនុស្សបែបណានោះទេ ។
ឈ្មោះ ៖ _____

ការផ្សាយដំណឹងល្អ

សូមប្រើរូបភាពទាំងនេះ ដើម្បីចែកចាយរឿងនានាអំពីប្រវត្តិសាសនាចក្រ !

សាំយូអែល ស្ទីធី

ហែរុម ស្ទីធី

ប៉ាលី គី ប្រាត្រ

បន្ទាប់ពីសាសនាចក្របានរៀបចំឡើង ព្រះវរបិតាស្ទីមានព្រះទ័យឲ្យ មនុស្សគ្រប់គ្នាស្តាប់ឮអំពីដំណឹងល្អ ។ ពួកគេដែលបង្កើតជាបងប្រុសរបស់ យ៉ូសែប ស្ទីធី ឈ្មោះ សាំយូអែល ។ ហែរុម ជាបងប្រុសច្បងរបស់យ៉ូសែប ក៏បានបង្រៀនមនុស្សដទៃអំពីដំណឹងល្អផងដែរ ។ ថ្ងៃមួយ បុរសម្នាក់ឈ្មោះ ប៉ាលី គី ប្រាត្រ បានប្រាប់ ហែរុមថា លោកបានចំណាយពេលពេញមួយថ្ងៃ អានព្រះគម្ពីរមេរេន ។ ហែរុមបានបង្រៀនលោកបន្ថែមទៀតអំពីសាសនាចក្រ ហើយលោកបានទទួលបុណ្យជ័យជំនះ ។ ក្រោយមកប៉ាលីបានបម្រើបេសកកម្ម ! លោកបានក្លាយជាថ្នាក់ដឹកនាំនៅក្នុងសាសនាចក្រ ។

ឡើងអំពី ព្រះយេស៊ូវ

ដោយ លីនស្ទី ថេននើរ

ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិត

ប្រែ រំភើបចិត្តណាស់ ។ វាជាលើកដំបូងដែលនាង
មកព្រះវិហារ ! ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបាន
ប្រាប់គ្រួសារនាងអំពីសាសនាចក្រនេះ ។ ពួកគេបាន
សម្រេចចិត្តមក ។

ម៉ែ បានក្រឡេកមើលជុំវិញខ្លួននាង ។ នាងបាន
ឃើញក្រណាត់ពណ៌-សនៅលើតុ ។ មានអ្វីមួយនៅ
ក្រោមក្រណាត់នោះ ។

« តើមានអ្វីនៅក្រោមក្រណាត់នោះ ? » ម៉ែ បានសួរ
អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។

សិស្ស ហាន់សុន បានញញឹម ។ « វាគឺជា
សាក្រាម៉ង់ » ។

សាក្រាម៉ង់ ។ នោះគឺជាពាក្យមានន័យជ្រៅណាស់ ។
ម៉ែ បានស្តាប់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ប្រាប់ម្តាយ និង
ឪពុកនាងអំពីវា ។ ប៉ុន្តែនាងពុំដឹងប្រាកដថា វាជាអ្វី
នោះទេ ។

គ្រប់គ្នាបានច្រៀងចម្រៀង ។ បុរសពីរនាក់បានលើក
ក្រណាត់សនោះឡើង ។ ថាសនំប៉័ងនៅក្រោមក្រណាត់
នោះ ! ម៉ែ បានមើលពួកគេហែកនំប៉័ងនោះជាចំណិត
តូចៗ ។

បន្ទាប់ពីច្រៀងចប់ បុរសម្នាក់បានអធិស្ឋាន ។ បុរស
ផ្សេងៗទៀតបានហុចនំប៉័ងនោះទៅឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នា ។
សិស្ស ហ្គាលេសៀ ខ្សឹបថា « នំប៉័ងជួយយើងឲ្យចងចាំ

អំពីព្រះកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។

ម៉ែ បានចាប់យកចំណិតនំប៉័ង ។ នាងគិតក្នុងចិត្តថា ព្រះយេស៊ូវគង់នៅពីមុខនាង ។

ក្រោយមកមានការអធិស្ឋានមួយទៀត ។ បុរសទាំង នោះបានហុចថាស ដែលមានពែងទឹកតូចៗនៅក្នុង នោះ ។

ស៊ីស្ទើរ ហ្គាសៀ ខ្សឹបថា « ទឹកជួយយើងឲ្យចងចាំ អំពីព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។ ទ្រង់បានសុគត ដើម្បីយើង ដោយសារទ្រង់ស្រឡាញ់ពួកយើង » ។

ម៉ែ បានចាប់យកពែងទឹក ។ នាងបានគិតអំពីសេចក្តី ស្រឡាញ់ដ៏ខ្លាំងដែលព្រះយេស៊ូវមានចំពោះនាង ។

នាងមានអារម្មណ៍ថា ទ្រង់កំពុងឱបនាងយ៉ាងខ្លាំង ។

ក្រោយមក ស៊ីស្ទើរ ហាន់សុន បានឲ្យរូបភាព ព្រះយេស៊ូវតូចមួយទៅ ម៉ែ ។ « យើងទទួលទាននំប៉័ង និង ទឹកដើម្បីចងចាំដល់ព្រះយេស៊ូវ និង ការសន្យា ដើម្បីធ្វើតាមទ្រង់ » ។ នាងបានញញឹម ។ « តើប្អូនគិត យ៉ាងណាអំពីសាក្រាម៉ង់ ? »

ម៉ែ បានសម្លឹងមើលរូបភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវ ។ នាង បានចាំពីអារម្មណ៍កក់ក្តៅដែលនាងបានទទួល ។ នាងបានញញឹម ។ « វាអស្ចារ្យណាស់ ! ខ្ញុំស្រឡាញ់ ព្រះយេស៊ូវ » ។ ■

អ្នកនិពន្ធសំនេរនៅរដ្ឋ កាលីហ្វ័រញ៉ា ស.រ.អា. ។

ព្រះយេស៊ូវត្រីស្នូបានប្រទានសាក្រាម៉ង់ដល់ពួកយើង

ដោយ គឹម វេប រៀង

ព្រះយេស៊ូវបានជ្រាបដឹងថា ពេលវេលានៅលើផែនដីរបស់ទ្រង់ជិតអស់ហើយ ។ ទ្រង់បានប្រមូលពួកសាក្រាម៉ង់របស់ទ្រង់ឲ្យជួបជុំគ្នាសម្រាប់អាហារយប់ថ្ងៃចុងក្រោយ ។ ទ្រង់បានប្រទានសាក្រាម៉ង់ ហើយសុំឲ្យពួកគេចងចាំទ្រង់ជានិច្ច ។

ព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅសួនច្បារដើម្បីអធិស្ឋាន ។ ទ្រង់បានរងការឈឺចាប់ចំពោះអំពើបាបទាំងអស់ និងភាពសោកសៅទាំងអស់នៅក្នុងជីវិតមនុស្សគ្រប់រូប ។ បន្ទាប់មកទ្រង់បានសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ហើយព្រះសពត្រូវបានដាក់ទៅក្នុងផ្នូរ ។

នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបាន
សុគត ស្រ្តីមួយចំនួនបានទៅឯផ្នូរ ។ ថ្មនៅ
ឯទ្វារផ្នូរបានរៀបចេញ ហើយផ្នូរនោះនៅ
ទទេ ! តើព្រះយេស៊ូវគង់នៅទីណា ?

ទ្រង់បានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ! ម៉ាក ម៉ាកជាឡា បានឃើញព្រះយេស៊ូវ ។ ទ្រង់បានជួប
ពួកសាវកទ្រង់ ដើម្បីពួកគេអាចត្រៀមខ្លួនទៅបង្រៀនដំណឹងល្អ បន្ទាប់មកទ្រង់បានយាងត្រឡប់
ទៅស្ថានសួគ៌វិញ ។

នៅពេលខ្ញុំទទួលបានសាក្រាម៉ង់ ខ្ញុំចង់ចាំអំពីព្រះយេស៊ូវ ។ ខ្ញុំចង់ចាំថា ទ្រង់បាន
រស់នៅ ហើយបានសុគត ព្រមទាំងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញសម្រាប់ខ្ញុំ ប្រយោជន៍ឲ្យខ្ញុំ
អាចរស់ឡើងវិញម្តងទៀត ! ■

ផ្កាលីលីនៃបុណ្យអឺស្ទែរ

ផ្កាលីលីនៃបុណ្យអឺស្ទែរពណ៌-សដ៏ស្រស់ស្អាត អាចរំលឹកយើងអំពីថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ នៅពេលព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ។
មានរូបភាពផ្កាលីលីពណ៌-សចំនួនប្រាំដែលលាក់នៅក្នុងរូបភាពនេះ ។ សូមនិយាយអ្វីមួយ ដែលអ្នកបានដឹងអំពីព្រះយេស៊ូវ
គ្រប់ពេលដែលអ្នករកឃើញផ្កានោះម្តងៗ ។

ដោយអែលឌើរ
ហ្គ្រីស អ៊ី ម៉ាកខន់ឃី
(ឆ្នាំ ១៩១៥-១៩៨៥)
ក្នុងក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់

ព្រះចេស្ដានៃព្រះ

សេចក្តីជំនឿគឺជាអំណាច ហើយអំណាចគឺជា
បញ្ញត្តិភាព ។

ព្រះ គឺជាព្រះ ដោយសារទ្រង់គឺជាអង្គដែល
តំណាងឲ្យគ្រប់ជំនឿទាំងអស់ និង
គ្រប់អំណាចទាំងអស់ ព្រមទាំងគ្រប់បញ្ញត្តិភាព
ទាំងអស់ ។ ជីវិតដែលទ្រង់រស់នៅគឺជាជីវិតមួយហៅ
ថា ជីវិតជំនឿអស់កល្បជានិច្ច ។

ហើយវិសាលភាពដែលយើងអាចក្លាយដូចជាទ្រង់
គឺជាវិសាលភាព ដែលយើងទទួលបានសេចក្តីជំនឿ
របស់ទ្រង់ ទទួលបានព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ និង អនុវត្ត
បញ្ញត្តិភាពរបស់ទ្រង់ ។ ហើយនៅពេលយើងក្លាយ
ដូចជាទ្រង់នៅក្នុងស្ថានភាពមួយដែលពេញលេញ និង
ពិតប្រាកដ នោះយើងក៏នឹងមានជីវិតជំនឿអស់កល្ប
ជានិច្ចផងដែរ ។

សេចក្តីជំនឿ និង បញ្ញត្តិភាពគឺដើម្បីអង្គ ។
សេចក្តីជំនឿគឺជាអំណាច ហើយអំណាចគឺជា
បញ្ញត្តិភាព ។ បន្ទាប់ពីយើងទទួលបានសេចក្តីជំនឿ
នោះយើងទទួលបានបញ្ញត្តិភាព ។ បន្ទាប់មក តាមរយៈ
បញ្ញត្តិភាពនោះសេចក្តីជំនឿរបស់យើងរីកចម្រើន
រហូតដល់យើងមានគ្រប់ទាំងអំណាចទាំងអស់ ដែល
យើងនឹងក្លាយដូចជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង ។

ពេលវេលារបស់យើងនៅក្នុងជីវិតមែនស្លាប់
នេះគឺត្រូវបានព្រឹត្តិការណ៍ជាពេលវេលានៃ
ការសាកល្បង ។ វាគឺជាឯកសិទ្ធិរបស់យើង
អំឡុងពេលនៅលើផែនដីនេះ ដើម្បីធ្វើឲ្យសេចក្តីជំនឿ
របស់យើងបានល្អឥតខ្ចោះ និង ធ្វើឲ្យអំណាច
បញ្ញត្តិភាពរបស់យើងបានរីកចម្រើនឡើង ។ . .

បញ្ញត្តិភាពដ៏បរិសុទ្ធបានធ្វើឲ្យមនុស្សប្រែកាន់តែ
ល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងជំនាន់របស់ហេណុក ជាងជំនាន់
ណាៗទាំងអស់ ។ ដែលយើងស្គាល់ថា ធ្វើតាមរបៀប

ហេណុក (សូមមើល គ. និង ស. ៧៦:៥៧) វាគឺ
ជាអំណាចដែលលោក និង ប្រជាជនលោកបាន
ប្រែប្រួល ។ ហើយពួកគេបានប្រែប្រួលដោយសារពួកគេមាន
សេចក្តីជំនឿ ហើយបានអនុវត្តអំណាចបញ្ញត្តិភាព ។

ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាអស់កល្បជានិច្ច
ជាមួយ ហេណុក ថា តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ អស់អ្នក
ដែលបានទទួលបញ្ញត្តិភាពនឹងមានអំណាច ធ្វើជា
អធិបតី និងគ្រប់គ្រងលើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនៅលើផែនដី
មិនចុះចាញ់មាសត្រូវ ហើយឈរយ៉ាងរឹងប៉ឹងនៅក្នុង
សិរីល្អ និង ភាពតម្កើងឡើងនៅចំពោះព្រះក្រុមរបស់
ព្រះអម្ចាស់ ។

មិលគីស្យាដែកគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលមាន
សេចក្តីជំនឿបែបនេះ « ហើយប្រជារាស្ត្រលោកបាន
នាំមកនូវសេចក្តីសុចរិត ហើយបានទទួលស្ថានសួគ៌
ហើយស្វែងរកទីក្រុងហេណុក » (ការបកប្រែដោយ
យ៉ូសេប ស្ទីធរ លោកុប្បត្តិ ១៤:៣៤) ។ . .

ប្រសិនបើដូច្នោះ តើអ្វីទៅជាគោលលទ្ធិនៃ
បញ្ញត្តិភាព ? ហើយតើយើងនឹងរស់នៅក្នុងនាមជា
អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់តាមរបៀបណា ?

គោលលទ្ធិនេះគឺថា ព្រះជាព្រះបិតារបស់យើងគឺ
ជាអង្គដែលមានព្រះកាយនៃសិរីល្អ ដែលមានភាពល្អ
ឥតខ្ចោះ និង មានភាពតម្កើងឡើង ទ្រង់មានគ្រប់ទាំង
អនុភាព គ្រប់ទាំងព្រះចេស្ដា និង គ្រប់ទាំងអំណាច
គ្រប់គ្រង ជាអង្គដែលជ្រាបដឹងនូវរឿងរ៉ាវគ្រប់យ៉ាង
ហើយជាអង្គដែលគ្រប់លក្ខណ៍ ព្រមទាំងជាអង្គដែល
រស់នៅជាអង្គត្រួសត្រាយ ។

ព្រះបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់យើង
សព្វព្រះទ័យនឹងស្ថានភាពដ៏ខ្ពស់នៃសិរីល្អ និង
ភាពល្អឥតខ្ចោះ ព្រមទាំងព្រះចេស្ដានេះ ដោយសារ
ទ្រង់មានសេចក្តីជំនឿល្អឥតខ្ចោះ ហើយបញ្ញត្តិភាព
របស់ទ្រង់គ្មានដែនកំណត់ ។

បញ្ញត្តិភាពគឺជាឈ្មោះនៃព្រះចេស្ដារបស់ព្រះ
ហើយថាប្រសិនបើយើងក្លាយដូចជាទ្រង់ នោះយើង
ត្រូវទទួល ហើយអនុវត្តបញ្ញត្តិភាព ឬ អំណាចរបស់
ទ្រង់ដូចទ្រង់បានធ្វើ ។ . .

តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ យើងមានអំណាចដើម្បីធ្វើ
ជាអធិបតី និងគ្រប់គ្រងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងទាំងខាងសាច់
ឈាម និង ខាងវិញ្ញាណ សម្តែងអព្វកហេតុ និង ធ្វើឲ្យ
ជីវិតបានល្អឥតខ្ចោះ ឈរយ៉ាងរឹងប៉ឹងនៅក្នុងវត្តមាន
របស់ព្រះ ហើយក្លាយដូចទ្រង់ ដោយសារយើងទទួល
បានសេចក្តីជំនឿរបស់ទ្រង់ ភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់
និង ព្រះចេស្ដាទ្រង់ ឬ និយាយម្យ៉ាងទៀតថា គឺទទួល
បានភាពពោរពេញនៃបញ្ញត្តិភាពរបស់ទ្រង់ ។

ហើយគ្មានអ្វីដែលប្រសើរជាងគោលលទ្ធិ
នៃបញ្ញត្តិភាពឡើយ ។ វាគឺជាអំណាចដែល
យើងអាចទទួលបានតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ និង
សេចក្តីសុចរិត ។ . .

ប្រាកដណាស់មានអំណាចនៅក្នុងបញ្ញត្តិភាព—
ជាអំណាចដែលយើងព្យាយាមទទួលបាន ដើម្បី
ប្រើប្រាស់វា ជាអំណាចដែលយើងអធិស្ឋានដោយ
ស្មោះស្ម័គ្រមានមកលើយើង និង ពូជពង្សរបស់យើង
ជាដង្កូវរហូត ។ ■

ដកស្រង់ចេញមកពីសូន្យកថាក្នុងសម័យប្រជុំបញ្ញត្តិភាពទូទៅ ដែល
មានចំណងជើងថា « The Doctrine of the Priesthood »
Ensign ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨២ ទំព័រ ៣២-៣៤ ការបកប្រែពាក្យ និង
ការដាក់អក្សរធំ ត្រូវបានធ្វើឡើងតាមបទដ្ឋាន ។

**ខ្ញុំមានច្រៀមឯទៀត
ដោយ អ៊ីលស្បែត យ៉ុង**

ព្រះអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ បានយាងទៅជួប « ច្រៀមឯទៀត » របស់ទ្រង់ (និវិហ្វទី ៣ ១៥:២១) នៅក្នុង
ទ្វីបអាមេរិក និង កន្លែងផ្សេងទៀត ។ សាសន៍និវិហ្វ « បានស្ថាបនាមរណភាពនៅត្រង់ព្រះហស្ថ និងព្រះបាទរបស់ព្រះ
អង្គ ហើយពួកគេបានយ៉ាងនេះ គឺបានដើរទៅមុខម្នាក់ៗរហូតដល់ទាំងអស់គ្នាបានទៅ ហើយបានឃើញដោយភ្នែក
គេផ្ទាល់ ហើយបានស្ថាបនាដោយដៃគេផ្ទាល់ និងបានដឹងយ៉ាងជាក់ច្បាស់ និងបានធ្វើបន្ទាល់ថា គឺជាព្រះអង្គមែន ដែលពួក
ពួកវាបានសរសេរទុកពីមុនថា ទ្រង់នឹងយាងមក » (និវិហ្វទី ៣ ១១:១៥) ។

មាននៅក្នុងច្បាប់នេះផងដែរ

សម្រាប់យុវមជ្ឈិមវ័យ

ការយល់ដឹងអំពី ពររបស់លោកអយ្យការបស់អ្នក

ពររបស់លោកអយ្យការព្រមប្រាប់យើងអំពីរឿងគ្រប់យ៉ាងដែលកើតឡើង
នៅក្នុងជីវិតរបស់យើងឡើយ ប៉ុន្តែពរទាំងនោះពិតជាផ្តល់ផែនទីផ្ទាល់
ខ្លួននៃផ្លូវ ដែលអាចជួយដឹកនាំយើងទៅរកសុភមង្គលដ៏មហិមា ដែល
ព្រះវរបិតាស្ម័គ្របានទុកសម្រាប់យើងម្នាក់ៗ ។

ទំព័រ
៤៤

សម្រាប់យុវវ័យ

ទំព័រ
៥៨

ពួកគេបានឃើញ ទ្រង់

ពួកគេគឺជាសាក្សីអំពីព្រះគ្រីស្ទដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើង
វិញ ។ តើយើងអាចឈរជាសាក្សីអំពីទ្រង់នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ
តាមរបៀបណា ?

សម្រាប់កុមារ

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រទានសាក្រាមដល់ពួកយើង

យើងទទួលបានសាក្រាមដ៏រៀងរាល់
សប្តាហ៍ ។ ប៉ុន្តែតើកូនៗរបស់អ្នក
ដឹងអំពីមូលហេតុនោះដែរឬទេ ?

ទំព័រ
៧៦